

ตี แสง สถานที่

ศิลปินต้นฉบับมีเส้นดำหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาจิตรกรรม

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2556 - 2557

สี แสง สถานที่
Colors Light Place

นาย สรัล สุวรรณ

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน.....
วัน,เดือน,ปี.....

b 12653378
i.....

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาจิตรกรรม

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2556-2557

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

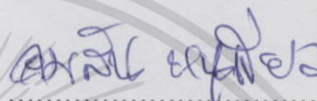
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติให้
ศิลปนิพนธ์ ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

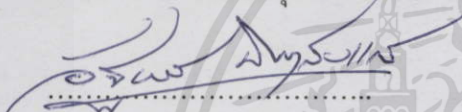
.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์วุฒิกร คงคา)

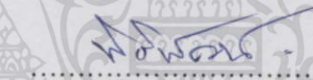
ม.ล. บุญมาศ นันทวัน
กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มล.บุญมาศ นันทวัน)

กรรมการ
(อาจารย์คมสัน หนูเขียว)

กรรมการ
(อาจารย์อัฐพร นิมมาลัยแก้ว)

กรรมการ
(อาจารย์อนุพงษ์ จันทร)

กนกโชติ วิจิตร กนกโชติ
กรรมการ
(อาจารย์หทัยรัตน์ มณีรัตน์)

กรรมการ
(อาจารย์นิธิพัฒน์ หอยสังข์ทอง)

กรรมการและเลขานุการ
(รองศาสตราจารย์อลิตา จันผิงเพชร)

..... ม.ล. บุญมาศ นันทวัน
อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มล.บุญมาศ นันทวัน)

หัวข้อศิลปนิพนธ์	สี แสง สถานที่ Colors Light Place
ชื่อ	นาย สรต์ สุวรรณ
รหัสนักศึกษา	53020499
สาขาวิชา	จิตรกรรม
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2556 - 2557
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผศ.ดร.มล. บุศยมาศ นันทวัน

บทคัดย่อ

สีมีอิทธิพลต่อการรับรู้ของมนุษย์ มนุษย์อาศัยอยู่ท่ามกลางสีต่างๆมากมาย เราจะตอบสนองสีนั้นเสมอมากน้อยแตกต่างกันขึ้นอยู่กับ การรับรู้ทางสุนทรียภาพและประสบการณ์ของตัวเอง

ข้าพเจ้าเห็นความสำคัญของสี ที่มีอิทธิพลต่ออารมณ์ ความรู้สึก และแสงที่เป็นส่วนสำคัญในการดำรงชีวิตที่มนุษย์ประดิษฐ์ขึ้น เพื่อใช้ในการอยู่อาศัยให้แสงสว่างยามค่ำคืน แต่นอกจากการใช้ชีวิตอยู่อาศัยนั้นแล้ว ยังใช้เพื่อการสร้างบรรยากาศที่มีมากกว่าแสงสีขาวและแสงสีนั้นยังเพิ่มสีสันความสวยงามด้วยการนำมาประยุกต์ประดับตกแต่งสร้างความงามยามค่ำคืนตามสถานที่ที่อยู่อาศัย

ข้าพเจ้าชื่นชอบบรรยากาศสีส้มจากสถานที่ท่องเที่ยว สถานที่พักผ่อน สีส้มสังคมเมืองยามค่ำคืน การสัมผัสความงามจากสีส้มและบรรยากาศตอนนั้นทำให้เกิดความรู้สึกประทับใจ สร้างความรู้สึกผ่อนคลายให้กับตัวข้าพเจ้า

ข้าพเจ้าได้นำประสบการณ์ทางสุนทรียภาพนั้นนำมาสร้างสรรค์เป็นผลงานศิลปะแสง (Light Art) ที่ใช้วัสดุแสงไฟที่ให้ความสว่างและให้สีส้มที่สดใสเสมือนจริง โดยมีภาพต้นแบบจากความเป็นสถานที่ท่องเที่ยว รูปทรงของอาคาร โครงสร้างสถาปัตยกรรม นำมาสร้างเป็นภาพใหม่ที่ให้ความรู้สึกแปลกใหม่จากภาพเดิม มีการโต้ตอบกันตามจังหวะแสงไฟทำให้เกิดอารมณ์ความรู้สึกที่เคลื่อนไหว แสดงถึงภาพบรรยากาศของสถานที่ที่ไม่หยุดนิ่ง ซึ่งข้าพเจ้าได้สังเกตเห็นถึงบรรยากาศสภาพแวดล้อมของสถานที่เหล่านั้นเป็นสถานที่ที่มีผู้คนจำนวนมาก

จากการที่มีผู้คนจำนวนมากนั้นแสดงว่าสีมีอิทธิพลต่อการรับรู้ของมนุษย์ มีพลังปลุกเร้าต่อการตอบสนองของมนุษย์ ส่งผลถึงอารมณ์และความคิด รวมไปถึงจินตนาการที่เกิดขึ้น ผลงานของข้าพเจ้าต้องการนำเสนอและสื่อถึงภาพสถานที่และภาพบรรยากาศของความสนุกสนาน การพักผ่อน ความเพลิดเพลิน ความครึกครื้น และเสียงดนตรีที่อีกที

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ศิลปนิพนธ์ชุดนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี ข้าพเจ้าขอขอบคุณครอบครัว พ่อ แม่ ที่ให้การสนับสนุน การทำศิลปนิพนธ์นี้ ข้าพเจ้าขอขอบคุณอาจารย์ที่ปรึกษา ผศ.ดร.มล. บุญยมาศ นันทวัน และ อาจารย์ประจำวิชา ที่ให้การสนับสนุนการทำศิลปนิพนธ์นี้ ข้าพเจ้าขอบคุณ คุณชน โชติ เขมกิตติ พงศ์ ที่ให้การสนับสนุนการทำศิลปนิพนธ์นี้ ข้าพเจ้าขอขอบคุณภาควิชาวิจิตรศิลป์ คณะ สถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญภาพประกอบ	ง
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความสำคัญของโครงการ	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ	2
1.3 ขอบเขตของโครงการ	2
บทที่ 2 ที่มาและแนวความคิดสร้างสรรค์	4
2.1 อิทธิพลที่ได้รับ	4
2.2 อิทธิพลที่ได้รับจากทฤษฎีสุนทรียะ	12
2.3 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน	26
2.4 แนวความคิดสร้างสรรค์	39
บทที่ 3 วิธีดำเนินการสร้างสรรค์	40
3.1 ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง	40
3.2 กระบวนการสร้างงาน	50
บทที่ 4 วิเคราะห์การสร้างสรรค์	56
4.1 วิเคราะห์ทัศนธาตุ	56
4.2 วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบภาพ	70
บทที่ 5 บทสรุป	76
บรรณานุกรม	77
ภาพผลงานศิลปะ	78
ประวัติผู้เขียน	82

สารบัญภาพประกอบ

รูปที่

หน้า

1. ภาพ ป้ายไฟ	6
2. ภาพ ถนนข้าวสาร	6
3. ภาพ สวนสนุก	7
4. ภาพ งานวัด	7
5. ภาพ ถนนคนเดินเชียงใหม่	8
6. ภาพ ภูเก็ตแฟนตาซี	8
7. ภาพ ร้านอาหาร	9
8. ภาพ เซ็นทรัลเวิลด์	9
9. ภาพ มหัศจรรย์แสงสีอุทูนาว ที่ประเทศญี่ปุ่น	10
10. ภาพ มหัศจรรย์แสงสีอุทูนาว ที่ประเทศญี่ปุ่น	10
11. ภาพ time square	11
12. ภาพ ชินจูกุ	11
13. ภาพ ความยาวแถบคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า	16
14. ภาพ ความยาวคลื่นและความสูงของคลื่นแสง	17
15. ภาพ วัตถุสะท้อนแสง	19
16. ภาพ ความถี่ของคลื่นแสง	19
17. ภาพ การเห็นของตา	21
18. ภาพ ผลงานชุดโฟตอน (Photon)	27
19. ภาพ ชายผู้ไร้เงา (The Man with No Shadow)	28
20. ภาพ ม้าที่ไร้เงา (Horse with No Shadow)	29
21. ภาพ นกสีน้ำเงิน (The Blue Bird)	29
22. ภาพ ความหวังกับความฝัน (Hope and Dream)	30
23. ภาพ Neon Wrapping Neon Installation	33
24. ภาพ Neon Wrapping Neon I	33
25. ภาพ QUACHITA	34
26. ภาพ Kgama	34
27. ภาพ Keith SONNIER Expanded SEL diptych II	35

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)

รูปที่

หน้า

28.	ภาพ ATCHAFALAYA	35
29.	ภาพ Bicycle Wheel	36
30.	ภาพ Fountain	37
31.	ภาพ ภาพร่างชั้นที่ 1	40
32.	ภาพ ภาพร่างชั้นที่ 2	41
33.	ภาพ ภาพร่างชั้นที่ 3	41
34.	ภาพ ภาพร่างชั้นที่ 4	42
35.	ภาพ ภาพต้นแบบชั้นที่ 5	42
36.	ภาพ ภาพร่างชั้นที่ 5	43
37.	ภาพ ภาพร่างชั้นที่ 1	44
38.	ภาพ ภาพร่างชั้นที่ 2	44
39.	ภาพ ภาพร่างชั้นที่ 3	45
40.	ภาพ ภาพต้นแบบชั้นที่ 4	45
41.	ภาพ ภาพร่างชั้นที่ 4	46
42.	ภาพ ภาพร่างชั้นที่ 1	47
43.	ภาพ ภาพร่างชั้นที่ 2	47
44.	ภาพ ภาพต้นแบบชั้นที่ 3	48
45.	ภาพ ภาพร่างชั้นที่ 3	48
46.	ภาพ ภาพต้นแบบ	50
47.	ภาพ ภาพสเก็ต	51
48.	ภาพ สเก็ตขยายเท่าขนาดจริง	51
49.	ภาพ เปรียบเทียบการขยายสเก็ต	52
50.	ภาพ วัสดุอุปกรณ์	52
51.	ภาพ การร่างและเจาะรู	53
52.	ภาพ การประกอบแผ่นไฟ	53
53.	ภาพ ความคืบหน้า	54
54.	ภาพ ขั้นตอนการปฏิบัติงาน	54
55.	ภาพ การต่อวงจรไฟ(ด้านหลัง) แสดงการจับยึด	55

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้拿去ใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)

รูปที่		หน้า
56.	ภาพ ภาพขั้นตอนการสกัด	56
57.	ภาพ รูปทรง	57
58.	ภาพ รูปทรง	57
59.	ภาพ รูปทรง	55
60.	ภาพ รูปทรง	58
61.	ภาพ รูปทรง	58
62.	ภาพ รูปทรง	58
63.	ภาพ รายละเอียดโครงสร้าง	59
64.	ภาพ รูปทรง	60
65.	ภาพ รูปทรง	60
66.	ภาพ รูปทรง	60
67.	ภาพ ลักษณะผิว	61
68.	ภาพ ลักษณะผิว	61
69.	ภาพ ลักษณะผิว	61
70.	ภาพ ลักษณะผิว	62
71.	ภาพ ลักษณะผิว	62
72.	ภาพ ลักษณะผิว	62
73.	ภาพ ลักษณะผิว	63
74.	ภาพ ลักษณะผิว	63
75.	ภาพ ลักษณะผิว	63
76.	ภาพ สี	64
77.	ภาพ สี	64
78.	ภาพ สี	64
79.	ภาพ สี	65
80.	ภาพ สี	65
81.	ภาพ สี	65
82.	ภาพ สี	66
83.	ภาพ สี	66

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)

รูปที่	หน้า
84. ภาพ สี	66
85. ภาพ น้ำหนัก	67
86. ภาพ น้ำหนัก	67
87. ภาพ น้ำหนัก	67
88. ภาพ น้ำหนัก	68
89. ภาพ น้ำหนัก	68
90. ภาพ น้ำหนัก	68
91. ภาพ น้ำหนัก	69
92. ภาพ น้ำหนัก	69
93. ภาพ น้ำหนัก	69
94. ภาพ ผลงานชั้นที่ 1	70
95. ภาพ ผลงานชั้นที่ 2	72
96. ภาพ ผลงานชั้นที่ 3	74
97. ภาพ ชื่อผลงาน Para – para – paradise 1	79
98. ภาพ ชื่อผลงาน Para – para – paradise 2	80
99. ภาพ ชื่อผลงาน Para – para – paradise 3	81

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

สีเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อวิถีชีวิตของเราอย่างมาก นับแต่สมัยดึกดำบรรพ์ จนถึงปัจจุบัน เราได้นำสีมาใช้ให้เกิดประโยชน์โดยใช้เป็นสัญลักษณ์ในการถ่ายทอด ความหมายอย่างใดอย่างหนึ่ง สีจึงเป็นสิ่งที่ควรศึกษา เพื่อใช้ประโยชน์กับวิถีชีวิตของเรา เพราะสรรพสิ่งทั้งหลายที่แวดล้อมตัวเราประกอบไปด้วยสี ทั้งสิ้น และมีอิทธิพลต่อ ความรู้สึก อารมณ์ และจิตใจ

1.1 ความสำคัญของโครงการ

มนุษย์พยายามทำความเข้าใจธรรมชาติและควบคุมธรรมชาติ โดยใช้หลักการทางวิทยาศาสตร์มาตั้งแต่ศตวรรษที่ 18 และ 19 สี เป็นอีกเรื่องหนึ่งที่ถูกคิดค้นและทำความเข้าใจในเวลานั้นด้วย เนื่องจากสีมีอิทธิพลมากมายต่อมนุษย์ โดยศิลปินและนักออกแบบมักใช้สีแทนความหมายบางอย่างในการออกแบบเสมอ เช่น สีส้ม เป็นสีแห่งความเบิกบานและความรื่นเริงเป็นความรู้สึกที่อิสระและได้รับการปลดปล่อย สีน้ำเงิน มีความหมายถึงกลางคืนจึงทำให้เรารู้สึกสงบ ได้ลึกกว่าและผ่อนคลายกว่า เราจะยังเข้าสู่ความสงบและสงบได้อย่างกลมกลืนเมื่อสัมผัสกับสีน้ำเงินที่เข้มข้น เป็นต้น (สุภวรรณ พันธุ์จันทร์ : 2550)

จากการทดลองของเซอร์ไอแซก นิวตัน เรื่องแสง ทำให้เราทราบว่าตาของมนุษย์จะมองเห็นสีได้ก็ต่อเมื่อแสงนั้นมีการหักเหเกิดขึ้น และทฤษฎีของนิวตันเกิดจากการทดลองให้แสงจากดวงอาทิตย์ ส่องผ่านรูกลมเล็กเข้ามาในห้องมืด และส่องผ่านแท่งแก้วปริซึม (Prism) ซึ่งเป็นแท่งแก้วสามเหลี่ยมโปร่งใส ผลปรากฏว่าแสงที่ลอดผ่านแท่งแก้ว เกิดการหักเหทะลุแท่งแก้วออกไปอีกข้างหนึ่ง แต่ละสีหักเหต่างกัน แสงที่ทะลุแท่งแก้วปริซึม สามารถมองเห็นเป็นสีต่างๆ 7 สี หรือ สีรุ้ง (Solar Spectrum) และเมื่อนำแท่งแก้วปริซึมอีกแท่งหนึ่งวางรับแสงทั้ง 7 สีในลักษณะตรงข้าม พบว่าแสงที่ออกมากลายเป็นสีขาวเหมือนเดิม (สมาคมวิทยาศาสตร์แห่งประเทศไทย, 2533 : 199) จากการค้นพบครั้งนี้ ทำให้มีการศึกษาเพิ่มเติมต่อมา และพบความจริงที่เกี่ยวกับแสงและการมองเห็น แท้ที่จริงแล้วสีก็คือแสง แสงที่เรามองเห็น เช่น แสงจากดวงอาทิตย์ แสงจากหลอดไฟ จะให้แสงสีขาว (White Light) และแสงสีขาวเท่านั้นที่จะให้สี 7 สีตามสีรุ้ง และที่มิใช่แสงสีขาว เช่น แสงจากตะเกียงน้ำมันแอลกอฮอล์ จะให้แสงสีน้ำเงิน แสงจากหลอดไฟสีต่างๆ จะไม่ให้สี 7 สี เมื่อกระทบวัตถุทำให้สีของวัตถุนั้นแตกต่างไปจากแสงสีขาว

สีกับแสงจึงมีความสัมพันธ์กันในการเกิดสีตามธรรมชาติ และการเกิดสีอีกชนิดหนึ่งก็คือเกิดจากการประดิษฐ์คิดค้นของมนุษย์เพื่อนำมาใช้ประโยชน์ที่ให้ความสว่าง เป็นสสารที่ได้จากการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สังเคราะห์ซึ่งผลิตขึ้น โดยกระบวนการทางเคมี เป็นสารเคมีที่ผลิตขึ้น เพื่อให้สามารถนำมาใช้ได้ สะดวกมากขึ้น ซึ่งเป็นสิ่งที่เราใช้อยู่ทั่วไปในปัจจุบัน

นักฟิสิกส์ชาวสกอต เจมส์ เคลิร์ก แมกซ์เวลล์ (James Clerk Maxwell) กล่าวว่า “ เรื่องเกี่ยวกับ สี นั้น มีความเชื่อมโยงใกล้ชิดกับสมองของมนุษย์ ความจริงแล้ว แสงและสีเป็นปรากฏการณ์ ภายนอก เมื่อแสงผ่านลูกนัยน์ตามนุษย์ สมองจะเป็นผู้รับรู้ สมองจะสร้างภาพ เป็นปรากฏการณ์ ของการเห็นขึ้น” (Birren, 1976 :24)

จากความสำคัญและทฤษฎีการรับรู้ ข้าพเจ้าเห็นความสำคัญของสี ที่มีอิทธิพลต่ออารมณ์ ความรู้สึก และแสง ที่เป็นส่วนสำคัญในการดำรงชีวิตที่มนุษย์ประดิษฐ์ขึ้น เพื่อใช้ในการอยู่อาศัยให้ ความสว่างยามค่ำคืน แต่นอกจากการใช้ชีวิตอยู่อาศัยนั้นแล้ว ยังใช้เพื่อการสร้างสีบรรยากาศที่มี มากกว่าแสงสีขาว (จากหลอดไฟ) เช่น วอร์มไวท์ (Warm White) เป็นสีโทนอุ่น ให้ความสว่างไม่ มากนัก ออกสีทองส้ม ให้ความอบอุ่น และความโรแมนติก เดย์ไลท์ (Day Light) โทนแสงสว่างตา เป็นโทนแสง ให้ความสว่างสูง ออกไปในโทนสีฟ้า ให้ความรู้สึกสดใสรอบรู้ กระฉับกระเฉง ตื่นตัว คุล ไวท์ (Cool White) โทนแสงระหว่าง วอร์มไวท์และเดย์ไลท์ ลดความอุ่นของแสงสีส้ม และลดความ สว่างของแสงเดย์ไลท์ ทำให้เกิดความสมดุล ลักษณะเป็นแสงสีขาวนวลตา และแสงสีนั้นยังเพิ่ม สีต้นความสวยงามด้วยการนำมาประยุกต์ประดับตกแต่งสร้างความงามยามค่ำคืนตามสถานที่ที่อยู่ อาศัย

แสงจากธรรมชาติให้แสงสว่างเพื่อดำรงชีวิตในเวลากลางวัน สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้ หลากหลาย รวมไปถึงเป็นต้นกำเนิดสี หักเหและสะท้อนเข้าสู่ตาเรา สีที่มนุษย์ประดิษฐ์ก็ให้ความ สว่างในเวลากลางคืนเพื่อที่จะสามารถใช้ชีวิตในช่วงเวลาค่ำได้ และการประดับตกแต่งสีต้น สามารถสร้างอารมณ์ความรู้สึกในเวลากลางคืนได้ด้วยเช่นกัน เพราะฉะนั้น สีและแสงจึงมี ความสำคัญและความสัมพันธ์กับการดำรงชีวิตของมนุษย์เราทุกช่วงเวลาทั้งกายภาพและจิตใจ

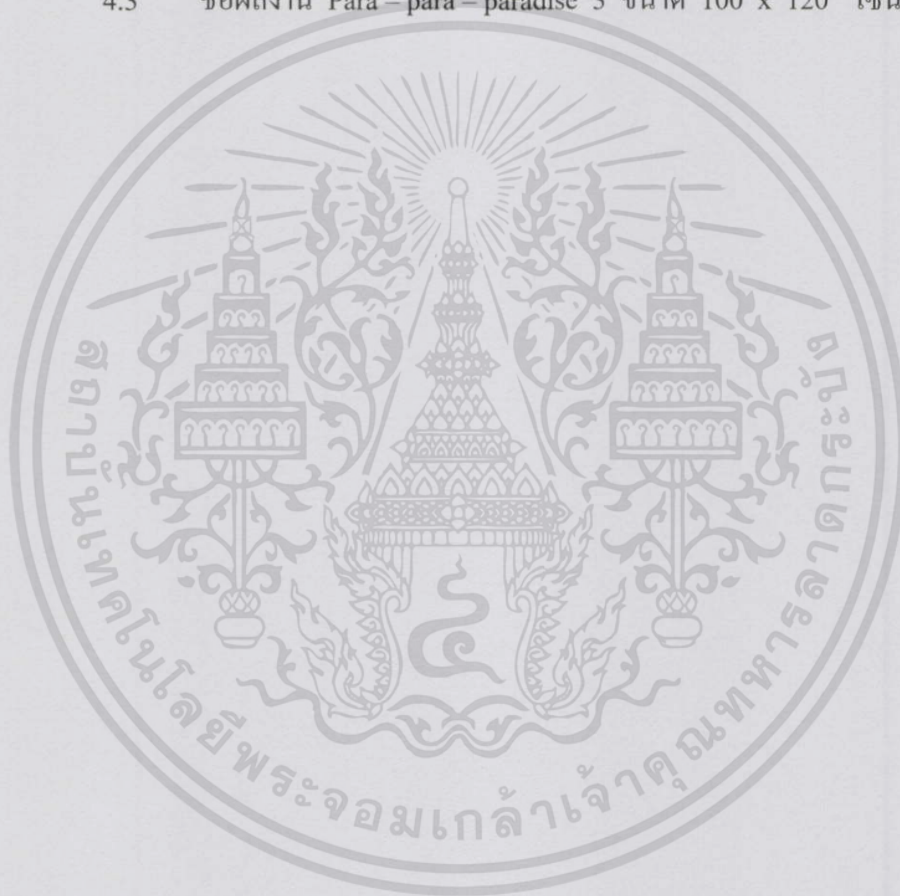
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อศึกษาถึงความสำคัญของสีที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ของมนุษย์
2. เพื่อแสดงความสัมพันธ์ของสี กับ สถานที่ ที่ให้อารมณ์และความรู้สึก
3. สีสามารถนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์โดยเป็นสัญลักษณ์ในการถ่ายทอด สื่อความหมาย
4. เพื่อสร้างสรรค์ผลงานที่เป็นลักษณะแสงไฟ Light Art

1.3 ขอบเขตของโครงการ

1. เป็นการสร้างสรรค์ที่ใช้วัสดุแสงไฟที่ให้ความสว่างของสีแสงต่างๆ เพื่อสีต้นที่สดใส เสมือนจริงของภาพต้นแบบที่เป็นแสงไฟ

2. เป็นงานสื่อผสม ใช้วัสดุแสงไฟที่เปล่งออกมาหลากหลายชนิด นำมาประกอบสร้างกันเป็นรูปทรงของอาคารสถาปัตยกรรม ซึ่งมีภาพต้นแบบของโครงสร้างเดิม ผสมกับจินตนาการและความรู้สึกในการประกอบกันตามลักษณะเฉพาะของตัววัสดุ
3. ลักษณะงานประกอบเป็นวัสดุแสงไฟบนแผ่นไม้ และ แผ่นอะคริลิก แล้วนำมาซ้อนเรียงกัน เป็นมิติ มีความซับซ้อนมากขึ้น
4. จำนวนผลงานมี 3 ชิ้น
 - 4.1 ชื่อผลงาน Para – para – paradise 1 ขนาด 80 x 120 เซนติเมตร
 - 4.2 ชื่อผลงาน Para – para – paradise 2 ขนาด 110 x 160 เซนติเมตร
 - 4.3 ชื่อผลงาน Para – para – paradise 3 ขนาด 100 x 120 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

ที่มาและแนวความคิดสร้างสรรค์

2.1 อิทธิพลที่ได้รับ

สี่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ของมนุษย์ที่มีสายตาปกติ สามารถรับรู้สีได้ แม้สีจะมีความแตกต่างเพียงเล็กน้อยก็ตาม สีแต่ละสีจะให้ความรู้สึกและจินตนาการแตกต่างกัน เช่น สีส้มแสงถึงความเบิกบานและรื่นเริง สีเขียวให้ความรู้สึกผ่อนคลาย สีแดงให้ความรู้สึกถึงพลัง ทำให้หัวใจเต้นเร็วและตื่นตัว รวมไปถึงแสงที่เป็นส่วนสำคัญของการเกิดสี ที่เกิดขึ้นเองโดยตามธรรมชาติและแสงที่มนุษย์เป็นผู้ประดิษฐ์ขึ้น มนุษย์อาศัยอยู่ท่ามกลางสีต่างๆ มากมายนับหมื่นสี เราจะตอบสนองสีนั้นเสมอ มากน้อยแตกต่างกันขึ้นอยู่กับ การรับรู้ทางสุนทรียภาพและประสบการณ์ของเรา

ความงามให้ความยินดี ให้ความพอใจได้ทันทีโดยไม่มีเหตุผล ความยินดีนั้นเกิดขึ้นเองโดยไม่มีการบังคับ เป็นความสุขที่ได้เปล่าสำหรับคนที่ตามองเห็นความงาม ความงามนั้นเกี่ยวข้องกับวัตถุที่จริง แต่ไม่ได้เริ่มที่วัตถุนั้นเริ่มที่อารมณ์ของคน ความงามจึงเป็นอารมณ์ เมื่อเราพูดว่าวัตถุชิ้นนี้งามที่จริงก็คือ วัตถุชิ้นนี้ให้อารมณ์ทางความงามแก่เรา ถ้าเปรียบเทียบความงามกับความสุขที่เกิดจากความรัก ความสุขไม่ได้เกิดจากตัวคนรัก แต่เกิดจากอารมณ์ของผู้ที่ตกอยู่ในความรักนั่นเอง

ความงามสูงสุดนั้นไม่มีในโลก จะมีก็แต่ในความนึกคิด ไม่สามารถแสดงตัวให้ผู้อื่นเห็นได้ ความงามจึงปรากฏขึ้นในอารมณ์ด้วยตัวเอง โดยไม่มีสิ่งใดสิ่งหนึ่งมากระตุ้นไม่ได้ ความงามเป็นนามธรรมจำเป็นต้องมีวัตถุหรือรูปทรงมาเป็นสื่อ และสื่อเหล่านั้นจะกระตุ้นให้เกิดอารมณ์ทางความงามแตกต่างกันตามค่านิยมของบุคคลที่เป็นผู้รับ

ข้าพเจ้าชื่นชอบบรรยากาศสีต้นจากสถานที่ท่องเที่ยว สถานที่พักผ่อน สีต้นสังคมเมือง เมื่อเราได้สัมผัส ความงามที่เราสัมผัสจากสีต้นและบรรยากาศตอนนั้นทำให้ได้ปลุกความรู้สึกพอใจแก่เราให้ตื่นขึ้น และความเอิบอาบจากความพอใจนั้นจะคลี่คลายต่อไปเรื่อยๆ จนถึงระดับหนึ่งที่มาให้เราตกอยู่ในภาวะลึ้มตัว เกิดความสุข ความปิติ และเป็นภาพที่อยู่ในความทรงจำจากประสบการณ์แสงที่คลุมเครือ กระจัดกระจายจัดจ้านจมอยู่ในความสลัว เหมือนลอย กลับทอดอารมณ์ นุ่มนวลต่อเนื่อง

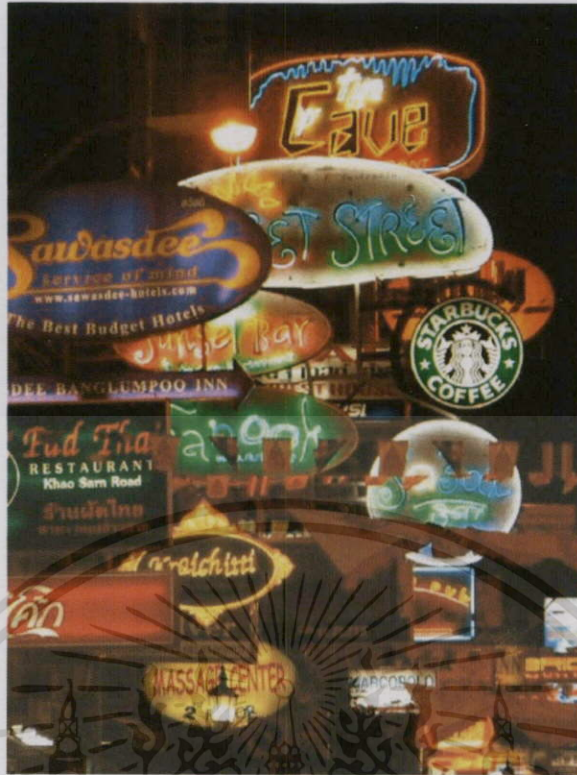
ประสบการณ์เป็นการมีชีวิตที่สัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม การมีปฏิริยากับสิ่งแวดล้อมทำให้เรามีความคิดและอารมณ์ซึ่งเป็นประสบการณ์ เรามีประสบการณ์มากมายในชีวิตประจำวัน แต่เป็นประสบการณ์ธรรมดาไม่เป็นแก่นสารทำให้ลึ้มมันได้ง่าย แต่บางครั้งการที่เรามีประสบการณ์ที่สำคัญน่าพอใจเป็นพิเศษ จะทำให้เราจำประสบการณ์นั้นได้อย่างฝังใจ แบบนี้เรียกว่าประสบการณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แท้ ประสบการณ์เท่านั้นมีระเบียบ มีเอกภาพ ทุกส่วนทุกตอนมีความหมาย มีความสำคัญ มีอารมณ์ที่เด่นชัด มีโครงสร้างตลอดทั่วทั้งประสบการณ์

ข้าพเจ้าได้นำประสบการณ์นั้นนำมาสร้างเป็นภาพผลงานที่มีต้นแบบจากความเป็นสถานที่ท่องเที่ยวบรรยากาศสีสนเป็นประสบการณ์ทางสุนทรียภาพ ซึ่งมีรูปทรง มีความหมาย มีอารมณ์ในรูปทรงขององค์ประกอบโครงสร้างอาคารสถาปัตยกรรม การรับรู้ที่เกิดขึ้นอย่างฉับพลันนั้น โดยไม่ผ่านความคิดที่เป็นเหตุผลเป็นความรู้สึกที่ตรงข้ามกับความคิดใกล้เคียงกับสัญชาตญาณและปฏิภาณ แล้วนำเข้าสู่กระบวนการคิดสร้างสรรค์ผ่านการสร้างงานศิลปะแสงของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าเห็นถึงความงามของรูปทรงอาคารสถานที่แสดงถึงความเป็นสถานที่นั้นๆ อย่างมีเอกลักษณ์ และการประดับแสงไฟด้วยสีสนอันสดใสที่หลากหลาย ซึ่งข้าพเจ้าได้สังเกตเห็นถึงบรรยากาศสภาพแวดล้อมของสถานที่เหล่านั้นเป็นสถานที่ที่มีผู้คนจำนวนมาก ส่งผลถึงอารมณ์และความคิดรวมไปถึงจินตนาการที่เกิดขึ้นจากลักษณะเฉพาะของสถานที่นำมาสร้างเป็นภาพใหม่ที่มาจากประสบการณ์ และความประทับใจ กลายมาเป็นภาพบรรยากาศของความสนุกสนาน การพักผ่อน ความผ่อนคลาย ความครึกครื้น และเสียงดนตรีที่อีกที

จากการที่มีผู้คนจำนวนมากในสถานที่ท่องเที่ยวยามค่ำคืนประกอบด้วยแสงไฟอันระยิบระยับและสีสนที่สดใสทุกสว่าง แสดงว่าสีมีอิทธิพลต่อการรับรู้ของมนุษย์ มีพลังปลุกเร้าต่อการตอบสนองของมนุษย์ (Emotional Response) ทุกคนรับรู้ความงามของสีที่มีความสัมพันธ์ต่ออารมณ์และความรู้สึก การคิด และจินตนาการ ประกอบกับการใช้ชีวิตในการรับรู้สีทางกายภาพแล้วมักเกี่ยวข้องกับ โครงสร้างของสีที่ปรากฏในสภาพแวดล้อมรอบตัว ความชอบไม่ชอบสิ่งของหรือผู้คนส่วนหนึ่งมาจากอิทธิพลของสี และยังสนองต่อรสนิยมน บุคลิกภาพ ค่านิยมที่แสดงถึงความเป็นตัวของตัวเองอีกด้วย

ภาพที่ 1 ภาพ ป้ายไฟ

ที่มา : <http://www.loupiote.com/photos/18319979.shtml>

ภาพที่ 2 ภาพ ถนนข้าวสาร

ที่มา : <http://www.loupiote.com/photos/18319979.shtml>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3 ภาพ สวนสนุก

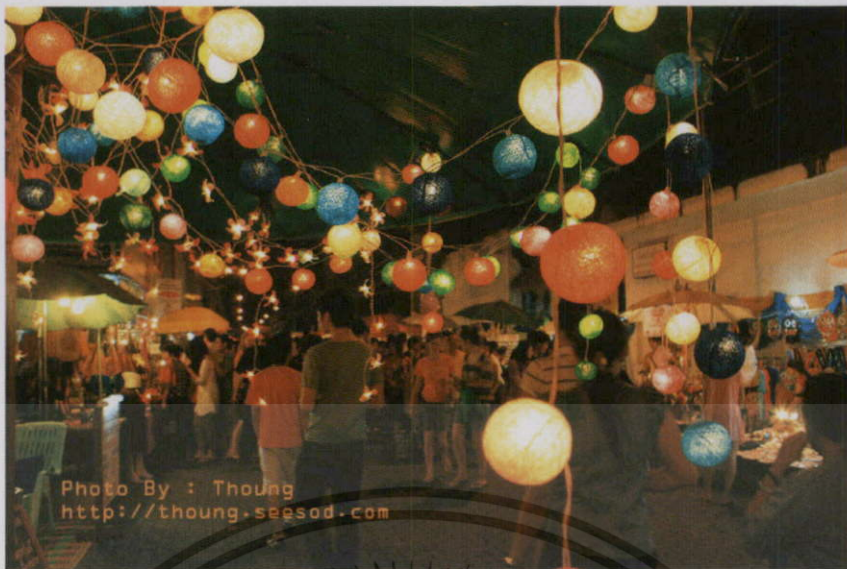
ที่มา : <http://www.pixpros.net/forums/showthread.php?t=32831>

ภาพที่ 4 ภาพ งานวัด

ที่มา : <http://www.pixpros.net/forums/showthread.php?t=30124>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

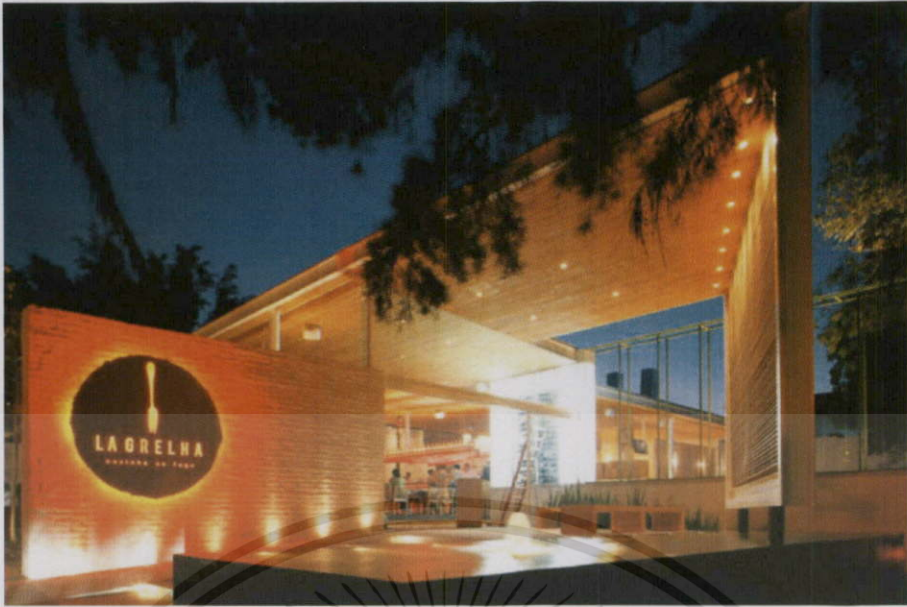

ภาพที่ 5 ภาพ ถนนคนเดินเชียงใหม่
ที่มา : <http://www.utdhome.com/board/viewthread.php?tid=1217>

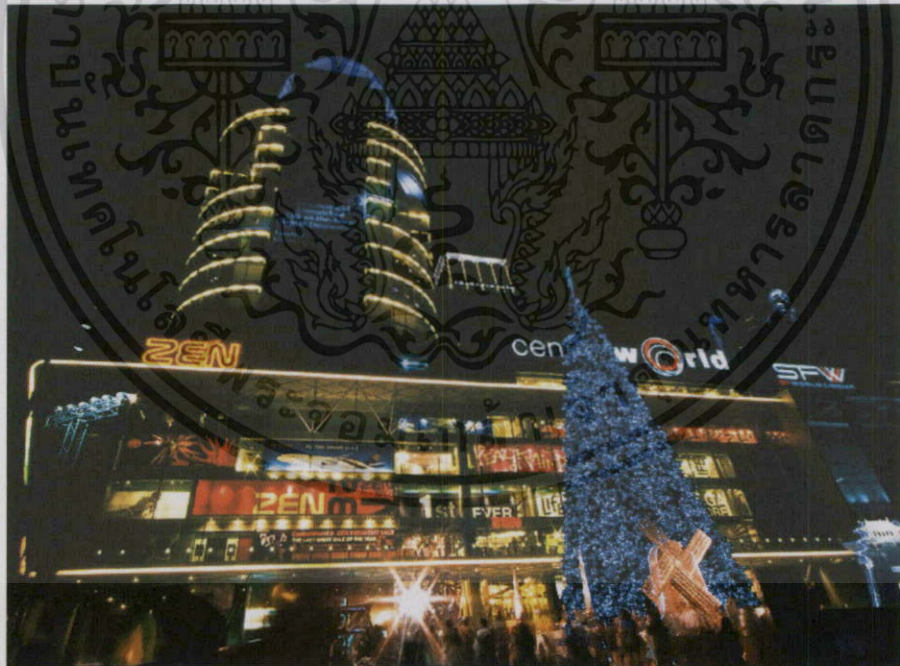
ภาพที่ 6 ภาพ ภูเก็ตแฟนตาซี
ที่มา : <http://www.bloggang.com/viewdiary.php?id=firesky&month=05-2007&date=03&group=8&gblog=3>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 7 ภาพ ร้านอาหาร

ที่มา : <http://www.banidea.com/restaurant-garden-good-design/>

olympvas
<http://olympvas.multiply.com>

ภาพที่ 8 ภาพ เซ็นทรัลเวิลด์

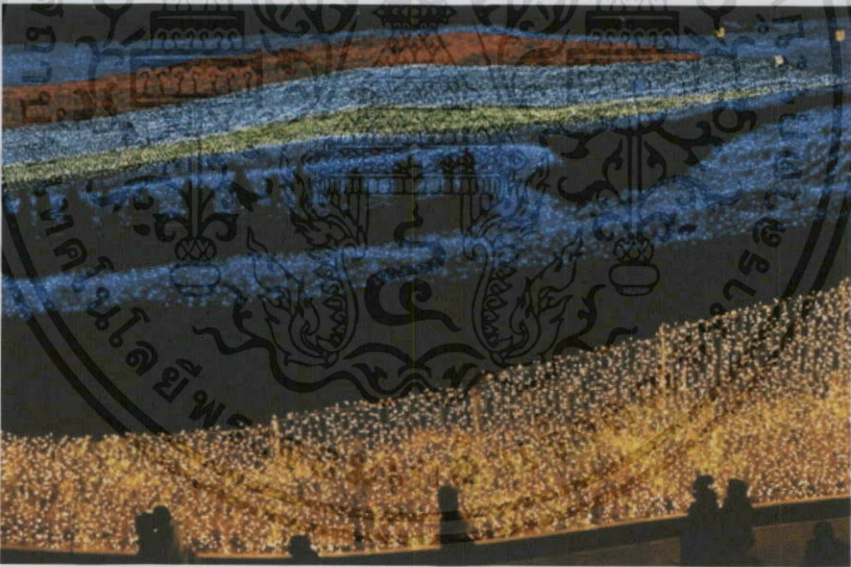
ที่มา : <http://www.aecnews.co.th/economic/read/2648>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 9 ภาพ มหัศจรรย์ แสงสีฤดูหนาว ที่ประเทศญี่ปุ่น

ที่มา : <http://album.sanook.com/albums/843914071>

ภาพที่ 10 ภาพ มหัศจรรย์ แสงสีฤดูหนาว ที่ประเทศญี่ปุ่น

ที่มา : <http://album.sanook.com/albums/843914071>

ภาพที่ 11 ภาพ time square

ที่มา : <http://www.jazzhostels.com/blog/751-new-york-times-square/>

ภาพที่ 12 ภาพ ชินจูกุ

ที่มา : <http://www.timingholiday.com>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 อิทธิพลที่ได้รับจากทฤษฎีสุนทรียะ

2.2.1 อารมณ์-ความรู้สึก (Emotion-Feeling)

อารมณ์ หรือบางครั้งเราเรียกว่า อารมณ์สะท้อนใจ เพื่อแสดงความรู้สึกซึ่งและความรุนแรงให้ต่างไปจากอารมณ์ธรรมดา(Mood)นั้น เป็นสภาพของจิตที่สัมพันธ์จากความรู้สึกต่างๆ ที่ได้รับ เช่น ความยินดี ความกลัว ความเศร้า ความเกลียด ความรักต่างเพศ ความรักในมาตุภูมิ ฯลฯ ในลักษณะที่รุนแรง

ความรู้สึก ปฏิกริยาจากการรับรู้ (Perception) หรือการรับสัมผัส (Sensation) จากสิ่งเร้าภายนอกหรือภายใน ได้แก่ ความเย็น ความร้อน ความอ่อน ความแข็ง ความสบาย ความไม่สบาย ความพอใจ ฯลฯ ถ้าความรู้สึกนี้เกิดขึ้นอย่างรุนแรง จะเล่นเข้าสะท้อนถึงภายในจนกลายเป็นอารมณ์สะท้อนใจ แต่ถ้าไม่ถึงขั้นสะท้อนใจก็เป็นเพียงความรู้สึก

ทางจิตวิทยาได้แบ่งความรู้สึกไว้เป็น 4 จำพวก คือ

- 1 ความรู้สึกจากการสัมผัส (Sensory Feeling) ได้แก่ ความรู้สึกเย็น ร้อน หิว เจ็บ ฯลฯ
- 2 ความรู้สึกทางพุทธิปัญญา (Intellectual Feeling) ได้แก่ ความนึกคิดทางนามธรรม เปรียบเทียบกับมาตรฐานของอุดมคติของตัวเองที่สร้างขึ้นด้วยปัญญา แล้วเกิดความรู้สึกชื่นชม เบื่อหน่าย หรือแคลงใจขึ้น
- 3 ความรู้สึกทางสังคม (Social Feeling) ได้แก่ ความรู้สึกที่เกิดขึ้นเมื่อนึกความสัมพันธ์ของตัวเองกับผู้อื่นหรือระหว่างผู้อื่นด้วยกัน
- 4 ความรู้สึกทางสุนทรียภาพ (Aesthetic Feeling) เป็นความรู้สึกที่เกิดจากการได้รับสัมผัสกับความงาม ความเป็นระเบียบ ที่มีอยู่ในศิลปะหรือธรรมชาติ

อารมณ์ทางสุนทรียภาพ (Aesthetic Emotion)

อารมณ์ทางสุนทรียภาพเป็นอารมณ์ที่เกิดจากความงาม ความกลมกลืน และความเป็นระเบียบในธรรมชาติ หรือเป็นอารมณ์สะท้อนใจที่ได้รับจากงานศิลปะ ในที่นี้จะกล่าวเฉพาะอารมณ์ที่ได้รับจากงานศิลปะเท่านั้น อารมณ์ทางสุนทรียภาพที่ได้รับจากงานศิลปะเป็นอารมณ์ของศิลปินที่แสดงออกจากความสะท้อนใจของเขา ที่ได้รับจากการกระตุ้นจากธรรมชาติทั้งภายนอกและภายในตัว โดยมีแนวความคิดหรือจุดหมายที่ค่อนข้างแน่นอน อารมณ์ในงานศิลปะนี้เป็นอารมณ์ที่ไม่สามารถบอกได้ว่าเป็นอารมณ์ชนิดใด เพราะอาจเป็นอารมณ์ที่ไม่เกี่ยวข้องกับอารมณ์ใดๆ ในประสบการณ์ของมนุษย์เลยก็ได้ เราจึงเรียกอารมณ์ชนิดนี้ว่า อารมณ์ทางสุนทรียภาพ โดยเฉพาะอารมณ์ที่ได้รับจากการประสานกันอย่างลงตัวของรูปทรงที่มีได้เป็นตัวแทนหรือเสนอแนะอารมณ์อื่นใด ตัวอย่างเช่น ผลงานศิลปะแบบนามธรรมที่มีรูปทรงบริสุทธิ์ หรือดนตรี คุณภาพของงานศิลปะก็ขึ้นอยู่กับพลังอารมณ์สะท้อนใจนี้ ถ้ามีพลังของอารมณ์มากก็ถือว่ามีความสูง ถ้าเป็นเพียงให้ความรู้สึกได้เล็กน้อยคุณภาพทางศิลปะก็ต่ำ

อารมณ์ที่เกิดจากเหตุการณ์ต่างๆในชีวิต แม้จะมีความสะเทือนใจอย่างรุนแรง เช่น เราเห็นคนถูกรถชนตายหรือเห็นภาพข่าวการสังหารหมู่ผู้คนที่ไม่มีความคิด เรารับอารมณ์สะเทือนใจรุนแรงมากกว่าคนอื่น ๆ ที่ประสบเหตุการณ์นั้น แต่อารมณ์ในชนิดนี้ไม่เหมือนอารมณ์ในศิลปะที่ศิลปินได้ถักถอมแล้วและแสดงออกอย่างมีจุดหมาย

เลโอ ตอลสตอยกล่าวไว้ว่า ศิลปะที่ดีนั้นแพร่อารมณ์ติดต่อกันได้รวดเร็ว จากศิลปินผ่านทางผลงานศิลปะไปยังบุคคลอื่นๆ ผู้จะรู้สึกว่าเป็นศิลปะที่แสดงอารมณ์ในส่วนลึกของผู้ดูให้ตนเองได้รับรู้ ซึ่งที่จริงก็คือ อารมณ์ร่วมของมนุษย์ทั้งหลายนั่นเอง แต่ศิลปินมีความรู้สึกไวกว่า และมีความสามารถที่จะจับอารมณ์นั้นมาแสดงออกในรูปทรงที่เหมาะสมได้

การแสดงออก (Expression)

การแสดงออก คือ การปล่อยให้อารมณ์ความรู้สึกแสดงตัวออกมาภายนอก เหมือนกับปล่อยไอน้ำที่อัดตัวอยู่ภายในให้พุ่งออก คนเราจะแสดงอารมณ์ออกมาด้วยการกระทำต่างๆ เพื่อให้ความกดดันภายในลดน้อยลง เช่น แสดงความโกรธด้วยการขว้างปา คำทอ การทำร้าย แต่การแสดงออกประเภทนี้ไม่เกี่ยวกับศิลปะ เป็นการดันออกมาตามธรรมชาติของสิ่งที่ไม่ปรารถนามากกว่าจะเป็นการแสดงออกจริงๆ การแสดงออกทางศิลปะหรือการแสดงออกของอารมณ์ทางสุนทรียภาพส่วนมากจะต้องมีสื่อที่ตอบโต้กับตัวศิลปิน และเป็นสื่อที่ศิลปินสามารถโน้มน้าวไปได้ตามเจตนา การแสดงออกจะต้องมีจุดหมาย มีแนวความคิดที่ค่อนข้างแน่นอนเป็นฐานหรือโครงสร้างไว้ก่อน

งานศิลปะทุกชิ้นจะต้องแสดงอะไรออกมาสักอย่างหนึ่ง มิฉะนั้นจะไม่ใช่งานศิลปะ จะเป็นเพียงรูปภาพหรือรูปปั้นธรรมดาเท่านั้น การแสดงออกไม่ได้เป็นตัวแทนหรือสัญลักษณ์ของความคิด (Idea) แต่มีความหมายในตัวของการแสดงออกนั้น โดยตรง ความกลัว ความเศร้า และความสุข ย่อมไม่ใช่สัญลักษณ์ของสิ่งใด

การแสดงออกนั้นมิใช่จะมีแต่ในคนหรือสิ่งมีชีวิตเท่านั้น ก้อนหิน สายน้ำ ตึกราม บ้านช่อง รอยพุกัน หรือรูปทรงนามธรรม ก็ล้วนสามารถแสดงอารมณ์ให้เราได้รับรู้ได้เช่นเดียวกับร่างกายของมนุษย์เหมือนกัน การแสดงออกของวัตถุนี้ ตามข้อเท็จจริงแล้วย่อมเป็นไปได้ เพราะวัตถุไม่มีอารมณ์หรือความรู้สึกที่จะแสดง แต่จากประสบการณ์เกี่ยวกับการแสดงอารมณ์ของมนุษย์ที่เราทุกคนได้สะสมกันมา ทำให้เรารู้สึกไปได้เมื่อเห็นลักษณะบางอย่างในวัตถุนั้น เชื่อมโยงกับประสบการณ์เดิมของเรา เช่น เมื่อเราเห็นต้นหลิวที่โค้งกิ่งทุกกิ่งลงเบื้องล่าง เราจะรู้สึกว่ามันหลิว นั้นแสดงความเศร้า ที่เป็นเช่นนี้เพราะร่างกายของคนที่มีอารมณ์เศร้าจะมีลักษณะโค้งงออย่างนั้น

การแสดงออกของอารมณ์หรือความรู้สึกทางศิลปะนั้น เกิดขึ้นเพราะศิลปินถูกกระตุ้นจากภายใน การกระตุ้นนี้อาจมาจากสิ่งเร้าภายนอก หรือจากธรรมารมณ์ คือ อารมณ์ภายในที่มาจากการสะสมของประสบการณ์ และเมื่อศิลปินได้แสดงอารมณ์ดังกล่าวออกมาเป็นรูปทรง เป็นสี เป็นปริมาตร หรือเป็นวัสดุแล้ว จะรู้สึกสบายผ่อนคลายความเครียดลง เช่นเดียวกับคนทั่วไปจะรู้สึกสบายขึ้นเมื่อได้ระบายความรู้สึกบางอย่างออกมา หรือเมื่อได้ทำงานชิ้นหนึ่งสำเร็จลง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การแสดงออกของอารมณ์ในงานศิลปะจะกระทำได้โดยผ่านทางรูปทรง คนทั่วไปแสดงอารมณ์โกรธหรือยินดีผ่านทางร่างกายหรือรูปทรงของมนุษย์ ศิลปะก็ต้องแสดงออกโดยผ่านทางรูปทรงของศิลปะ ซึ่งอาจเป็นรูปทรงของคน สัตว์ สิ่งของ หรือเป็นรูปทรงนามธรรมที่สร้างขึ้นจากการประกอบกันของทัศนธาตุโดยตรง หรือจากทั้งสองอย่างร่วมกันก็ได้

เมื่อเราดูงานศิลปะแบบรูปธรรมที่ใช้คนเป็นเรื่อง เราจะเห็นลักษณะทั่วไปหรืออารมณ์ส่วนรวมของงานก่อนแล้วจึงเห็นอารมณ์ที่แสดงออกในรูปคนและส่วนรายละเอียดของร่างกาย ต่อมาตามลำดับ อารมณ์ส่วนรวมของงานที่เกิดจากการประสานกันของรูปทรง ที่ว่าง น้ำหนัก สี นี้เป็นส่วนสำคัญที่สุด เป็นหัวใจของการแสดงออกในศิลปะ อารมณ์ที่แสดงผ่านหน้าตาท่าทางของรูปคนที่เขียน หรือปั้นขึ้น จึงเป็นส่วนรองที่ช่วยให้อารมณ์ส่วนรวมสมบูรณ์ขึ้น ซึ่งถ้าเน้นส่วนรองนี้มากเกินไปโดยละเลยอารมณ์ส่วนรวมของงานแล้ว จะเป็นผลเสียต่อคุณค่าทางทัศนศิลป์ จะกลายเป็นการแสดงออกเพียงผิวๆเหมือนการเล่นละครไป

แม้ในงานรูปเหมือน (Portrait) ที่การแสดงออกของอารมณ์ของผู้ที่เป็นแบบจะต้องผ่านออกทางใบหน้าท่าทางเป็นส่วนใหญ่ก็ตาม การใช้ทัศนธาตุและการประกอบกันของรูปทรงกับที่ว่างในการจัดทำทางของแบบและส่วนประกอบของภาพ ก็ยังเป็นโครงสร้างสำคัญของอารมณ์ส่วนรวมที่จะทำงาน ร่วมกับอารมณ์ของแบบอยู่ดี ส่วนงานแบบรูปธรรมที่ไม่ได้เน้นการแสดงออกในรูปคนหรืองานแบบนามธรรมที่ศิลปินแสดงอารมณ์ความรู้สึกออกมาในรูปทรงที่บริสุทธิ์ จะให้อารมณ์แก่ผู้ชมด้วยรูปทรงที่เกิดจากการประสานกันของทัศนธาตุโดยไม่ต้องอาศัยรูปของคน สัตว์ หรือสิ่งใดในธรรมชาติเป็นสื่อกลาง เป็นการแสดงออกด้วยอารมณ์ส่วนรวมล้วนๆ และเป็นการแสดงออกของอารมณ์ทางสุนทรียภาพอย่างแท้จริง

2.2.2 สี (color)

ความหมายของสี พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 (2538 : 840) ให้ความหมายว่า “สี น. ลักษณะของแสงสว่าง ปรากฏแก่ตาให้เห็นเป็นสีขาว ดำ แดง เขียว เป็นต้น ; สิ่งที่ทำให้ตาเห็นเป็นขาว ดำ แดง เขียว เป็นต้น เช่น สีทาบ้าน สีวาดภาพ”

จากคำนิยามนี้ทำให้เราเข้าใจว่า สีมีความหมาย 2 ลักษณะ กล่าวคือสีที่เกิดจากแสงโดยตรงและสีที่มีได้เกิดจากแสงโดยตรง จากการทดลองของนักวิทยาศาสตร์ชื่อ เซอร์ไอแซก นิวตัน (Sir Isaac Newton) พบว่าแสงของดวงอาทิตย์ ประกอบด้วยสี 7 สี ซึ่งรวมกันเรียกว่าสีรุ้ง ได้แก่ สีม่วง สีคราม สีน้ำเงิน สีเขียว สีเหลือง สีส้ม สีแดง เรามองเห็นเป็นสีเพราะแสงเกิดการหักเหและสะท้อนเข้าสู่ตาเรา (Bhagwat and Desai, 1973 : 135) นักฟิสิกส์เชื่อว่าแสงเป็นพลังงานแม่เหล็กไฟฟ้าที่แผ่กระจายไปในอากาศด้วยอัตราความเร็วประมาณ 186,000 ไมล์ต่อวินาทีและมีความยาวคลื่นต่างกัน ตาของมนุษย์สามารถรับคลื่นแสงได้เฉพาะที่มีความยาวคลื่นระหว่าง 380-760 nm. (nanometers) (Kimble, Garnezy and Zigler, 1980 : 52-53)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นอกเหนือจากสีที่มาจากแสงโดยตรงแล้วยังมีสีอีกรูปแบบหนึ่งที่มีได้มาจากแสงโดยตรงแต่มาจากเนื้อสี (Pigment Color) เช่น สีที่มีขายตามท้องตลาดในหลายรูปแบบ สีเหล่านี้มาจากส่วนผสมของสารเคมีต่างๆ ซึ่งอยู่ในลักษณะเนื้อสีเข้มข้น หรือเจือจาง เนื้อสีดังกล่าวจะมีสมบัติพิเศษคือจะดูดซับคลื่นแสง และสะท้อนออกไปได้ดี เช่น เนื้อสีแดงที่มีความเข้มข้น จะไม่ยอมให้แสงลอดผ่าน ขณะเดียวกันจะดูดซับคลื่นสีอื่นไว้หมด และสะท้อนคลื่นสีแดงออกไปเพียงสีเดียว ทำให้เรามองเห็นสีนั้นเป็นสีแดง เนื้อสีที่มีความเข้มข้นและมีตัวเกาะยึดที่ดี เมื่อนำไปทาบนวัตถุสีอื่นๆ วัตถุนั้นจะเปลี่ยนเป็นสีที่ถูกลบไปได้ หากเนื้อสีมีความเข้มข้นน้อย มีความเจือจางมากจะทาบสีของวัตถุเดิมไม่ได้

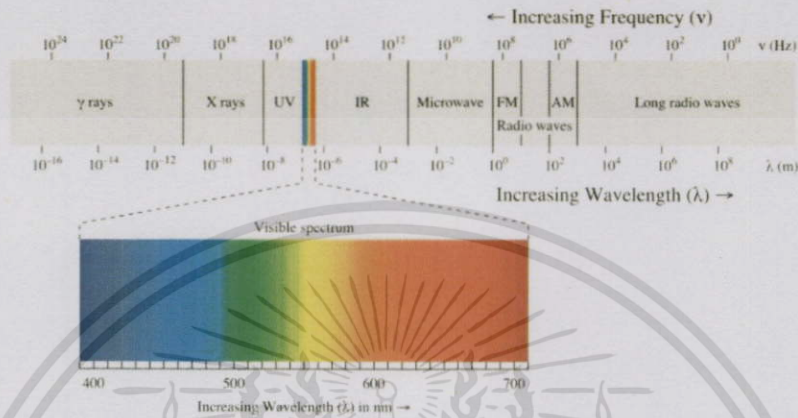
การค้นพบสี

ในปี ค.ศ. 1666 เซอร์ไอแซก นิวตัน ได้ค้นพบสีรุ้ง (Solar Spectrum) โดยทำการทดลองให้แสงจากจากดวงอาทิตย์ ส่องผ่านรูกลมเล็กเข้ามาในห้องมืด และส่องผ่านแท่งแก้วปริซึม (Prism) ซึ่งเป็นแท่งแก้วสามเหลี่ยม โปร่งใส ผลปรากฏว่าแสงที่ลอดผ่านแท่งแก้ว เกิดการหักเหทะลุแท่งแก้วออกไปอีกข้างหนึ่ง แต่ละสีหักเหต่างกัน สีม่วงหักเหมามากที่สุด สีแดงหักเหน้อยที่สุด (ปกติแสงจะเดินทางเป็นเส้นตรง การหักเห หมายถึงแสงเกิดการหักมุมไม่สามารถเดินทางเป็นเส้นตรงได้) แสงที่ทะลุแท่งแก้วปริซึม มองเห็นเป็นสีต่างๆ 7 สี เรียงกันตามลำดับมากน้อยไม่เท่ากัน ได้แก่ สีม่วง (Violet) สีคราม (Indigo) สีน้ำเงิน (Blue) สีเขียว (Green) สีเหลือง (Yellow) สีส้ม (Orange) สีแดง (Red) สีทั้ง 7 นี้เราเห็นได้ในธรรมชาติ โดยเฉพาะเวลาฝนตกหรือสถานที่ที่มีละอองน้ำ และมีแสงแดดส่องผ่าน เราเรียกสีเหล่านี้ว่าสีรุ้ง มีอยู่ 4 สีที่มองเห็นได้ชัดเจนมาก ได้แก่ สีน้ำเงิน (มีความยาวคลื่นที่ 475 nm.) สีเขียว (มีความยาวคลื่นที่ 515 nm.) สีเหลือง (มีความยาวคลื่นที่ 580 nm.) และสีแดง (มีความยาวคลื่นที่ 675 nm.) แต่ละสีมีความยาวคลื่นแตกต่างกัน (Gleitman, 1987 : 133) เมื่อนำสีทั้ง 7 มาจัดวางในรูปร่างกลมจะพบว่า สีทั้ง 4 ทำมุม 90 องศาต่อกัน

เมื่อนำแท่งแก้วปริซึมอีกแท่งหนึ่งวางรับแสงทั้ง 7 สี ในลักษณะตรงข้าม พบว่าแสงที่ออกมา กลายเป็นสีขาวเหมือนเดิม (สมาคมวิทยาศาสตร์แห่งประเทศไทย, 2533 : 199)

จากการค้นพบครั้งนี้ ทำให้มีการศึกษาเพิ่มเติมต่อมา และพบความจริงที่เกี่ยวกับแสงและการมองเห็น แท้ที่จริงแล้วสีก็คือแสง แสงที่เรามองเห็น เช่นแสงจากดวงอาทิตย์ แสงจากหลอดไฟจากเทียนไข แสงจากการเผาอินทรีย์วัตถุต่างๆ เช่นซากพืช ซากสัตว์ แสงจากที่มอดก่ลาวจะให้แสงสีขาว (White Light) และแสงสีขาวเท่านั้นที่จะให้สี 7 สีตามสีรุ้ง และที่มีไขแสงสีขาว เช่นแสงจากตะเกียงน้ำมันแอลกอฮอล์ จะให้แสงสีน้ำเงิน แสงจากหลอดไฟสีต่างๆ จะไม่ให้สี 7 สี เมื่อกระทบวัตถุทำให้สีของวัตถุนั้นแตกต่างไปจากแสงสีขาว

แสง (Light) คือส่วนหนึ่งของแถบคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า (Electromagnetic Spectrum) แถบคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าคือความถี่ของคลื่นทั้งหมด ที่ต้นกำเนิดพลังงานปล่อยออกมา ตั้งแต่ช่วงความยาวคลื่นสั้นที่สุดไปจนถึงความยาวคลื่นยาวสุด คือตั้งแต่รังสีแกมมา (Gamma Rays) ไปจนถึงรังสี เอ-ซี เซอकिตส์ (A-C Cicuits)

ภาพที่ 13 ภาพ ความยาวแถบคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า

ที่มา : <http://tamagozilla.blogspot.com/2011/08/mo-memoir-tuesday-30-august-2554.html>

แถบคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า ประกอบด้วยคลื่นรังสีความร้อน เช่น คลื่นรังสีแกมมา (Gamma rays) รังสีเอกซเรย์ (X-rays) และรังสีอัลตราไวโอเลต (Ultraviolet Rays) คลื่นแสง และคลื่นวิทยุ

ในช่วงความยาวคลื่น ต่ำกว่า 400 nm. สายตามนุษย์จะมองไม่เห็น หรืออีกนัยหนึ่งช่วงที่ต่ำกว่าความยาวคลื่นของแสงที่มองเห็น สายตาจะมองไม่เห็นนั่นเอง และความยาวคลื่นที่สูงกว่า 700 nm. สายตามนุษย์จะมองไม่เห็นเช่นกัน อย่างไรก็ตาม ความยาวคลื่นที่สูงกว่า 700 nm. และต่ำกว่า 400 nm. เล็กน้อย อาจมีสัตว์บางชนิดมองเห็นได้ เช่น ผึ้งสามารถเห็นรังสีอัลตราไวโอเลตได้แต่มองไม่เห็นคลื่นแสงสีแดง เป็นต้น (Gleitman, 1987 : 130)

คลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าหากมีความยาวคลื่นสั้นจะมีพลังงานมาก ทั้งนี้เพราะมีความถี่สูง เช่น รังสีอัลตราไวโอเลต สามารถทะลุทะลวงผิวหนังของมนุษย์ได้ ทำให้ผิวคล้ำ ส่วนรังสีเอกซเรย์ (X-rays) และรังสีแกมมา (Gamma rays) จะมีอันตรายมากกว่าเพราะมีความยาวคลื่นสั้นกว่ารังสีอัลตราไวโอเลต

โดยปกติเราไม่สามารถมองเห็นคลื่นความร้อน คลื่นแสง คลื่นวิทยุได้ (แถบคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า) การที่เรามองเห็นแสงได้นั้น เราเพียงเห็นแสงเมื่อเคลื่อนเข้ามาสู่ชั้นตาเรา และไปทำปฏิกิริยากับประสาทตา ทำให้เรารับรู้ได้ว่าขณะนั้นมีแสงเข้าสู่ตาเรา และเราการที่มองเห็นวัตถุรอบๆตัวเราได้ เพราะวัตถุนั้นสะท้อนแสงมาเข้าชั้นตาเรานั้นเอง การที่เราสามารถมองเห็นแสงลอดผ่านช่องผนังห้องมืดๆได้ เพราะในบรรยากาศมีฝุ่นละออง แสงกระทบกับฝุ่น

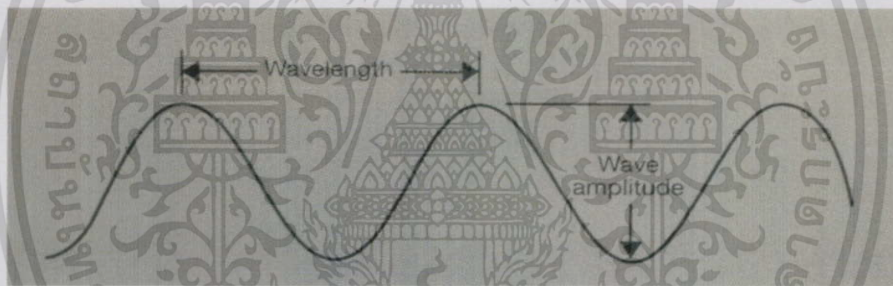
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิพนธ์ให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ละอองนั้น แสงสะท้อนสู่ตาเราทำให้เรามองเห็นเป็นลำแสงได้ (สมาคมนิเวศวิทยาแห่งประเทศไทย, 2533 : 232)

แสงเดินทางผ่านแก้ว อากาศ และน้ำได้ เพราะวัตถุเหล่านั้น โปร่งใส ฉะนั้นเราจะมองไม่เห็น อากาศและน้ำได้ กระจกบางๆ แก้วฝ้า ขอมให้แสงผ่านได้บ้าง เรียกวัตถุเหล่านี้ว่า วัตถุโปร่งแสง ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่าวัตถุเบนจะกระจายแนวลำแสง ในขณะที่ลอดผ่านไป รังสีของแสงบางตัวจะ ไม่สามารถทะลุผ่านได้ เกิดการสะท้อนกลับ จึงมองเห็นวัตถุนั้นๆ ได้ในลักษณะขุ่นมัว สำหรับวัตถุ ที่ไม่ยอมให้แสงลอดผ่านได้เลย สะท้อนแสงออกมาหมด หรือดูดซับไว้บางส่วน เช่น ก้อนหิน ดินไม้ คน สัตว์ ฯลฯ เราเรียกวัตถุเหล่านี้ว่า วัตถุทึบแสง เราจะมองเห็นวัตถุเหล่านี้ได้ชัดเจนเมื่อถูก แสง

ความสดใสของสี และกำลังส่องสว่างของแสง

คลื่นแสงที่มีความยาวคลื่นเท่ากัน อาจมีความสูงของคลื่น (Wave Amplitude) แตกต่างกันได้ ความสูงของคลื่นมาจากกำลังส่องสว่างของแสง กำลังส่องสว่างมากความสูงของคลื่นจะน้อย เช่นกัน

ภาพที่ 14 ภาพ ความยาวคลื่นและความสูงของคลื่นแสง

ที่มา : Kimble, Garmezy and Zigler, 1980 : 52 .

จากตัวอย่างภาพประกอบที่ 22 สมมุติเป็นความยาวคลื่นที่ 675 nm. ซึ่งเป็นช่วงความยาวคลื่น ของสีแดง จากภาพจะเห็นว่าช่วงความยาวคลื่น (Wave Length) แต่ละช่วงเท่ากัน (หากความยาว คลื่นเปลี่ยนแปลงไปสีจะเปลี่ยนไปด้วย) ความสูงของยอดคลื่น (Wave Amplitude) แตกต่างกันได้ ความสูงคลื่นที่สูงมากๆ แสดงถึงกำลังส่องสว่างที่สูงมาก สีจะสดใสมาก หากความสูงคลื่นน้อยสี จะมองเปรียบเสมือนแสงที่มาจากดวงอาทิตย์ ตอนเที่ยงวันมีกำลังส่องสว่างมากกว่าแสงเทียนใน ตอนกลางคืน ซึ่งจะทำให้ความสดใสของสีแตกต่างกันไปด้วย

ถ้าคลื่นแสงทั้งหมดผสมผสานกัน และมีความสูงของยอดคลื่นมาก จะเห็นเป็นสีขาว ถ้ามีความสูงคลื่นปานกลางจะเห็นเป็นสีเทาและถ้ามีความสูงคลื่นน้อยหรือไม่มีเลยจะมองไม่เห็น หรือจะเห็นเป็นสีดำ (Kimble, Garmezy and Zigler, 1980 : 52)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความซับซ้อนของคลื่นแสง

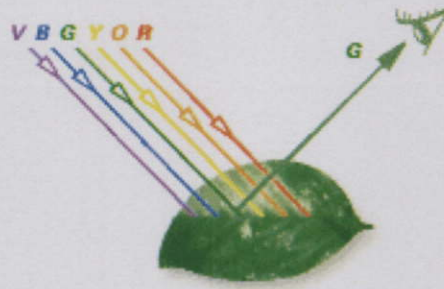
ไม่มีสีใดที่เรามองเห็นในชีวิตประจำวันเป็นสีแท้ร้อยละ 100 สีเหลืองสดๆ แดงสดๆ ที่เราเห็นจะมีสีอื่นปนอยู่เสมอ แต่สีที่ปนนั้นมีปริมาณน้อย ทำให้ไม่มีอิทธิพลเท่าที่ควร การปะปนของสีดังกล่าวผสมกันในลักษณะของคลื่นแสงในช่วงความยาวต่างกัน เช่น การนำเอาคลื่นแสงช่วง 780 nm. ซึ่งเป็นสีเหลืองมาผสมกับคลื่นแสงอื่นๆ หลายๆ ช่วง และระดับกำลังส่องสว่างปานกลาง ผลที่ออกมาจะได้สีเหลืองอมเทา (Grayed Yellow) ความเป็นสีแท้ของสีเหลืองจะหมดไป สภาพความเป็นจริงเช่นนี้จะปรากฏอยู่ตลอดเวลา เป็นปรากฏการณ์ปกติธรรมดา เราจึงพบเห็นวัตถุสิ่งของที่มีสีตามธรรมชาติ จะไม่มีสีใดเลยที่เป็นสีแท้เต็มร้อย ที่ดูแล้วแสบตา คลื่นแสงจะผสมผสานกันจนเกิดสีใหม่ๆ ขึ้นมากมายหลายร้อยสี จาก 7 สีของแถบคลื่นแสงเดิม

ดังได้กล่าวแล้วว่าสีคือแสงที่อยู่ในรูปของคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า (Electromagnetic Spectrum) แถบคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้านี้จะมีคลื่นเสียงอยู่ด้วย คลื่นสีกับคลื่นแสงมีลักษณะบางอย่างคล้ายกัน กล่าวคือ ความยาวคลื่นแต่ละช่วงไม่เท่ากัน ช่วงความยาวต่างกันทำให้เกิดเสียงแตกต่างกันด้วย ช่วงถี่จะไล่จากน้อยไปหามาก กราฟาส (Gravas, 1951 : 320) เปรียบเทียบคลื่นสี กับคลื่นเสียงไว้ดังนี้

สีแดง (Red)	เสียง = C
สีส้ม (Orange)	เสียง = D
สีเหลือง (Yellow)	เสียง = E
สีเขียว (Green)	เสียง = F

ปรากฏการณ์ของสี

จากการทดลองของเซอร์ไอแซก นิวตัน เรื่องแสง ทำให้เราทราบว่าตาของมนุษย์จะมองเห็นสีได้ก็ต่อเมื่อแสงนั้นมีการหักเหเกิดขึ้น ถ้าลำแสงไม่หักเห เราจะมองไม่เห็นสีใดๆเลย ปกติแสงจะเดินทางเป็นเส้นตรงเมื่อกระทบวัตถุ และวัตถุนั้นไม่ยอมให้แสงลอดผ่าน เกิดการสะท้อนทำให้ลำแสงหักเหเข้าสู่ตาเรา มองเห็นเป็นสีต่างๆ (Gravas, 1951 : 320) ซึ่งหมายความว่าเราจะมองเห็นวัตถุเป็นสีต่างๆ ได้จากสีที่วัตถุนั้นๆ สะท้อนออกมา เช่น เรามองเห็นใบไม้เป็นสีเขียว ก็เพราะใบไม้ดูดซับคลื่นแสงช่วงอื่นๆ ไว้หมด สะท้อนเฉพาะคลื่นแสงสีเขียวออกไป

ภาพที่ 15 ภาพ วัตถุสะท้อนแสง

ที่มา : <http://board.postjung.com/641255.html>

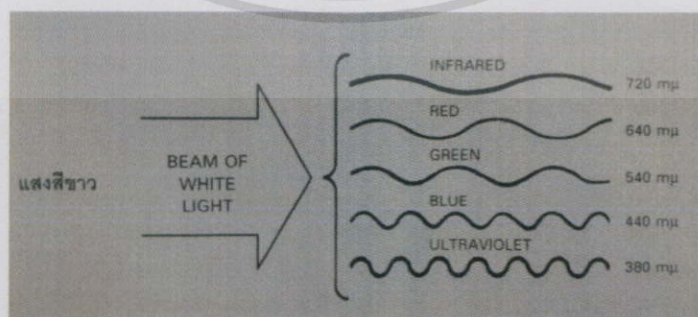
วัตถุใดที่ดูดซับคลื่นแสงไว้ทั้งหมดไม่ยอมสะท้อนช่วงใดออกไปเลย วัตถุนั้นจะมองเห็นเป็นสีดำ วัตถุสีดำเมื่อถูกแสงแดดจ้าจะเก็บความร้อน ได้เร็ว เพราะในคลื่นแสงมีคลื่นความร้อนอยู่ด้วย ในทางตรงกันข้ามวัตถุที่ไม่ดูดซับคลื่นแสงไว้เลยสะท้อนออกไปทั้งหมด วัตถุนั้นจะมองเห็นเป็นสีขาวและจะเก็บความร้อน ได้ช้ากว่าวัตถุสีดำ หรือสีเข้ม หรือวัตถุที่มีสีสดใส เช่น แดงสด เหลืองสด น้ำเงิน ฯลฯ หมายความว่า วัตถุนั้นๆ ดูดซับช่วงของคลื่นแสงอื่นๆ ไว้ได้มากและสะท้อนเฉพาะสีนั้นๆ ออกไปเพียงสีเดียวมากที่สุด (Clever, 1966 : 17) มีการทดลองพบว่าเมื่อแสงกระทบวัตถุ โมเลกุลของวัตถุนั้นๆ จะสั่นสะเทือน และจะสะท้อนแสงบางส่วนเข้าสู่ตาเรา (McMahon, 1986 : 79)

สมบัติของแสงสีขาว (White Light)

แสงสีขาว (White Light) เท่านั้นที่จะให้สีรุ้ง 7 สีมีสมบัติ 3 ประการ ดังนี้

1 ความยาวคลื่นแตกต่างกัน (Wave Length)

ความยาวคลื่นช่วงหนึ่งๆ จะเห็นเป็นสีหนึ่งๆ ความยาวคลื่นสั้นจะมีความถี่สูง เช่นสีม่วงความยาวคลื่นประมาณ 400 nm. ซึ่งเป็นความยาวคลื่นที่สั้นที่สุดที่จะมองเห็นเป็นสีได้ จะมีความถี่ต่ำที่สุด

ภาพที่ 16 ภาพ ความถี่ของคลื่นแสง

ที่มา : สุชาติ สุทธิ , 2535 : 3.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น. ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2 ความสูงของคลื่นหรือกำลังของคลื่น (Wave Amplitude)

ความสูงของคลื่นมาก หมายถึง มีกำลังส่องสว่างมาก ความสูงของคลื่นน้อยกำลังส่องสว่างน้อย กำลังส่องสว่างมากมองเห็นสีสดใส กำลังส่องสว่างน้อยมองเห็นสีหม่น คัล้า

3 ความซับซ้อนของคลื่นแสง (Complexity of Light Wave)

ในการมองเห็นสีนั้น เรามีได้มองเห็นคลื่นแสงเพียงช่วงใดช่วงหนึ่งเท่านั้น แต่จะมองเห็นช่วงอื่นๆ ประปนกันไปด้วยไม่มากนักน้อย (Gravas, 1951 : 321)

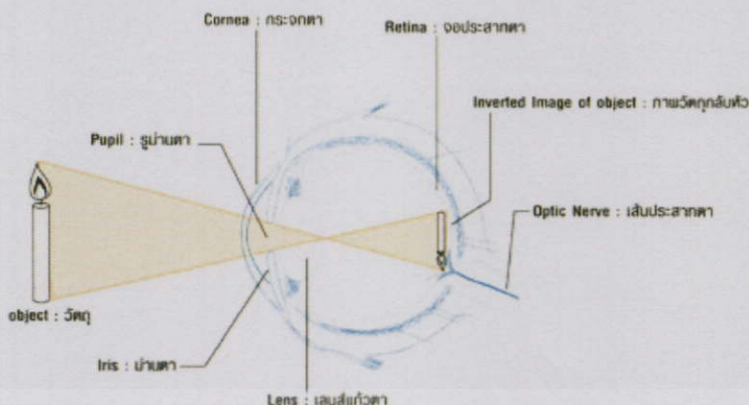
ในบรรยากาศรอบตัวเราจึงมีสีเกิดขึ้นมากมาย มาจากการผสมของคลื่นแสงดังกล่าว แต่ท่ามกลางความมากมายของสี ในธรรมชาติมีเพียง 108 สีเท่านั้นที่คุณแล้วไม่เหมือนสีอื่นๆ นอกนั้นจะมีลักษณะใกล้เคียงกันมาก วัตถุสิ่งของที่เรามองเห็นในธรรมชาติ จะไม่มีสีขาว เทา ดำ ผสมอยู่ สีขาว เทา ดำ เป็นภาวะกำลังส่องสว่างของแสง

การเห็น (Vision)

การเห็นเป็นการรับรู้เบื้องต้นที่จะเป็นตัวแปรทำให้เกิดความหมายเชิงจิตวิทยา อวัยวะของการเห็นคือ ตา ซึ่งเป็นอวัยวะรูปทรงเกือบกลมฝังอยู่ภายในเบ้าตา ตาจะเป็นตัวรวมพลังงานแสงแสงที่ผ่านรูรับแสงตาจะถูกควบคุมโดยม่านตา (Iris) ซึ่งทำหน้าที่เปิด-ปิด เพื่อรับแสงให้เหมาะสมถ้าแสงมากเกินไปม่านตาจะปิดลง เพื่อลดจำนวนแสงที่เข้ารูรับแสงตา หากแสงน้อยม่านตาจะขยายเพื่อให้แสงผ่านเข้าไปในปริมาณที่มากพอ

ในกรณีที่ทำงานต้องการรายละเอียดมากต้องทำใกล้ๆ ใช้สายตาดูจ้องมองเป็นพิเศษ แม้จะอยู่ท่ามกลางภาวะแสงปกติก็ตาม ม่านตาจะปิดลง เพื่อให้วัตถุที่มีความคมชัด ในขณะที่ตจมองม่านตาจะเปิดรับแสงมาก ตาจะเบิกกว้าง (Kimble, Garnezy and Zigler, 1980 : 49)

เมื่อแสงผ่านม่านตา ผ่านเลนส์ ผ่านเบ้ารับแสงตา จะตกลงบนแผงรับภาพ (Retina) ซึ่งอยู่ตรงข้ามกับม่านตา (Kalat, 1990 : 131) แผงรับภาพประกอบด้วยเซลล์ประสาทรูปแท่ง (Rod) และเซลล์ประสาทรูปกรวย (Cone) อยู่เป็นจำนวนมาก เซลล์ประสาทเหล่านี้มีความไวต่อแสงสามารถเปลี่ยนพลังงานแสงเป็นพลังงานไฟฟ้ากล ซึ่งเป็นภาษาที่สมองจะแปลเป็นภาพได้ (Veracular) ภาพที่ปรากฏบนแผงรับภาพ จะเป็นภาพกลับหัว และกลับซ้าย - ขวา แต่ด้านความเหมือนจะเหมือนของจริงทุกประการ สมองจะมีขบวนการปรับเปลี่ยนตำแหน่งภาพเหล่านั้นให้กลับสู่สภาพเดิมในการรับรู้

ภาพที่ 17 ภาพ การเห็นของตา

ที่มา : http://www.laservisionthai.com/th/EyeCare/normal_vision.html

เซลล์ประสาทรูปแท่ง (Rod) จะมีความไวต่อการรับแสงมาก ทำงานได้ดี แม้ขณะที่มองวัตถุ ภายใต้บรรยากาศที่มีแสงน้อย ส่วนเซลล์รูปกรวย (Cone) จะทำหน้าที่รับรู้เรื่องสี เรื่องรายละเอียด และจะทำหน้าที่ได้ดีภายใต้บรรยากาศที่มีแสงเพียงพอในมนุษย์หรือสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม ส่วนใหญ่ จะมีเซลล์ประสาทรูปกรวยอยู่ประมาณ ร้อยละ 5-10 ของทั้งหมด (Kalat, 1990 : 131) หรือเซลล์รูปแท่งมีอยู่ประมาณ 120 ล้าน เซลล์รูปกรวยจะมีประมาณ 7 ล้านเซลล์ (ทวีเดช จิวบาง, 2536 : 3) เซลล์ประสาทรูปกรวยมี 3 ชนิด แต่ละชนิดจะมีความไวต่อการรับแสงในช่วงความยาวคลื่นที่แตกต่างกัน เช่น โคนส์ (Cones) รับแสงมีความยาวคลื่นระหว่าง 400-500 nm. โคนส์ (Cones) รับแสงมีความยาวคลื่นระหว่าง 500-600 nm. และ โคนส์ (Cones) รับแสงที่ความยาวคลื่น 600 nm. ขึ้นไป เรามองเห็นสีน้ำเงินได้เพราะ โคนส์ที่ทำหน้าที่ รับแสงคลื่นสั้น (400-500 nm.) ทำงานในขณะที่ โคนส์อีก 2 ชนิด ไม่ทำงาน หรือมีปฏิกิริยาแต่น้อย เมื่อเรามองเห็นสีเขียว โคนส์สีที่รับรู้คลื่นแสงที่มีความยาวคลื่นปานกลางทำงานมากกว่า โคนส์สี 2 ชนิดที่เหลือ ถ้า โคนส์สี ที่มีความยาวคลื่นสูงกับความยาวคลื่นปานกลางทำงานเท่ากัน ในขณะที่ โคนส์มีคลื่นสั้นหยุดทำงาน เราจะมองเห็นสีเหลืองและถ้า โคนส์สีทั้งหมดทำงานเท่ากัน พร้อมกัน เราจะมองเห็นสีเทา และถ้า โคนส์สีทั้งหมดหยุดทำงาน เราจะมองเห็นสีดำ (Kalat, 1990 : 136)

การมองเห็นสี และการมีปฏิกิริยาต่อสีของสัตว์ต่างๆ มีความแตกต่างอย่างน่าสนใจ เช่น

วัว - จะชอบสีทุกสี จากการทดลองนำเอาธงหลายๆสีปักไว้เป็นแถว และปล่อยวัวให้เข้ามา ปรากฏว่าวัวจะยืนกระจัดกระจายตามธงสีต่างๆ

ลิง, กระรอก - ชอบสีเทามากกว่าสีอื่น ทดลองโดยให้คนใส่เสื้อสีเทา กับสีม่วงแดงหรือสี บานเย็น ในมือถืออุ้งนึ่งซึ่งเป็นอาหารโปรดของลิง ปรากฏว่าลิง จะกินอุ้งนึ่งในมือของคนใส่เสื้อสีเทา และไม่สนใจอุ้งนึ่งของคนใส่เสื้อสีบานเย็นเลย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เต่า- ชอบสีเขียวมากกว่าสีเหลือง

ผึ้ง- ชอบสีขาวไม่ชอบสีเข้ม คนเลี้ยงผึ้งสวมชุดขาว ผึ้งจะไม่ต่อย และจะต่อยคนสวมเสื้อสีเข้ม

นกเพนกวิน- ชอบสีเขียว, สีเหลือง, สีม่วงแดง ตามลำดับ ทดลองโดยนำเอาแผงวงกลม 3 สีวางเรียงกัน และใส่อาหารไว้บนแผงวงกลมนั้น ปรากฏว่านกเพนกวินจะกินอาหารในจานสีเขียวก่อนและกินเรียงไปตามลำดับ

บุง- ชอบสีดำ หรือสีน้ำเงินเข้ม แต่ไม่ชอบสีส้มหรือสีแดง (โกสุม สายใจ, 2536 : 21)

สุนัข- ตาบอดสี (Gravas, 1951 : 321)

ปลา,แมลง,สัตว์เลื้อยคลาน,นก- มองเห็นสีได้ดีกว่ามนุษย์

แมว- ตาบอดสี (วิรุณ ตั้งเจริญ, 2535 : 35)

มนุษย์มีตาที่สามารถจำแนกสีต่างๆได้ไม่น้อยกว่า 40,000 สี โดยเฉพาะเมื่อนำสีมาวางเรียงชิดติดกัน มนุษย์บางคนอาจตาบอดสีก็ได้ กล่าวคือ ไม่สามารถมองเห็นสีบางสี หรือมองเห็นสีได้น้อยกว่าคนอื่นฯ หรืออาจมองไม่เห็นสีใดๆเลย เห็นเพียงความเข้มอ่อนของแสงเท่านั้น

(ขาว-เทา-ดำ) เรียกอาการเช่นนี้ว่าตาบอดสีอย่างสนิท ความบกพร่องดังกล่าวนี้เกิดขึ้นเฉพาะราย แต่ผลการทดลองพบว่า ผู้ชายมีโอกาสตาบอดสีมากกว่าผู้หญิง และผู้หญิงจะมีความตื่นตื่นเรื่องสีมากกว่าผู้ชาย ในรายที่ตาบอดสีมากๆ จะมีความสามารถจำแนกรูปร่างรูปทรงได้ดี การระบายสีเสื้อผ้า รถถัง เครื่องใช้ต่างๆ ในยามสงครามให้เป็นตารางเล็กๆ ทำลายรูปร่างเดิม ทำให้มองเห็นภาพรวมของสิ่งนั้น ได้ยาก แต่การอำพรางเช่นนี้ สำหรับคนตาบอดสี จะไม่ทำให้เขาสับสนได้ เขายังสามารถแยกรูปร่างต่างๆออกจากกันได้ดีเท่าเดิม และร้อยละ 4 ของมนุษย์ทั้งโลกจะมีคนตาบอดสี

การมองเห็นสีของมนุษย์เป็นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นระหว่างสิ่งแวดล้อมภายนอกกับอวัยวะภายในร่างกายมนุษย์ แต่ยังมีกรณีการมองเห็นสีในบางลักษณะที่ไม่ใช่การมองเห็นจากภายนอก ได้แก่

- หลับตา และกดบนเบ้าตา จะปรากฏการมองเห็นสีบางสีได้
- การใช้ยาหลอนประสาทบางชนิด
- การเกิดภาพหลังการเห็น (Afterimages)

นักฟิสิกส์ชาวสกอต เจมส์ เคล็ก แมกซ์เวลล์ (James Clerk Maxwell) กล่าวว่า “ เรื่องเกี่ยวกับสีนั้น มีความเชื่อมโยงใกล้ชิดกับสมองของมนุษย์ ความจริงแล้ว แสงและสีเป็นปรากฏการณ์ภายนอก เมื่อแสงผ่านลูกนัยน์ตามนุษย์ สมองจะเป็นผู้รับรู้ สมองจะสร้างภาพเป็นปรากฏการณ์ของการเห็นขึ้น” (Birren, 1976 :24)

ลึกลับความรู้สึก

สีแดง เป็นสีแห่งอำนาจแสดงถึงการมีพลังและความทะเยอทะยานจึงช่วยพิชิตความคิดเห็นในทางลบหรือการมองโลกในแง่ร้าย สีแดงเป็นสีที่กระตุ้นระบบประสาทได้รุนแรงที่สุดให้ความรู้สึกเร้าใจ ตื่นเต้น ทำท่าย ช่วยกระตุ้นพลังชีวิตให้เข้มแข็ง มีความกระตือรือร้น ทำให้มีชีวิตชีวาขึ้น

สีชมพู เป็นสีที่มีลักษณะปลอบประโลมให้จิตใจและความรู้สึกต่างๆสงบลงในขณะที่เดียวกันก็ให้ความรู้สึกของการมีน้ำใจดี จิตใจกว้างขวาง อ่อนน้อมและทะนุถนอมซึ่งตรงกันข้ามกับสีแดงถ้าหากมีสีชมพูอยู่รอบๆจะทำให้รู้สึกถึงการปกป้อง ความรักจึงมักจะนำสีนี้มาบำบัดหรือบรรเทา คนที่มีความรู้สึกโดดเดี่ยวมีอารมณ์ท้อแท้ คนที่มีความรู้สึกที่ไวเกินไป เปราะบางหรือไม่มีความมั่นคงทางอารมณ์

สีส้ม เป็นสีแห่งความเบิกบานและความรื่นเริงเป็นความรู้สึกที่อิสระและได้รับการปลดปล่อย ละวางจากความสงสารหรือสมเพชตนเอง ลดการเห็นแก่ตัวและยินดีที่จะให้หรือแบ่งปัน เป็นความรู้สึกที่เกิดจากก้นบึ้งของจิตใจที่ต้องการปรับปรุงชีวิตให้สดใส สีส้มเป็นสีแห่งความสร้างสรรค์ อ่อนน้อมใส่มีสติปัญญาเต็มเปี่ยมไปด้วยการทะเยอทะยาน มีพลัง แต่ก็มีการระมัดระวังตน

สีเขียว เป็นสีที่มีความสัมพันธ์อย่างแน่นแฟ้นกับธรรมชาติช่วยให้เรามีอารมณ์ร่วมกับสิ่งต่างๆ ตลอดจนธรรมชาติต่างๆ รอบตัวเราได้ง่าย สีเขียวจะช่วยสร้างสรรค์บรรยากาศของความสบาย ผ่อนคลายสงบ ก่อให้เกิดความรู้สึกสันโดษ ว่างเปล่า สมดุลและละวาง แต่ถ้าเป็นสีเขียวเข้ม มีความหมายของการหลุดพ้น ความพอดิและถ่อมตน

สีเหลือง มักเป็นสีของความสุข ความเบิกบาน ความมีชีวิตชีวา งานเฉลิมฉลองเป็นสีของความแจ่มใส มักจะเกี่ยวข้องกับเขาวัว สติปัญญาข้างในและพลังของความคิดเป็นภูมิและความหยิ่งรู้ เป็นความจำที่แจ่มใส ความคิดที่กระจ่างเป็นอารมณ์ของการใช้ความคิดสร้างสรรค์ใหม่ๆ เป็นสีที่กระตุ้นให้เกิดการมองโลกในแง่ดี ในทางตรงกันข้ามสีเหลืองเข้มกับกลายเป็นสัญลักษณ์ของความหวาดกลัว สีเหลืองทำให้มีอารมณ์ขัน

สีฟ้า เป็นสีที่ให้ความรู้สึกสงบเยือกเย็น เป็นอิสระ ปลอดภัย โปร่งสบาย ปลอดภัย ใจเย็นและสามารถระงับความกระวนกระวายใจได้ด้วยพลังของสีฟ้า

สีน้ำเงิน เป็นความหมายของการสงบเย็น สุขุมเยือกเย็น หนักแน่นและละเอียดรอบคอบสีน้ำเงินเป็นสีที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับจิตใจได้สูงกว่าสีเหลือง มีความหมายถึงกลางคืนจึงทำให้เรารู้สึกสงบได้ลึกกว่าและผ่อนคลายกว่า เราจะยิ่งเข้าสู่ความสงบและสงบได้อย่างลุ่มลึกเมื่อสัมผัสกับสีน้ำเงินที่เข้มข้น แต่ถ้าเป็นสีน้ำเงินอ่อนจะทำให้เรารู้สึกปกป้องจากภารกิจตลอดจนกิจกรรมที่เกิดขึ้นในแต่ละวัน ดังนั้นสีน้ำเงินจึงมักนำมาประดับเป็นสีของห้องนอนสำหรับคนนอนไม่หลับ สีน้ำเงินเป็นสีที่ควบคุมจิตใจภายในให้เกิดความรู้สึกกระฉ่างและสร้างสรรค์ สีน้ำเงินเข้มแต่ยังไม่ถึงขั้นสีกรมท่ามีอิทธิพลอย่างสูงต่อการกดหรือกล่อมประสาทและจิตใจเป็นสีที่เข้าถึงสัจธาตุญาณและทางสังขารจิตใต้สำนึกของเราได้ดี อย่างไรก็ตามสีน้ำเงินที่เข้าสู่โทนดำหรือมีดมาทขึ้นยังหมายถึงความโศกเศร้าอย่างที่สุด หรืออารมณ์ที่เศร้าสุดขีดด้วย จึงควรระวังในการนำไปใช้

สีมรกต เป็นการผสมผสานกันระหว่างสีน้ำเงินกับสีเขียวเข้มของท้องทะเลลึก จึงมีความหมายในเชิงของความเยือกเย็น ความสงบเยือกเย็นเหมือนกับสีเขียว สีมรกตจึงเป็นสีที่เหมาะสมกับการชะล้างเอาความเหนื่อยล้าความตึงเครียดให้ออกจากจิตใจหรืออารมณ์ของเราสีมรกตจึงเป็นสีที่ถูกยกว่าเป็นสีที่ทำให้กำลังใจให้กลับมามีประกายสดชื่น และมักจะช่วยให้คนที่รู้สึกโดดเดี่ยวดีขึ้น เพิ่มพลังสื่อสารให้โดดเด่นขึ้น สร้างสรรค์มากขึ้นและรับรู้ต่อสัมผัสและความรู้สึกได้รวดเร็ว

สีม่วง เป็นสีการดูแลและปลอบโยนช่วยให้จิตใจสงบและอดทนต่อความรู้สึกที่โศกเศร้าหรือสูญเสียที่มากกระทบจิตใจและประสาท สีม่วงเฉดต่างๆ ยังช่วยสร้างสมดุลของจิตใจให้ฟื้นกลับมาจากภาวะตกต่ำหรือความเศร้าที่ครอบงำอยู่ สีครามจะเป็นสีที่มีพลังมากเป็นสีที่ไปกระตุ้นสมองให้มีความฮึกเหิม กระตุ้นให้เกิดความคิดสร้างสรรค์และสัจธาตุญาณ สีครามเป็นสีที่เข้าไปครอบงำประสาทได้เป็นอย่างดี สีม่วงเป็นสีที่เข้าไปเปลี่ยนแปลงการสื่อสารระดับลึกเข้าไปแทนที่และต่อสู้กับความกลัวและความตกใจเข้าไปชำระล้างสิ่งที่ยึดกุมอยู่ในสมองซึ่งสีม่วงมักเข้าไปเชื่อมโยงกับสื่อแขนงอื่นๆ ศิลปะ ดนตรี และความลึกกลับเป็นสีที่มีอิทธิพลต่อความรู้สึกทางด้านความสวยงาม ปรัชญาขั้นสูง กระตุ้นให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ แรงบันดาลใจ ก่อให้เกิดความเห็นอกเห็นใจสีม่วงยังเป็นสีที่มีอิทธิพลต่อความเชื่อที่ลึกกลับทางจิตวิญญาณ อย่างไรก็ตามคนที่ได้รับอิทธิพลของสีดังกล่าวจะต่อต้านชีวิตและสังคมที่เต็มไปด้วยสีสันแต่จะสนใจเรื่องจิตวิญญาณมากกว่า

สีขาว เป็นสีที่หมายถึงความบริสุทธิ์อย่างยิ่ง จัดอยู่ในกลุ่มของการปกป้อง สร้างสันติ สบาย ช่วยบรรเทาอารมณ์ตกใจหรือหวาดวิตก ส่งเสริมให้จิตใจสะอาดบริสุทธิ์ มีพลังทางความคิดและจิตใจ นอกจากนี้ยังหมายถึงความเยือกเย็นและการแยกหรือปลีกวิเวกก็ได้

สีดำ เป็นสีที่มีความหมายทั้งในแง่ของความสะกดสบาย การปกป้อง และความลึกลับมักจะเข้าไปเกี่ยวข้องกับความเจ็บปวด มีความหมายของหนทางอันมีลักษณะอันไกลโพ้น นอกจากนี้ยังหมายถึงพลังชีวิตที่ถดถอยหรืออ่อนล้า หมดพลังและลึกลับสีดำยังเป็นสีที่ขัดขวางการเจริญเติบโตและการเปลี่ยนแปลง เป็นการปิดบังอำพรางจากโลกภายนอก

สีเงิน เป็นสีของพระจันทร์ซึ่งหมายถึงการเปลี่ยนแปลง หรือผันแปรมีลักษณะคล้ายกับอารมณ์และบุคลิกภาพพื้นฐานของผู้หญิงที่ไวต่อความรู้สึกแต่ก็มีคุณภาพมีการประสานปรองคองและให้ความรู้สึกที่สดใส

สีทอง เป็นสีที่จัดอยู่ในกลุ่มอิทธิพลของพระอาทิตย์เช่นเดียวกับสีเหลืองและมักจะเกี่ยวเนื่องกับพลังและความอุดมสมบูรณ์ เป้าหมายสูงสุด ปัญญาอันสูงสุดความเข้าอกเข้าใจ ปกติสีทองหมายถึงการให้ชีวิตใหม่ ให้พลังใหม่ ภูครั้งออกมาจากความกลัวความไม่แน่นอนหรือหันกลับมาใส่ใจ สีทองที่แวววาวจะทรงพลังอย่างยิ่งในการดึงให้หลุดพ้นจากความรู้สึกที่ตกต่ำของจิตใจ

สีน้ำตาล เป็นสีของแผ่นดิน สีน้ำตาลให้ความรู้สึกมั่นคง ลดความรู้สึกที่ไม่ปลอดภัยอย่างไรก็ตามสีน้ำตาลมักเกี่ยวข้องกับการเติมเต็มของความรู้สึก บำบัดจากความเศร้า โศกความรู้สึกคับอกคับใจสีนี้มักจะนำไปช่วยเหลือคนที่รู้สึกหมดคุณค่าในตัวเอง

2.3 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน

2.3.1 มาโกโตะ โทจิกิ (Makoto Tojiki) ศิลปินผู้จุดประกายวัฒนธรรมใหม่แห่งศิลปะร่วมสมัยภายใต้ภาพลวงตาอันก่อเกิดขึ้นจากแสงของหลอดไฟ เรียกกันว่า (Light Sculpture) หรือ ประติมากรรมแสงสามมิติ LED หรือ LED 3D Sculpture เกิดเมื่อค.ศ.1975 ที่เมืองมียาซากิ ประเทศญี่ปุ่น สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยคินกิ (Kinki University) คณะวิศวกรรมการออกแบบอุตสาหกรรม เมื่อปี 1998 หลังจากนั้นเขาได้เข้าทำงานในฐานะนักออกแบบภายใน โดยออกแบบติดตั้งและการประดับหลอดดวงไฟภายในอาคารก่อนปี 2003 จึงได้ก่อตั้งบริษัท MAKOTO TOJIKI DESIGN เป็นของตัวเอง ต่อมาเมื่อปี 2008 เป็นต้นมา เขาได้ย้ายไปเปิดบริษัทและสร้างสตูดิโอศิลปะขึ้นที่เมืองโยโกฮาม่า เพื่อผลิตและสร้างสรรค์งานศิลปะในฐานะศิลปินและนักออกแบบไปพร้อมกัน

รูปแบบผลงานศิลปะของมาโกโตะ โทจิกิ ที่เป็นอัตลักษณ์เฉพาะตัวของเขา นั่นก็คือ การคิดสร้างสรรค์ประติมากรรมแบบนวัตกรรมใหม่แห่งโลกอนาคต ทั้งรูปคนและสัตว์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นด้วยการผสมผสานเทคโนโลยีทางวิทยาศาสตร์อันล้ำสมัย เข้ากับงานประติมากรรมสามมิติที่แปลกตาและน่าทึ่ง การสร้างสรรค์ภาพประติมากรรมแบบสามมิติเสมือนจริง จะให้ความรู้สึกที่สร้างประสบการณ์ใหม่ให้กับสายตาของผู้ชม ทำให้อารมณ์ที่รู้สึกสัมผัสได้ด้วยสายตาเกิดปฏิสัมพันธ์ในผลงานศิลปะ ประติมากรรมสามมิติจากแสงไฟ LED (LED 3D Sculpture) เป็นอีกแนวทางของงานสร้างสรรค์บรรยากาศใหม่ให้เกิดขึ้นทั้งในจิตใจและสายตา ทั้งนี้เพราะพลังจากหลอดแสงไฟ LED นับพันๆดวงที่เกิดจากหลอดใยแก้วเล็กๆ ได้ประสานสร้างและเนรมิตมายาแห่งมวลภาพให้เกิดขึ้นต่อเบื้องหน้าสายตาอย่างน่าประหลาดใจ

หลอดแอลอีดี (LED) หรือ light - emitting diode เป็นไดโอดเปล่งแสงที่ประกอบไปด้วยคลื่นความถี่เดียวและเฟสต่อเนื่อง ซึ่งจะต่างกับแสงธรรมดาที่ตาคนมองเห็น โดยหลอด LED ได้กลายเป็นเทคโนโลยีใหม่ที่มาทดแทนหลอดภาพธรรมดาในปัจจุบัน เพราะมีประสิทธิภาพสูง สามารถเปล่งประกายแสงด้วยการจ่ายกระแสไฟเพียงเล็กน้อย อีกทั้งยังไม่มีอันตรายจากรังสีอินฟราเรดใดๆ และสามารถนำมาใช้กับการออกแบบตกแต่ง ไฟประดับ และได้กลายมาเป็นสื่อเทคโนโลยีทางศิลปะจากแสง เพราะสามารถนำมาผสมคลื่นสีแสงกลายมาเป็นมวลวัตถุที่มีปริมาตรสร้างแสงสว่างลงสายตาเป็นรูปร่างรูปทรงที่มีมิติ ซึ่งนี่เองคือที่มาของการคิดแปลงมาสู่งานประติมากรรมแสงของมาโกโตะ โทจิกิ

มาโกโตะ ได้ออกแบบการใช้แสง LED ให้ออกมาเป็นรูปร่างรูปทรงต่างๆราวกับมายากล เป็นการสร้างสรรค์ที่ก้าวข้ามเส้นแบ่งระหว่างวิทยาศาสตร์และศิลปะ การมองสิ่งที่อยู่เบื้องหน้าที่ว่างเปล่า แล้วค่อยๆก่อเกิดเป็นภาพเสมือนจริงแบบประติมากรรมลอยตัวสามมิติ สิ่งต่างๆดังกล่าวนี้ราวกับเป็นการเติมเต็มจินตนาการให้กับมายาภาพที่ตื่นตาตื่นใจ อาทิ ภาพม้าที่ควบวิ่งอย่างสง่างาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไปเบื้องหน้า ภาพนกที่กระพือปีกโบยบินอยู่บนฟากฟ้า ภาพของมนุษย์ร่างใหญ่ที่ผุดขึ้นมาด้วยแสงไฟ ทั้งหมดนี้ ได้กลายมาเป็นนวัตกรรมทางศิลปะที่กำลังเป็นที่จับตามองอยู่ในปัจจุบัน เพราะนี่คือการสร้างสรรค์ศิลปะด้วยวิทยาศาสตร์ เป็นการผสานรวมคุณค่าแห่งศิลป์กับคุณประโยชน์แห่งแสงทางวิทยาศาสตร์รวมเป็นหนึ่งเดียวอย่างแท้จริง

ในบทสัมภาษณ์ของมาโกโตะได้กล่าวถึงแนวความคิดการสร้างสรรค์ผลงานของเขาไว้ว่า “ผมสนใจในโลกแห่งการสำรวจ เมื่อไหร่ที่เรารู้ถึงเหตุผลเราก็จะสามารถเปลี่ยนแปลงวัตถุต่างๆ ในการรับรู้ทั่วไปให้เปลี่ยนตาม ดังนั้นการค้นหาภาพจำลองในผลงานของผม จะกระตุ้นให้สัมผัสได้ถึงแก่นแท้แห่งวัตถุธาตุ บางครั้งวัตถุต่างๆ ที่ปรากฏขึ้นนั้นอาจแตกต่างไปจากความทรงจำเดิมที่เราคุ้นเคยไม่ใช่เพราะว่าวัตถุนั้นเปลี่ยน หากแต่เป็นเพราะมุมมองที่เห็นและทัศนคติที่เคยมีของผู้ชม นั้นเปลี่ยนไป ด้วยเหตุนี้ สิ่งที่เหมือนเดิมจึงแปรเปลี่ยนไปนั่นเอง ”

ประติมากรรมแสงของมาโกโตะเริ่มต้นพัฒนาจากแนวคิดในผลงานชุดแรก คือชุด กระจกฮาโล (Halo Mirror) ที่นำไอเดียร์ศมีบนศรีษะมาใช้กับงานศิลปะเมื่อปี 2004 จนกระทั่งในผลงานชุด โฟตอน (Photon) เมื่อปี 2008 ด้วยแนวคิดเกี่ยวกับการมองเห็นการลอยปลิวในอากาศกับการใช้คลื่นความถี่จากอนุภาคของแสงโฟตอน กลายเป็นผลงานศิลปะที่แสดงให้เห็นถึงมายาภาพที่เกิดการหมุนของแสงบนอากาศเหนือศรีษะจากจุดประกายแสงสีน้ำเงินราวกับดวงดาวเล็กๆ เมื่อหมุนเร็วขึ้น จะปลิวสะบัดเหมือนพายุหมุนกลางอากาศ

ภาพที่ 18 ภาพ ผลงานชุดโฟตอน (Photon)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในช่วงตั้งแต่ปี 2009-2012 มาโกโตะ โทจิกิ ได้สร้างสรรค์ประติมากรรมแสงที่สร้างชื่อเสียงให้กับเขามากที่สุด นั่นก็คือผลงานชุด ไร้เงา (No Shadow) ซึ่งประกอบไปด้วยผลงานชื่อ

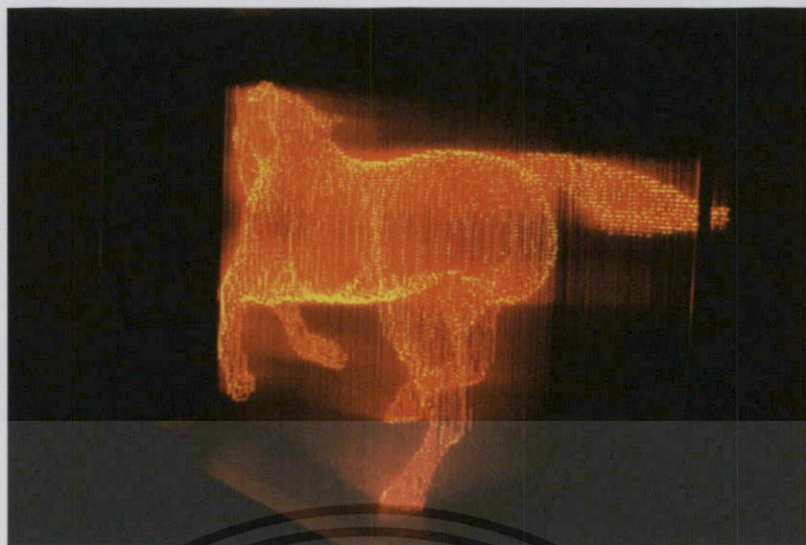
ชายผู้ไร้เงา (The Man with No Shadow) ประกอบขึ้นจากการใช้หลอด LED ลวดทองแดง พีวีซี อะลูมิเนียม ภายใต้การเชื่อมต่อวงจร IC สร้างสรรค์เป็นมายาภาพของร่างชายสีน้ำเงินที่ยืนตระหง่านอยู่เบื้องหน้าสายตาผู้ชม การปรากฏขึ้นของร่างชายสีน้ำเงินจะอันตรธานหายไปและกลับปรากฏขึ้นอีกครั้งเป็นระยะๆ ผู้ชมงานศิลปะจะค่อยๆ เห็นการปรากฏขึ้นจากพื้นที่ว่างเปล่า กลายมาเป็นรูปทรงที่มีมวลและปริมาตรแบบสมจริงของชายผู้นี้ แท้ที่จริงแล้ว กระบวนการสร้างสรรค์ลักษณะดังกล่าว นับเป็นการพัฒนาต่อจากหลังการสร้างภาพเสมือนหรือเทคโนโลยีสามมิติเสมือนจริงที่เรียกกันว่า ฮอโลแกรม (Hologram) ซึ่งถูกสร้างขึ้นด้วยกระบวนการที่เรียกว่า ฮอโลกราฟี (Holography) ซึ่งมีความคล้ายคลึงและใช้หลักการพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์แบบเดียวกัน

ภาพที่ 19 ภาพ ชายผู้ไร้เงา (The Man with No Shadow)

ม้าที่ไร้เงา (Horse with No Shadow) เป็นการพัฒนาในอีกขั้นหนึ่งของประติมากรรมสามมิติจากแสงหลอดไฟ LED ของมาโกโตะ จากปริมาตรและรูปทรงชายสีน้ำเงินที่ยืนนิ่ง ได้พัฒนาให้มีท่าทางการเคลื่อนไหวกลายมาเป็นม้ารูปทรงสามมิติที่งามสง่า ควบทะยานไปข้างหน้าแบบสมจริง นำเสนอผ่านสายตาให้ผู้ชมงานเกิดความตื่นตาตื่นใจและทิ้งร่องรอยที่เลือนหายของม้าให้เป็นปริศนา ภาพม้าที่ไร้เงาจึงเป็นการเปรียบเทียบการปรากฏขึ้นอย่างฉับพลันและเลือนลับจากแทนที่ว่างเปล่า ลวงสายตาให้เกิดเป็นร่างม้าที่มีชีวิตมีมวลและปริมาตร และมีอากัปภิกิริยาของท้าวังควบของม้าอย่างน่าอัศจรรย์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 20 ภาพ ม้าที่ไร้เงา (Horse with No Shadow)

นกสีน้ำเงิน (The Blue Bird) มาจากแนวคิดเรื่องอิสรภาพเปรียบเทียบโดยใช้ประติมากรรมแสงรูปทรงนกในกรงกับกรงนกที่ว่างเปล่าเป็นสื่อนำเสนอ การปรากฏของนกในกรง จะเกิดขึ้นเมื่อฉายภาพสามมิติด้วยแสงจากหลอด LED จากนั้นได้หายลับจากสายตาคงเหลือไว้เพียงขนนกบางเบาในกรงซึ่ง ศิลปินต้องการที่จะสื่อนำเสนอไปถึงการ โขยบินออกจากกรง “ นก ” ที่เกิดขึ้นอย่างฉับพลันที่ตรงหน้า เปรียบเปรยไปถึงนิยามของคำว่า “ อิสรภาพ ” ให้เห็นประจักษ์ตรงเบื้องหน้าอย่างสมจริง

ภาพที่ 21 ภาพ นกสีน้ำเงิน (The Blue Bird)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความหวังกับความฝัน (Hope and Dream) เป็นอีกหนึ่งผลงานในชุด ไร้เงา (No Shadow) ซึ่งมาโกโตะเป็นลำดับที่ 4 ในผลงานชิ้นนี้ประกอบขึ้นด้วยประติมากรรมแสงสามมิติ LED หลายชิ้นในแนวคิดผลงานประติมากรรมแสงครั้งนี้ มาโกโตะได้อธิบายไว้ในสมุดเล่มเล็ก “L’ ART DE LA RADIANCE” เขียนไว้ว่า “แสงสว่างอันระยิบระยับของทิศทางที่อยู่เบื้องหน้าเด็กสาว เปรียบดังความหวังในความฝันที่เธอแสวงหาไม่ว่าจะเป็นความสุขหรือความงามที่เปล่งประกายราวกับดวงดาวเล็กๆ เป็นเพียงแสงระยิบระยับตาที่เจิดจ้าเพียงชั่วครู่ชั่วคราวไม่นานนักมันก็จะค่อยๆ เลือนลลับหายไปและสูญสลายความงามของวัยสาวไปในที่สุด” ท่วงทำนองการนำเสนอภาพประติมากรรมสามมิติจะนำเสนอเป็นลำดับจากรูปทรงของเด็กสาวที่ค่อยๆ บรรจงปล่อยนกในมือ เธอให้โบยบิน ร่างของนกจะขยับบินขึ้นลงเป็นจังหวะคล้ายภาพเคลื่อนไหวไปเบื้องหน้า ทำให้ผู้ชมผลงานสามารถตีความไปกับความแปลกตาแปลกใจ รวมไปถึงความหมายที่ซ่อนเร้นในการปรากฏและเลือนหายของนกที่โบยบิน

ภาพที่ 22 ภาพ ความหวังกับความฝัน (Hope and Dream)

เมื่อมาฮาแห่งแสงกลายเป็นผลงานศิลปะ จากประกายของหลอดไฟ LED กลายมาเป็นประติมากรรมแสงสามมิติ ผลงานของมาโกโตะ โทจิกิ เป็นเสมือนดังคำตอบของนวัตกรรมทางศิลปะร่วมสมัย เป็นการผสมผสานระหว่างศิลปะและเทคโนโลยี จากจุดเริ่มต้นของมาโกโตะในประติมากรรมแสงดังกล่าว ไม่เพียงแต่เป็นเพียงก้าวแรกที่น่าสนใจและน่าเรียนรู้ในความเคลื่อนไหวของวงการศิลปะร่วมสมัยในญี่ปุ่นแต่ยังเป็นที่ยอมรับกันว่า นี่คือการขับเคลื่อนของความพยายามแสวงหาสิ่งใหม่ และเป็นอีกหนึ่งแรงผลักดันให้การสร้างสรรค์ของศิลปินหนุ่มมาโกโตะ นำไปสู่การสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ มากยิ่งขึ้นอีกในวันหน้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.2 Keith Sonnier เกิดเมื่อปี 1941 ที่ Mamou, Louisiana เป็นศิลปินยุค Postminimalist เกี่ยวกับ performance video และเป็นศิลปินที่ทำงานเกี่ยวกับแสงไฟ และเป็นศิลปินคนแรกๆที่ทำงานเกี่ยวกับประติมากรรมแสงมีการผสมผสานเทคนิคและวัสดุอื่นๆเข้ามาในกระบวนการทำให้เกิดการเคลื่อนไหวภายในงาน มีผลงานและแสดงผลงานศิลปะอย่างต่อเนื่อง

เคธ ซอนเนียร์ มีชื่อเสียงระหว่างทศวรรษที่ 1960 ซึ่งได้รับรางวัลดีเด่น และเป็นตัวแทน ณ แกลอรี่ ลีโอ คาสเทลลี ลีโอ ผู้ทรงเกียรติ ตั้งแต่ ยุคเริ่มต้นของอาชีพของเขา เขาได้รับการจับตามองอย่างสูง เมื่อหันมาจับงานด้านการใช้ไฟนีออน ซึ่งมีศิลปินจำนวนมาก ได้ก้าวเข้าสู่ยุคมินิมอล เพื่อแสดงผลงาน โดยวิธีการใช้สีที่สำคัญได้โดยตรง

สำหรับ ซอนเนียร์ การใช้หลอดเรืองแสงของนีออน และความงดงามของแสงสลัวรอบๆ ที่ซึมซับไว้อย่างน่าอัศจรรย์ และ คงไว้ซึ่งความรู้สึกอันน่าทึ่งของวัฒนธรรมในรูปแบบคาจูนในช่วงวัยเด็กของเขา เขาไม่เคยใช้ให้เป็นเพียงแสงที่อยู่กับที่เลย แต่มักใช้ในลักษณะของป้ายโฆษณาที่มีรูปแบบอิสระ

ลักษณะเด่นเฉพาะของซอนเนียร์ได้กลายมาเป็นสิ่งบ่งบอกเอกลักษณ์ของผลงานของเขา ไม่เพียงแต่การใช้หลอดแก้วที่สว่างกับ ribbons of neon light แต่อย่างไรก็ตาม เขาได้รวมความยาวของสายไฟ และปรับเปลี่ยน รูปร่างของกล่องไฟ เพื่อให้สามารถใช้งานในองคร่วมได้ วิธีนี้นำไปสู่การรวมและทดลองใช้กับห้องแสดงผลงาน ตามองค์ประกอบศิลป์ (Mise-en-scene) หนึ่งในผู้ที่มีอิทธิพลสำคัญในช่วงนั้น คือ โรเบิร์ต รอสเซนเบิร์ก (Robert Rauschenberg) ข้ามไป 2 ทศวรรษข้างหน้า ซอนเนียร์ได้ติดตั้งหลอดนีออนบนสถาปัตยกรรมในพื้นที่สาธารณะของยุโรป ตั้งแต่สนามบิน ไปจนถึง โบสถ์ ทำให้เขาได้รับการกล่าวขานถึงในระดับนานาชาติในปัจจุบัน

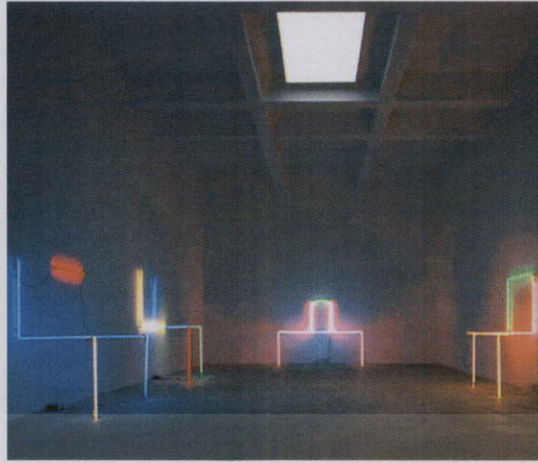
ดังนั้น ประติมากรรม ที่งดงาม เรียบง่าย และเชิ่กส์ซ์ ที่ Pace อาจจะได้เห็นสิ่งที่ศิลปิน เก็บเกี่ยวมา และทิ้งเอาไว้ ในจุดแรกๆ ผลงาน 2 ชิ้น ที่ได้ชม ประดิษฐ์ขึ้นในปี 1968 อีกชิ้นหนึ่งจากปี 1994 และที่เหลือทั้งหมด ประดิษฐ์ขึ้นในปี 2004

ร่องรอยแห่งอัตชีวประวัติของเขาได้ถ่ายทอดผ่าน งานศิลปะที่ตั้งอยู่ตามมุมต่างๆ ด้วยแสงนีออน อันที่จริง คุณค่าของงาน ในช่วง 1968 คือ การเน้นการเสียดสีอย่างเฉียบคมและรุนแรง ในงานชิ้นใหม่ของเขา คืองาน เล้าจ์ (Lounge) และ Step In ในปี 1968 มีชื่อที่เป็นกุญแจไขให้เหล่าผู้ชมมีความคิดเกี่ยวกับสถานที่ และ การละเล่น ส่วนตัว เป็นการตกแต่งภายในของเล้าจ์ที่มีงบประมาณในการทำเวทิต่ำ แต่อย่างไรก็ตาม สิ่งนี้ก็แสดงมโนภาพอย่างงดงาม ภาพที่เรียบง่าย ที่กระตุ้นความคิดทางศิลปิน โดยการใส่สสารเข้าไปอย่างมีชั้นเชิง สายไฟ และตัวเชื่อมต่อ จะติดไปกับหลอดไฟที่ส่องแสง ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งขององค์ประกอบสำคัญ อันประกอบไปด้วยสายไฟ แผ่นผ้าพลาสติก ไมรา (แผ่นแบนๆ) แสงไฟฟ้าเป็นองค์ประกอบที่ทำให้เกิดรูปร่าง ในทางตรงกันข้าม งานชิ้นใหม่ที่เต็มไปด้วยความซับซ้อน ไม่ได้จำกัดแค่ชื่อของมันอย่างเดียว งานประติมากรรมที่สูงเท่าผนัง ชื่อ Arabic Fringe (2004) ได้ทำให้เห็นภาพของท่อหลอดนีออน สีแดง โกง ในการละเล่น ที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประชิดกับสายไฟที่ขดเป็นรูปไก่บ้าน (home chicken wire) และ วงแสงที่นุ่มนวล งดงาม แต่ไม่แพง ของเงาขอบหลอดไฟ ที่แสดงถึงความเหงาหงอย และบรรยากาศที่ท้าทาย ของนักเดินที่ขี้หวายน อยู่ในกรง และยังมีการพาดพิงที่รุนแรงและคมคาย ต่อการขี้หวายน ล้อลวง ด้วยการร้องเรียก ของชนเผ่าวูดู ขี้หวายผู้ชม ซึ่งแช่แข็งอยู่ในวิสกี้ อันเป็น โครงร่างภายนอกที่ปรากฏบนส่วนบนสุดของโต๊ะแห่งภาพ “Doc Dudley J. Le Blanc (Tidewater Series, 1994) อ้างอิงถึง สงครามอันน่ารังเกียจในอิรัก ที่ทำให้ไม่สามารถรักษา สิ่งประดิษฐ์ทางวัฒนธรรม โบราณ ใน พิพิธภัณฑ์ และ โบราณสถานของอิรัก ดังเห็นได้จาก Baghdad Relic (2004), USA: War of the Worlds” (2004) และ Dismantled Weapon 2004 งานที่เด่นตระหง่านในอีกมุมหนึ่ง ในห้องแสดงงานศิลปะ คือ งานที่ทรูหรา ไปด้วย สีเขียวและ สีเหลือง ของนีออน ที่บอกถึงรูปแบบของสวนพฤกษศาสตร์ โดยมี ฟันเลื่อย ของปาล์ม หรือ เฟิร์น เรียกตาม ภาษาเยอรมัน ว่า Blatt หมายถึง ใบไม้ ที่ถ่ายทอดสอดคล้องกับชื่อของผลงานนี้ ส่วนผลงานชิ้นอื่นๆ จะเสมือนเป็นเครื่องกระตุ้นเตือนว่าไม่มีความพยายามที่จริงจังในการรณรงค์เรื่องโลกร้อน และการสูญเสียอาณาเขตป่าฝน ปรากฏการณ์ทางระบบนิเวศ ในระดับโลกนั้นสำคัญอย่างยิ่ง

ซอนเนียร์ได้เชื่อมโยงความแตกต่างอย่างยิ่งระหว่างรากฐาน ที่มีจาก ลูเซียน่า ในตัวเขา(ศูนย์อุตสาหกรรมทางการทหาร ในช่วง ทศวรรษ 1960, และ 1970) กับ สิ่งแวดล้อมรอบ หอศิลป์ของนิวยอร์ก ตั้งแต่นั้นมา ในฐานะนักท่องเที่ยวดำรงในช่วงอาชีพที่ยาวนานของเขา เขาได้แสวงหาเพื่อจะนำผลกระทบทางวัฒนธรรม จากบราซิล ไปยัง อินเดีย และ เอเชีย ไปปรับใช้ในงานของเขา ในฐานะผู้บุกเบิกทางเทคโนโลยี พันธกิจของเขาในการใช้แสงไฟที่สื่ออารมณ์ การแสดงที่ใช้หลอดฟลูออเรสเซนต์ ฉาบ ระบาย ไปบนสถาปัตยกรรมของหอศิลป์ และงานที่ใช้ชีวิตสัมพันธ์สัมพันธ์ และสื่อสารมวลชนในการนำเสนอชิ้นแรกๆ ได้เชื่อมโยงกับสิ่งต่างๆ อันเกี่ยวเนื่องกับความสนใจในการฝึกฝนงานทางศิลปะ หรือ วิถีแห่งศิลปะในยุคปัจจุบัน ซอนเนียร์ ได้สะท้อนภาพแห่งประสบการณ์ทั้งชีวิตของเขา เพื่อขยายสู่ระดับสาธารณะ ความปรารถนาเพื่อโน้มน้าวผู้ชม ด้วยการสร้างสรรค์ชีวิตผู้คน เป็นกุญแจสู่ผลงานของเขา

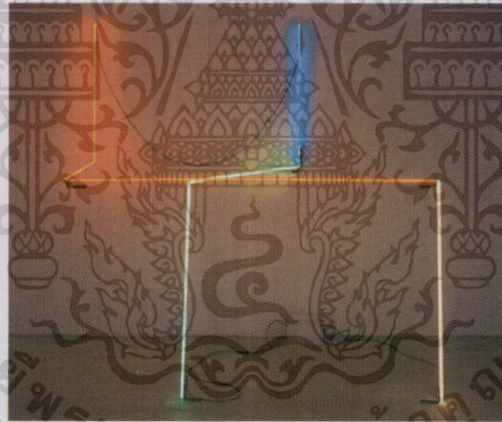
ภาพที่ 23 ภาพ Neon Wrapping Neon Installation, 1969

Neon Tubing, Transformer Dimensions Variable

Ace Gallery New York

Available : http://www.acegallery.net/artistmenu.php?pageNum_ACE=3&totalRows_ACE=58

Retrieved Jul 23 , 2013 .

ภาพที่ 24 ภาพ Neon Wrapping Neon I, 1969

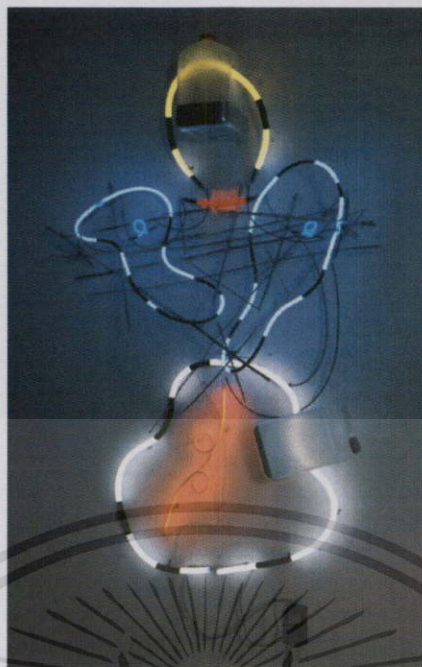
Orange, Blue, Green, Yellow Neon Tubing, Transformer

6 1/2'(H) x 6 1/2'(W) x 3 1/2'(D)

Ace Gallery New York

Available : http://www.acegallery.net/artistmenu.php?pageNum_ACE=3&totalRows_ACE=58

Retrieved Jul 23 , 2013 .

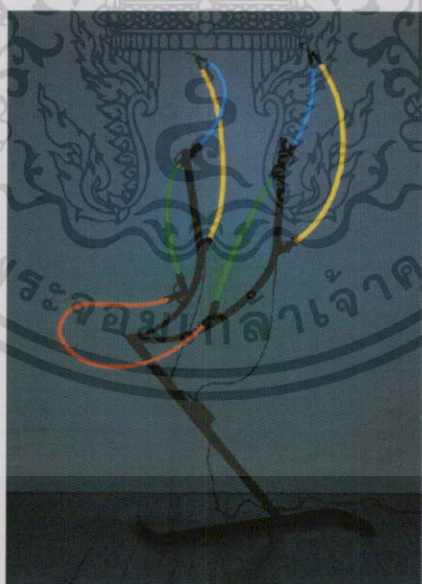

ภาพที่ 25 ภาพ QUACHITA 1996

Neo, argon lighting, bamboo, plastic

Available : http://sonnierstudio.com/fla/keith_sonnier_website.html

Retrieved Jul 23, 2013 .

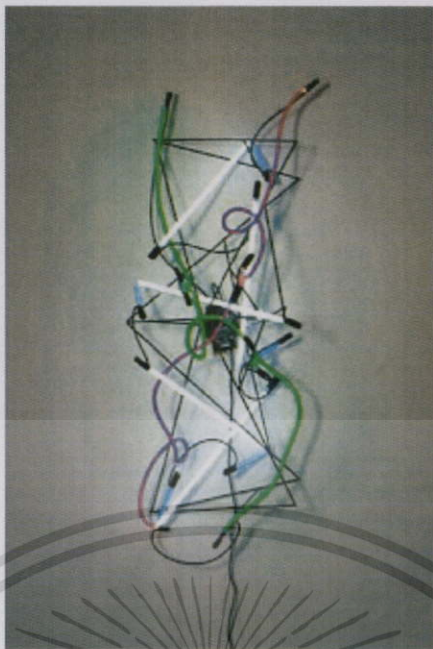

ภาพที่ 26 ภาพ Kgama, 2007, steel, neon, paint, neonprene, rubber, and transformer,

297.2 x 157.5 x 104.1 cm.

Available : <http://www.pacegallery.com/artists/447/keith-sonnier> Retrieved Jul 23, 2013 .

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 27 ภาพ Keith SONNIER Expanded SEL diptych II

Available : <http://jadegilchrist.blogspot.com/2010/11/keith-sonnier.html>

Retrieved Jul 23 , 2013 .

ภาพที่ 28 ภาพ ATCHAFALAYA 1996 Neon , argon light , steel

Available : http://sonnierstudio.com/fla/keith_sonnier_website.html

Retrieved Jul 23 , 2013 .

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.3 Marcel Duchamp

ภาพที่ 29 ภาพ Bicycle Wheel

Bicycle Wheel เป็นงานศิลปะกรรมที่ถูกสร้างขึ้นด้วยวัสดุสำเร็จรูป (Ready made) ซึ่งเป็นการนำวัสดุที่พบเห็นได้ในชีวิตประจำวันมาปรับแต่ง เพิ่มเติม ให้เกิดมุมมองใหม่ทางความคิด โดยมุ่งเน้นความสำเร็จรูปอย่างชัดเจน Bicycle Wheel เป็นผลงานศิลปะกรรมที่ประกอบขึ้นจากวัสดุ 2 ประเภท คือ ล้อจักรยานที่เป็นโลหะและเก้าอี้ไม้ Duchamp เลือกวัสดุที่มีสีแตกต่างกัน แต่มีความสอดคล้องกันทางรูปทรงเพื่อสร้าง

จุดเริ่มต้นของการสร้างสรรค์ของ Duchamp เกิดจากความคิดที่ต่อต้านการสร้างสรรค์งานศิลปะแบบดั้งเดิม ซึ่งรูปแบบงานศิลปะ Cubism สร้างแรงผลักดันให้เกิดผลงานจนได้รับการยกย่อง แต่ Duchamp ต้องการแสวงหาการทำงานศิลปะที่เป็นรูปแบบเฉพาะของตนเอง อีกทั้งยังมีความสนใจในปรัชญาของ Descartes Rene “Cogito Ergo Sum” : ฉันคิด ฉันจึงเป็นตัวฉัน จึงมี

ภาพที่ 30 ภาพ Fountain

ความพยายามนำความคิดในเชิงปรัชญาดังกล่าวมาสร้างสรรค์งานศิลปะของตนเอง ผสมผสานกับการเขะเขี่ยถากถางงานศิลปะก่อนหน้า โดยเริ่มจากการทดลองนำโถปัสสาวะมาจัดวาง ในมุมมองที่แตกต่างและเซ็นต์ชื่อลงบนผลงานของตนเองตามค่านิยมการทำงานศิลปะแบบดั้งเดิมจึงเกิดเป็นผลงานชื่อ “Fountain” ในปี ค.ศ. 1917 ซึ่ง Duchamp ได้อธิบายถึงแนวคิด “คุณค่าของสิ่งต่างๆเกิดขึ้นได้ด้วยตัวมันเอง” โดยมองว่าวัตถุ วัสดุหรือสิ่งต่างๆที่พบเห็นล้วนแล้วแต่มีคุณค่าจากความคิดที่สำเร็จรูปจากการผลิตของมนุษย์ เพียงแต่การพบเห็นเป็นปกติไม่สามารถนำไปสู่การเห็นคุณค่าที่แท้จริงได้ หากมีการปรับแต่งหรือเปลี่ยนแปลงให้ผิดแปลกไปจากเดิมวัสดุที่พบเห็นก็สามารถเป็นงานศิลปะได้

Duchamp พัฒนาการทำงานศิลปะของตนเองจาก Cubism เป็นศิลปะรูปแบบ Futurism กลุ่มศิลปิน Dada จึงยกย่องให้ Duchamp เป็นศิลปินคนแรกที่นำวัสดุสำเร็จรูปมาใช้ในการสร้างสรรค์งานศิลปะกรรมอย่างชัดเจนและจริงจัง แสดงให้เห็นถึงลักษณะงานศิลปะที่ผสมอย่างชัดเจน หลังจากความพยายามนำวัสดุมาใช้ในการสร้างสรรค์ของ Picasso และ Georger Braque

Bicycle Wheel สร้างสรรค์จากความคิดทางปรัชญาที่ตอบสนองความต้องการสะท้อนความเป็นไปทางสังคมในเรื่องค่านิยมเกี่ยวกับศิลปะและสุนทรียศาสตร์ โดยพยายามแสดงออกในเรื่องแง่มุมทางความคิดที่มีความสำคัญกว่าภาพลักษณ์ภายนอกของงานศิลปะ หรือที่มาของวัสดุอุปกรณ์ในการสร้างสรรค์ ด้วยวิธีการสร้างความแปลกใหม่ ให้ผู้ที่พบเห็นได้เกิดความรู้สึกได้ตอบกับงานศิลปะโดยตรง ซึ่งตรงประเด็นในทฤษฎีความคิดของ Alexander Gerard “ความรู้สึกเกี่ยวกับการโต้ตอบ” (reflex sense)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การโต้ตอบ(สะท้อนกลับ) ให้ความกระจ่างเกี่ยวกับผัสสะเหล่านั้น ซึ่งทำหน้าที่แสดงปฏิกิริยาโต้ตอบ (reactive function) เป็นบางสิ่งบางอย่างของเครื่องหมายสูงสุดในทฤษฎีเกี่ยวกับความรู้สึกพิเศษ (special sense) ซึ่งมีการจำแนกความแตกต่างออกเป็น 6 ชนิดคือ

- 1 ความรู้สึกเกี่ยวกับความแปลกใหม่ (the sense of novelty)
- 2 ความรู้สึกเกี่ยวกับความสูงส่ง (the sense of sublimity)
- 3 ความรู้สึกเกี่ยวกับความงาม (the sense of beauty)
- 4 ความรู้สึกเกี่ยวกับการเลียนแบบ (the sense of imitation)
- 5 ความรู้สึกเกี่ยวกับความกลมกลืน (the sense of harmony)
- 6 ความรู้สึกเกี่ยวกับความดี (the sense of virtue)

Bicycle Wheel แสดงออกถึงความรู้สึกแปลกใหม่ในการสร้างสรรค์ กระตุ้นให้มาสนใจและคิดถึงเหตุผล ซึ่งอาจนำไปสู่ความนึกคิดหรือองค์ความรู้ใหม่ เกิดการพัฒนาความคิดและสุนทรียศาสตร์ นำพาไปสู่ความคิดที่ตอบสนองความต้องการของศิลปิน ที่มุ่งเน้นการสร้างสรรค์งานศิลปกรรมที่แปลกใหม่และทรงคุณค่าทางความคิด อีกทั้งยังแสดงออกถึงความรู้สึกเยาะเย้ยถากถางงานศิลปะยุคก่อนหน้าในรูปแบบดั้งเดิม เพื่อลบล้างความคิดและความเชื่อเกี่ยวกับการสร้างสรรค์งานศิลปะตามประเพณี เป็นงานศิลปกรรมที่กระตุ้นกระแสทางความคิดที่เกิดการพัฒนาและส่งผลซึ่งนำกระแสการสร้างสรรค์ศิลปะ เพื่อตอบสนองเรื่องราวทางความคิด โดยให้อิทธิพลต่อแนวทางศิลปะ Pre-Pop และ Concepture art ที่มุ่งเน้นการใช้ความคิดหรือปรัชญาในเชิง “พุทธปัญญา” Duchamp จึงได้รับการยกย่องให้เป็นบิดาของศิลปะ Post-modern

2.4 แนวความคิดสร้างสรรค์

ภาพความจำที่เกิดขึ้นภายในจิตใจนั้นเกิดมาจากความคิดของประสบการณ์และความรู้สึกที่ผ่านมามีว่าจะเป็นผู้คน สิ่งของ หรือสถานที่ที่มีความสัมพันธ์กับเรา ข้าพเจ้าชื่นชอบบรรยากาศสีส้มจากสถานที่ท่องเที่ยว สถานที่พักผ่อน สีส้มสังคมเมืองยามค่ำคืน การสัมผัสความงามจากสีส้มและบรรยากาศตอนนั้นทำให้เกิดความรู้สึกประทับใจ สร้างความรู้สึกผ่อนคลายให้กับตัวข้าพเจ้า

ข้าพเจ้าได้นำประสบการณ์ทางสุนทรียภาพนั้นนำมาสร้างเป็นภาพผลงานที่มีต้นแบบจากความเป็นสถานที่ท่องเที่ยว ซึ่งมีรูปทรง มีความหมาย มีอารมณ์ในรูปทรงของโครงสร้างสถาปัตยกรรม และการประดับแสงไฟด้วยสีส้มสดใส สัมพันธ์กันกับน้ำหนักของสีและความสว่าง มีการโต้ตอบกันตามจังหวะแสงไฟทำให้เกิดอารมณ์ความรู้สึกที่เคลื่อนไหว แสดงถึงภาพบรรยากาศของสถานที่ที่ไม่หยุดนิ่ง ซึ่งข้าพเจ้าได้สังเกตเห็นถึงบรรยากาศสภาพแวดล้อมของสถานที่เหล่านั้นเป็นสถานที่ที่มีผู้คนจำนวนมาก

จากการที่มีผู้คนจำนวนมากในสถานที่ท่องเที่ยวยามค่ำคืนที่ประกอบไปด้วยสีส้มของแสงไฟ แสดงว่าสีมีอิทธิพลต่อการรับรู้ของมนุษย์ มีพลังปลุกเร้าต่อการตอบสนองของมนุษย์ ส่งผลถึงอารมณ์และความคิด รวมไปถึงจินตนาการที่เกิดขึ้น ข้าพเจ้าจึงนำลักษณะเฉพาะของสถานที่นำมาสร้างเป็นภาพใหม่ที่มาจากประสบการณ์ และความรู้สึก กลายมาเป็นภาพบรรยากาศของความสนุกสนาน การพักผ่อน ความเพลิดเพลิน ความครึกครื้น และเสียงดนตรีที่อึกทึก

บทที่ 3

วิธีดำเนินการสร้างสรรค์

จากแนวความคิดและที่มาของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าต้องการสร้างสรรค์ผลงานในรูปแบบศิลปะแสง Light Art ที่มีลักษณะเป็นงานสองมิติ โดยใช้วัสดุที่เป็นแสงไฟหลากหลายชนิดมาประกอบสร้างกันเพื่อให้มีสีสันของสีและแสง แสดงความรู้สึกถึงบรรยากาศยามค่ำคืนที่สนุกสนานและจังหวะการโต้ตอบกันของสี เพื่อให้เกิดความรู้สึกการรับรู้ความงามของสีแสงผ่านภาพความเป็นสถานที่ โดยใช้แสงไฟมาเป็นสื่อในการทำงาน

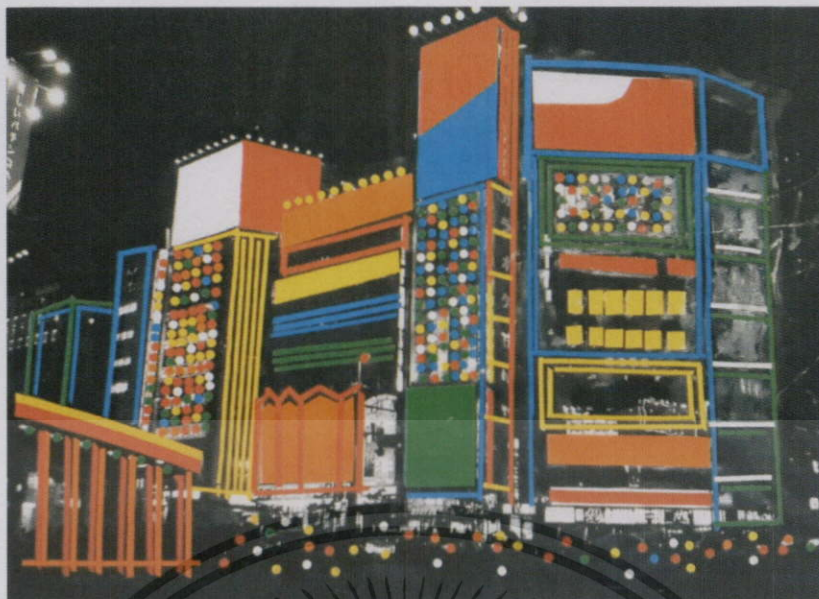
3.1 ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง

ภาพร่างชุดที่ 1

ภาพที่ 31 ภาพ ภาพร่างชิ้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

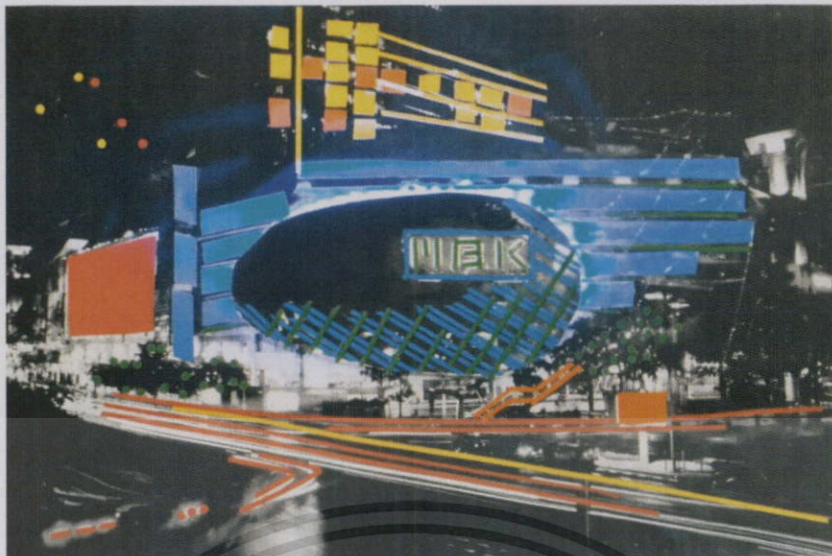

ภาพที่ 32 ภาพ ภาพร่างชิ้นที่ 2

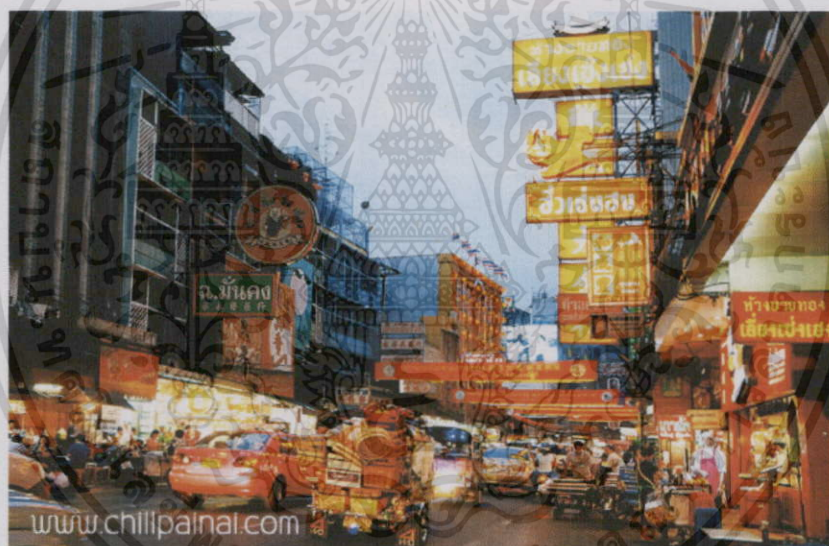

ภาพที่ 33 ภาพ ภาพร่างชิ้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

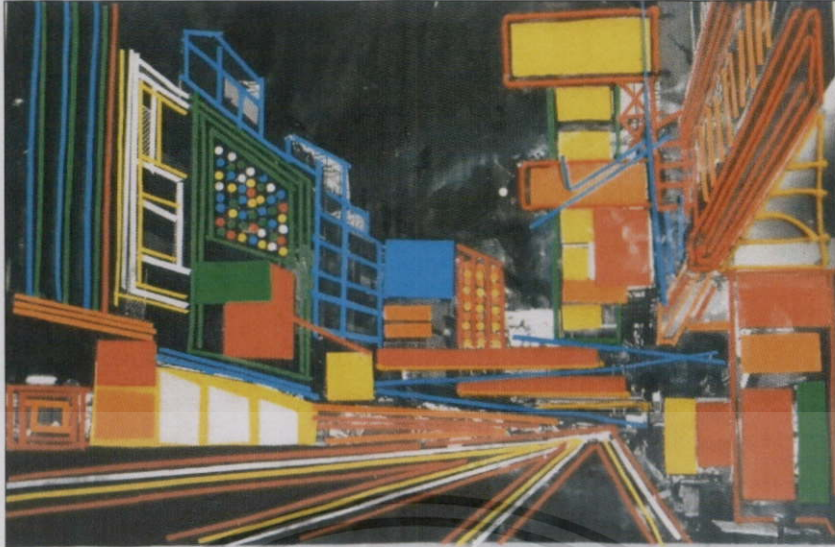

ภาพที่ 34 ภาพ ภาพร่างจีนที่ 4

ภาพที่ 35 ภาพ ภาพต้นแบบจีนที่ 5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

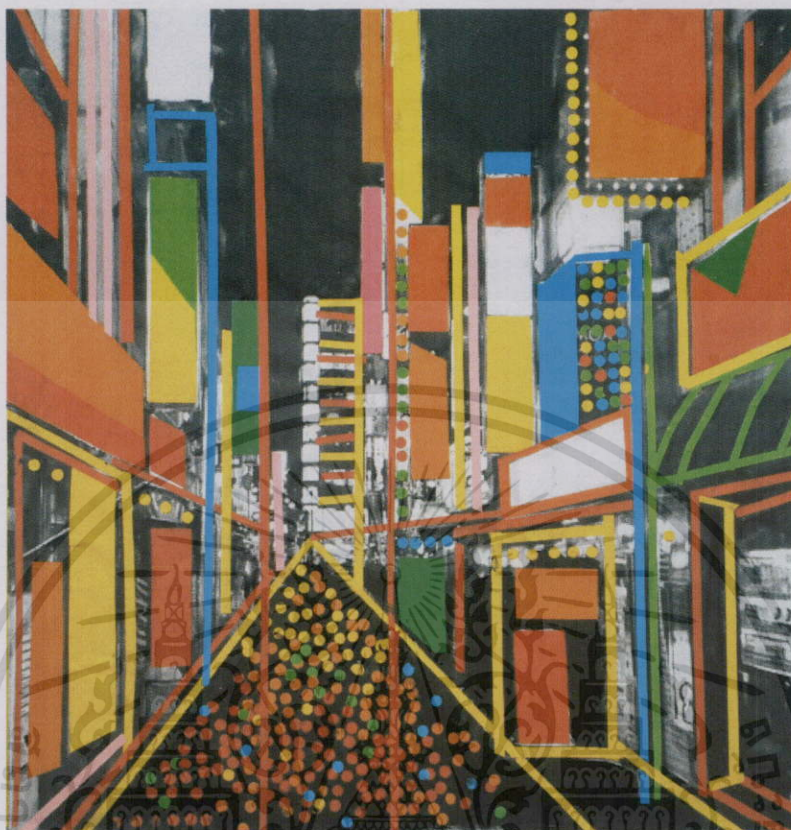
ภาพที่ 36 ภาพ ภาพร่างชั้นที่ 5

ภาพร่างชุดที่ 1

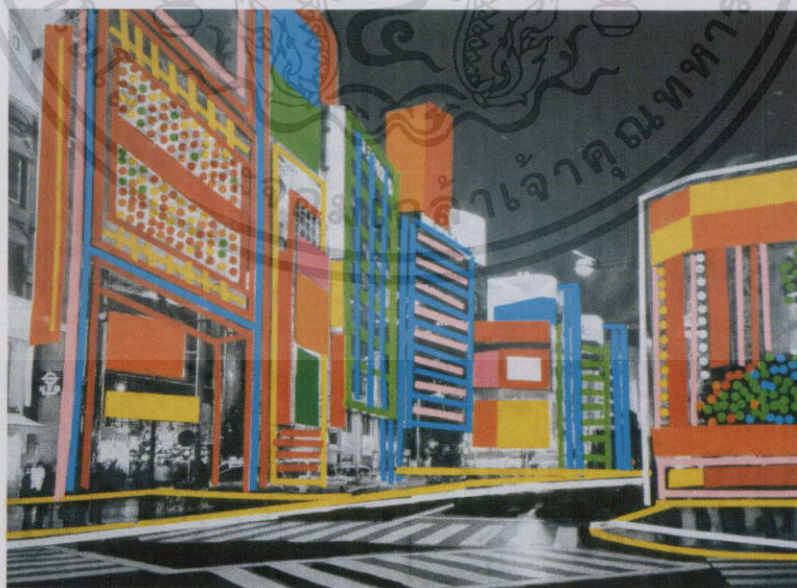
แนวความคิดภาพร่างในชุดนี้ได้มีการปรับเปลี่ยนให้มีความชัดเจนของสถานที่ที่มีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะมากขึ้น ในภาพร่างชั้นนี้เป็นภาพของถนนเขาวราช นำความเป็นเอกลักษณ์ตรงที่ใช้สีโทนร้อน ซึ่งเป็นสีมงคลในวัฒนธรรมจีน และภาพป้ายโฆษณาแสดงถึงย่านการค้าขาย แล้วนำภาพสัญลักษณ์มาเป็นภาพต้นแบบในการสร้างสรรค์ผลงาน ปัญหาและข้อเสนอแนะในช่วงแรกผลงานยังไม่มีรายละเอียดของโครงสร้างมากนัก การจัดองค์ประกอบ และการปล่อยพื้นที่ว่าง ซึ่งทำให้ภาพขาดความสมบูรณ์ ส่วนในเรื่องของเทคนิคนั้นก็เช่นกันรายละเอียด ดีเทล หรือลักษณะการประกอบสร้าง การใช้วัสดุมีความง่ายไป ในช่วงหลังเริ่มมีการพัฒนาการโดยการปรับเปลี่ยนวัสดุและวิธีการประกอบ ให้มีรายละเอียดเพิ่มมากขึ้น ใช้วัสดุที่หลากหลายขึ้น มีขนาด size ของตัววัสดุจึงทำให้งานมีระยะ ความลึกตื้นขึ้นมา

ได้นำภาพร่างชั้นที่ 5 มาทำเป็นงานจริง เนื่องด้วยการจัดองค์ประกอบของภาพมีความสมบูรณ์ และรายละเอียดที่ชัดเจนจึงทำให้มีความเป็นไปได้ที่จะนำมาสร้างเป็นผลงานจริง

ภาพร่างชุดที่ 2

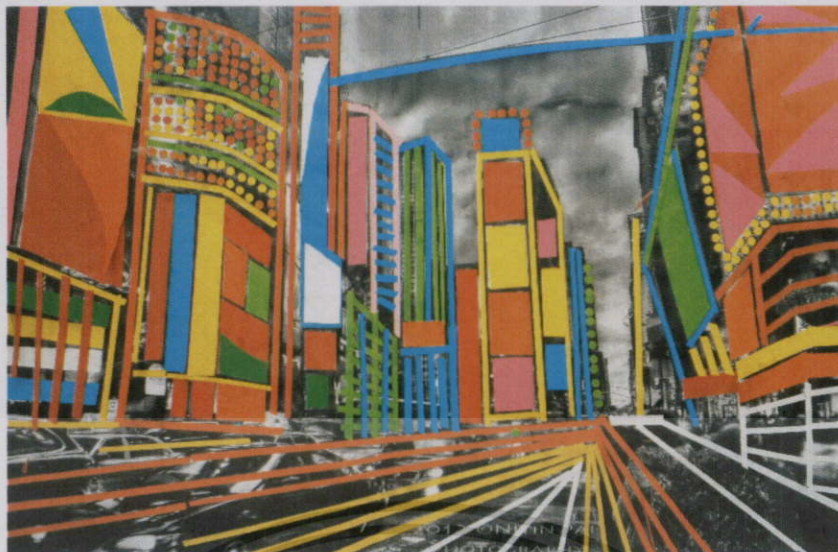

ภาพที่ 37 ภาพ ภาพร่างชิ้นที่ 1

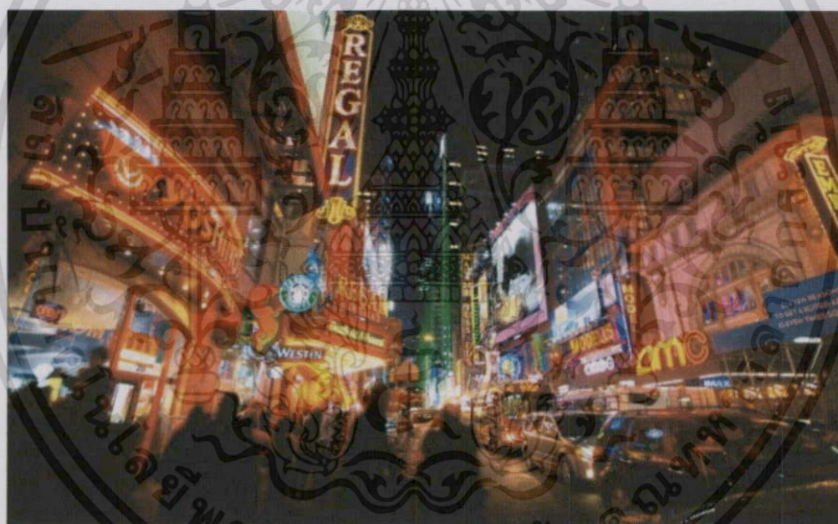

ภาพที่ 38 ภาพ ภาพร่างชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

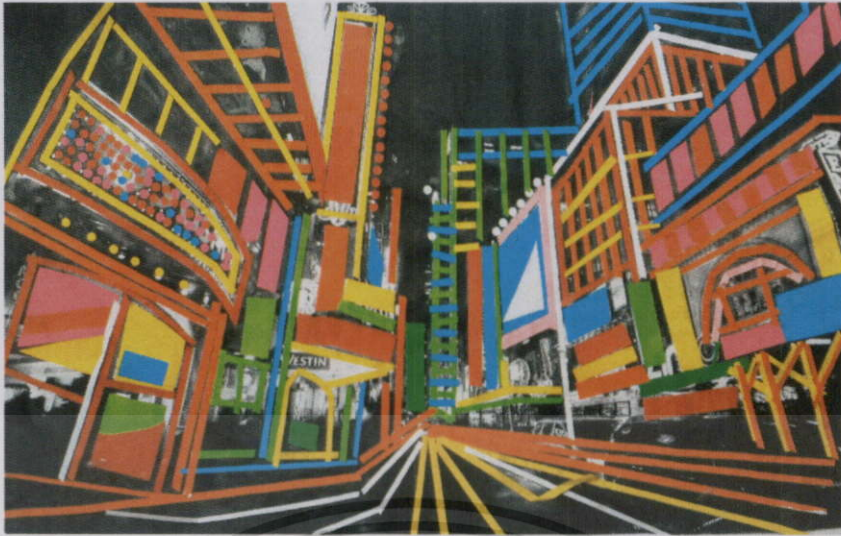

ภาพที่ 39 ภาพ ภาพร่างขั้นที่ 3

ภาพที่ 40 ภาพ ภาพต้นแบบขั้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 41 ภาพ ภาพร่างขั้นที่ 4

ภาพร่างชุดที่ 2

ภาพร่างต้นแบบชุดนี้ จะเน้นที่การนำเสนอให้มีจังหวะการเคลื่อนไหวของแสงไฟมากขึ้น เพื่อให้เกิดความรู้สึกถึงความสนุกสนาน และอารมณ์คล้อยตามที่เกิดจากการโต้ตอบกันของ สี แสง ที่เป็นลักษณะเฉพาะของไฟชนิดนั้น ส่วนในเรื่องของรายละเอียดได้เพิ่มความซับซ้อนของ โครงสร้างให้มีมิติมากขึ้นโดยการสร้างให้เป็นระยะผลักระยะหน้า กลาง หลัง ด้วยวิธีการประกอบ สร้างเป็นกล่องชั้นขึ้นออกมา มีความนูน ตื้น ลึก ตามลักษณะของเปอร์สเปกตีฟและสามารถใส่ รายละเอียดของไฟด้วยช่องไฟไว้ในช่อง ความลึกของมัน ได้อีกด้วยและแสงที่ลอดผ่านช่อง ด้านหลังกล่องก็จะเกิดเป็นสีของบรรยากาศพื้นหลังเกิดความงามที่เป็นลักษณะนุ่มนวลตัดกับสีที่ จัดจ้านของแสงไฟในระยะหน้า เป็นการเพิ่มมิติให้กับงาน ในอีกรูปแบบหนึ่ง

ภาพร่างขั้นที่ 4 นี้มีโครงสร้างที่ซับซ้อนมากขึ้น และรายละเอียดที่ค่อนข้างชัดเจน มีความ น่าจะเป็นที่จะสามารถนำสเก็ตช์นี้ไปทำเป็นงานจริงได้ จึงเลือกภาพร่างขั้นนี้มาสร้างสรรค์

ภาพร่างชุดที่ 3

ภาพที่ 42 ภาพ ภาพร่างชั้นที่ 1

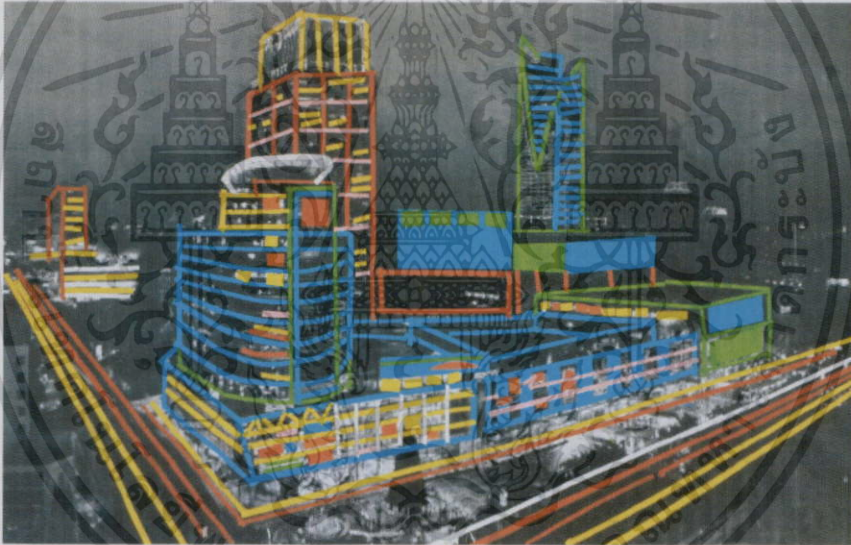

ภาพที่ 43 ภาพ ภาพร่างชั้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 44 ภาพ ภาพต้นแบบชั้นที่ 3

ภาพที่ 45 ภาพ ภาพร่างชั้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 3

ภาพร่างชุดนี้มีการปรับเปลี่ยนให้มีพื้นที่ background สีดำมากขึ้นเพื่อที่จะเน้นจุดเด่นของภาพ และปล่อยให้พื้นที่ว่างทำงานเข้ากับตัวโครงสร้างเนื่องจากมุมมองของภาพร่างชุดนี้ มีขนาดมุมมองที่กว้างจึงจะให้องค์ประกอบของงานชุดนี้มีพื้นที่ว่างอยู่รอบๆตัวงานเป็นการจับเน้นให้ผู้ชมดูงานที่จุดนี้เป็นอันดับแรก และสร้างกล่องขึ้นมาประกอบกับงานให้ดูมีความนูน ความลึก ให้เป็นมิติ ซึ่งปัญหาในครั้งก่อนๆ ไม่สามารถสร้างระยะใกล้ไกลได้

เนื่องจากการทำงานในชั้นที่ผ่านมาได้ประกอบกล่องเป็นชั้นๆตามรูปทรงของอาคารที่เป็นลักษณะเส้นพุ่งของเปอร์สเปกตีฟ เพื่อที่จะทำให้ดูเป็นมิติที่นูนออกมาจากเฟรมเกิดการลวงตา ผลก็คือมีการลวงตาจากกล่องที่เป็นเปอร์สเปกตีฟ แต่ด้วยความที่ระนาบนูนขึ้นลึกลงตามลักษณะความเป็นจริงจากกล่องของมันอยู่แล้ว ในครั้งนี้จึงได้ปรับเปลี่ยนมาเป็นการใช้ระนาบบ้างซ้อนกันแทน โดยใช้แผ่นอะคริลิก หรือ แผ่นฟิล์ม มาติดไฟบนแต่ละแผ่นจากระยะหลัง ระยะกลาง ระยะหน้ามาซ้อนกัน ด้านหลังก็จะเบลอหรือปรับระยะให้ไกลออกไปเป็นผลมาจากการทับซ้อนกันของระนาบส่วนในเรื่องของการทิ้งพื้นที่ว่างด้านหลังนั้น การเซทตัวงานนั้น ได้เซทในห้องมืดถ้าปล่อยพื้นที่ว่างสีดำไว้นั้นก็เท่ากับไม่เห็น background อะไรเลย เพราะฉะนั้นจึงกลับมาทำแบบเต็มเฟรมทั้งเฟรม

ภาพร่างชั้นที่ 3 นี้มีความชัดเจนตรงที่มีระยะหน้า กลาง หลัง และระนาบด้านข้างของรูปทรงสามารถแยกเลเยอร์ออกมาเป็นชั้นๆ ซ้อนกันได้ ด้านหลังสุดเพิ่มในส่วนของรายละเอียดเล็กๆ เพื่อให้ดูเป็นระยะที่ไกลออกไปและชัดเจนด้วยแสงในระยะถัดมา

3.2 กระบวนการสร้างงาน

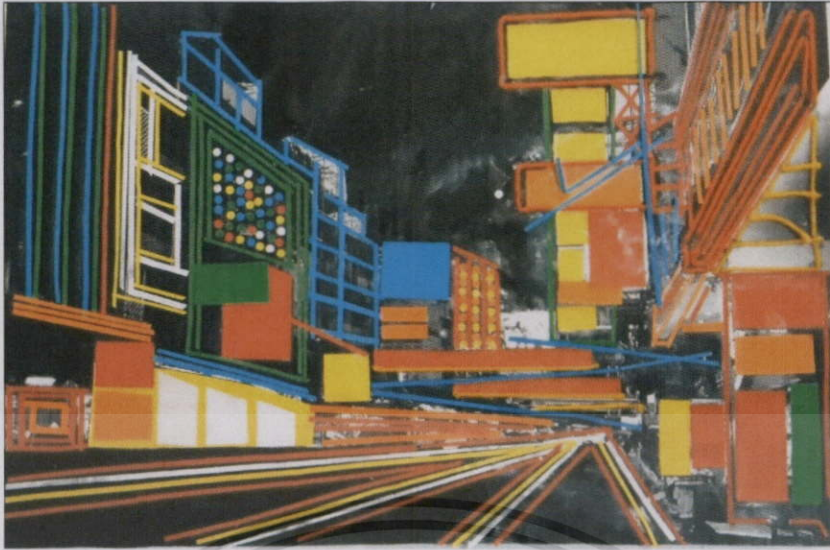
จากแนวความคิดและที่มา ข้าพเจ้าได้ถ่ายทอดผลงานศิลปะโดยนำเสนอเกี่ยวกับสีส้มของแสงไฟ ที่มีผลต่อการรับรู้ทางความงามเป็นลักษณะของสีส้มแสงไฟที่ให้ความรู้สึกเหมือนจริงเพื่อให้เกิดความรู้สึกของความเป็นสถานที่จริง จึงนำวัสดุที่เป็นแสงไฟจริงและสื่อชนิดต่างๆ เพื่อเพิ่มความสว่าง และสีส้มที่สดใส มาเป็นสื่อในการถ่ายทอดแนวความคิดซึ่งจะมีวิธีการสร้างสรรค์ และกระบวนการต่างๆ ดังนี้

โดยเริ่มจากการหาภาพต้นแบบ แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ องค์ประกอบของภาพมีความสมบูรณ์ สวยงาม และมีโครงสร้างที่ซับซ้อน สามารถสื่อถึงสีส้ม ได้อย่างชัดเจน และ เป็นสถานที่ที่มีความหมายในเชิงความรู้สึกของข้าพเจ้า ที่ให้ความรู้สึกถึงความ เป็นสถานที่ที่สนุกสนาน ครึกครื้น จากประสบการณ์ความรู้สึก

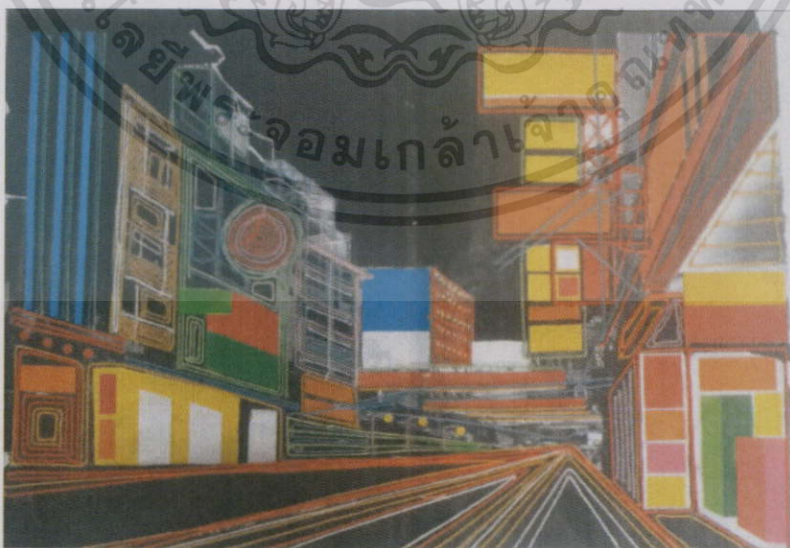
ภาพที่ 46 ภาพ ภาพต้นแบบ

เมื่อได้ภาพต้นแบบตามที่ต้องการแล้ว นำภาพนั้นมาทำสเก็ตจำลองว่าถ้าเป็นงานจริงแล้วจะเป็นอย่างไร มีความเป็นไปได้ที่จะนำมาทำเป็นงานจริงหรือไม่ โดยใช้ไหมพรม หรือกระดาษสี มาแทนค่าวัสดุของไฟชนิดต่างๆ เช่น เส้น คือ สายไฟ จุด คือ หลอดไฟ แผ่นระนาบ คือ แผ่นไฟ เพื่อให้เห็นภาพรวมของการคิดและการวางตำแหน่งของไฟ การสเก็ตในครั้งนี้จะเป็นการสเก็ตแบบคร่าวๆก่อนว่าจะไปในทิศทางไหน

ภาพที่ 47 ภาพ ภาพสเก็ต

ขั้นตอนต่อมาเมื่อสเก็ตขึ้นไหนด้านแล้ว สามารถทำได้จริงจึงนำสเก็ตขึ้นนั้นมาขยายใหญ่เท่าขนาดจริง มีความละเอียดและรายละเอียดเป็นจริงมากที่สุด รวมถึงการต่อวงจรไฟ และการต่อสายที่จะให้เริ่มจากตรงไหนและสิ้นสุดตรงไหน ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนที่สำคัญอีกขั้นตอนหนึ่งกล่าวคือ กระแสไฟฟ้าจะต้องสามารถไหลผ่านตัวเดินสายไฟให้ไม่ขาดจากกัน จะต้องคำนึงถึงวัสดุที่จะนำมาใช้ในการประกอบสร้าง ขนาดความยาวของสายไฟว่าจะใช้เท่าไร หนาเท่าไร ใช้กี่เส้น เส้นละกี่เมตร สีอะไรบ้าง และชนิดไหนอีกบ้างที่จะต้องใส่เพิ่ม รวมทั้งการคำนวณราคาค่าใช้จ่ายอีก

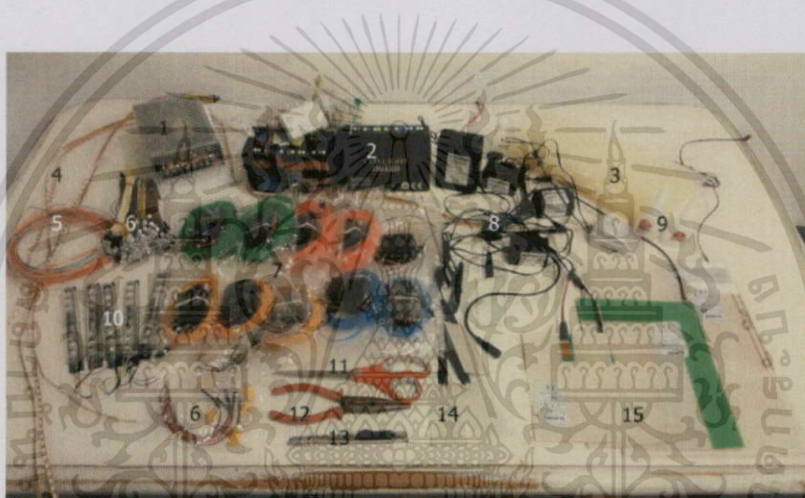

ภาพที่ 48 ภาพ สเก็ตขยายเท่าขนาดจริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 49 ภาพ เปรียบเทียบการขยายสเก็ท

ภาพที่ 50 ภาพ วัสดุอุปกรณ์

1 Electric transformers

7 EL Wire

13 Cutter

2 LED String

8 Control box

14 EL Strip

3 Glue

9 Super glue

15 EL backlight

4 LED Ribbon

10 LED Strip Light

5 EL Wire

11 Scissors

* EL = Electroluminescent

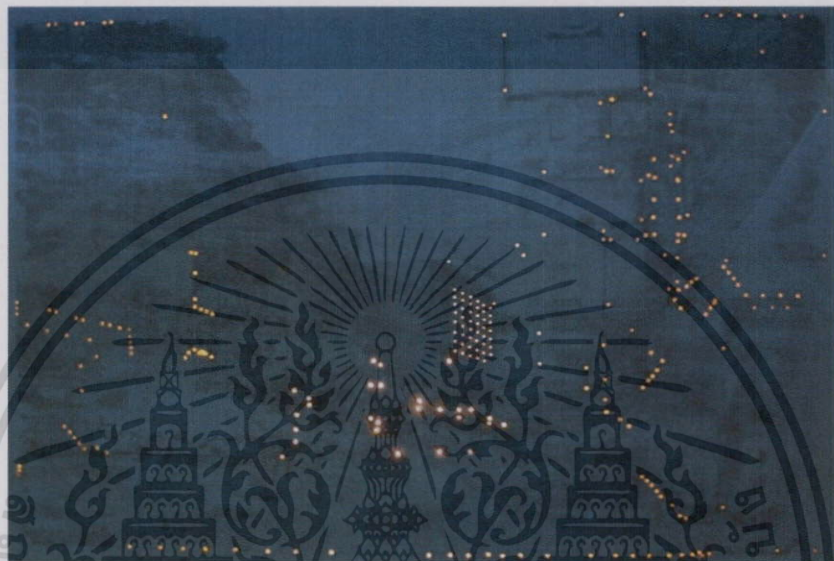
6 LED Lamp Type

12 Pliers

* LED = Light Emitting Diode

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เริ่มร่างภาพบนเฟรมไม้ โดยการคราฟรูปร่างเพื่อความถูกต้องของสัดส่วนและการวางตำแหน่งสำหรับการติดไฟชนิดต่างๆ เมื่อกำหนดสัดส่วนเรียบร้อยแล้วใช้สวานเจาะรูตามตำแหน่งที่ได้กำหนดไว้ เพื่อที่จะสามารถใส่สายไฟเข้าทางด้านหลัง และร้อยขึ้นไปด้านหน้าในส่วนของหลอดไฟ หรือ เส้นไฟ ส่วนด้านหลังจะร้อยไฟ ซ่อนเข้าไปเพื่อปิดในส่วนที่ไม่ต้องการให้เห็นแสงไฟ เป็นการประหยัดสายไฟและเวลาไม่ต้องตัดสายไฟแล้วไปต่อขั้วใหม่

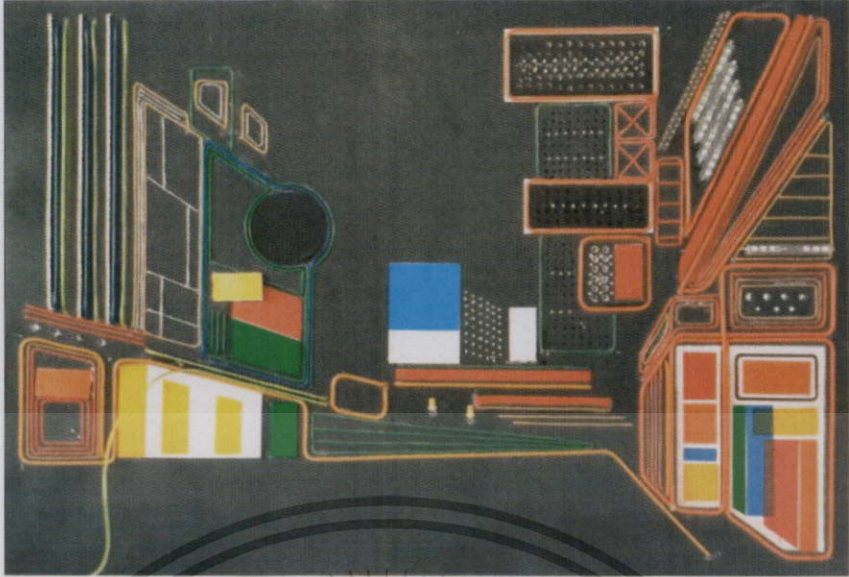
ภาพที่ 51 ภาพ การร่างและเจาะรู

ประกอบไฟโดยเริ่มจากชิ้นส่วนที่มีขนาดใหญ่ และเป็นระนาบก่อน เพื่อที่จะได้เห็นภาพรวมของงาน แล้วเริ่มใส่รายละเอียดของไฟชนิดต่างๆ ประกอบกันเข้าไป

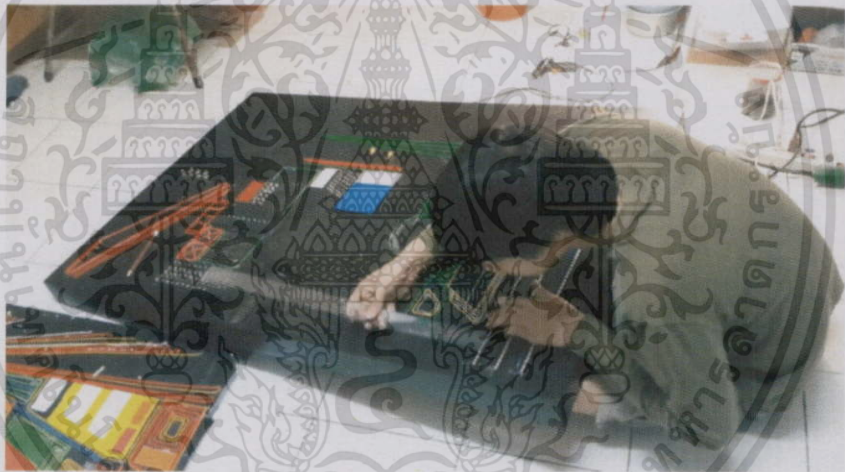

ภาพที่ 52 ภาพ การประกอบแผ่นไฟ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 53 ภาพ ความคืบหน้า

ภาพที่ 54 ภาพ ขั้นตอนการปฏิบัติงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

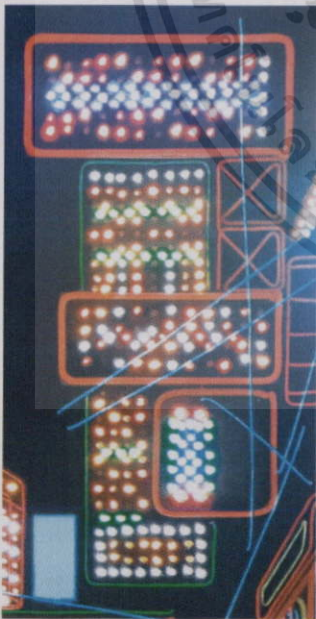
วิเคราะห์การสร้างสรรค์

การวิเคราะห์การสร้างสรรค์เป็นการพิจารณาแยกแยะศึกษาองค์รวมของงานศิลปะออกเป็น ส่วนๆ ทีละประเด็น ทั้งในด้านทัศนธาตุ องค์ประกอบศิลป์ และความสัมพันธ์ต่างๆ ในด้านเทคนิค กรรมวิธีการแสดงออก เพื่อนำมาประเมินว่าควรปรับปรุงแก้ไขอย่างไรในผลงานของข้าพเจ้า และมีคุณค่าทางด้านความงาม อารมณ์ความรู้สึกและทางด้านสาระอย่างไร เป็นการวิเคราะห์รายละเอียด ในส่วนของเนื้อหาว่าจะสื่อความหมายถึงอะไรจากภาพในการสร้างสรรค์ผลงาน

4.1 วิเคราะห์ทัศนธาตุ

ทัศนธาตุนั้นเป็นส่วนประกอบสำคัญที่ทำให้เกิดการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ การเลือกทัศนธาตุ ที่จะนำมาใช้ในงานนั้นต้องการผ่านวิเคราะห์โดยมองภาพรวมก่อนแล้วจึงนำมาพิจารณาถึงความ งาม และทางด้านเนื้อหาหลังจากการสร้างสรรค์ผลงานเรียบร้อยแล้ว จากการที่ข้าพเจ้าได้ สร้างสรรค์ผลงานในรูปแบบของศิลปะแสง Light Art นั้นข้าพเจ้าได้วิเคราะห์ทัศนธาตุ

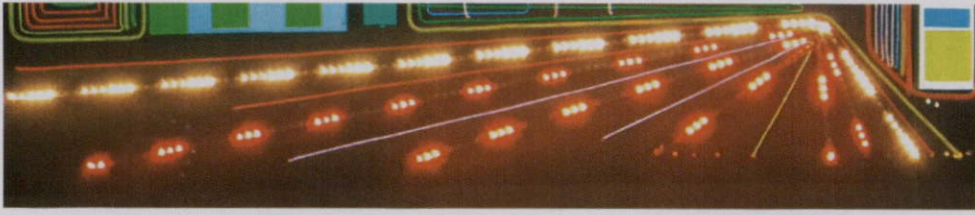
ผลงานชิ้นที่ 1 รูปทรง (Forms)

ก. กรอบสี่เหลี่ยมเป็นรูปทรงที่มาจากป้ายไฟที่มีลักษณะ เป็นช่องๆ นำมาปรับเป็นกรอบสี่เหลี่ยมแล้วใส่ไฟ LED ที่มี ความเคลื่อนไหวแทนค่าลักษณะความเป็นจริงของป้ายไฟ

ภาพที่ 57 ภาพ รูปทรง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 58 ภาพ รูปทรง

ข. เส้นพุ่งของสายไฟความหนาของเส้น 5 มิลลิเมตร ที่ออกมาจากจุดเปอร์สเปกตีฟวิ่งตามกันเป็นลักษณะจุดของเส้น แสดงความเคลื่อนไหวนำสายตาตรงตำแหน่งด้านล่างของเฟรม เพื่อให้เกิดความรู้สึกที่คล้ายตามเหมือนลักษณะของเส้นถนนที่กำลังมีรถวิ่งอยู่

ภาพที่ 59 ภาพ รูปทรง

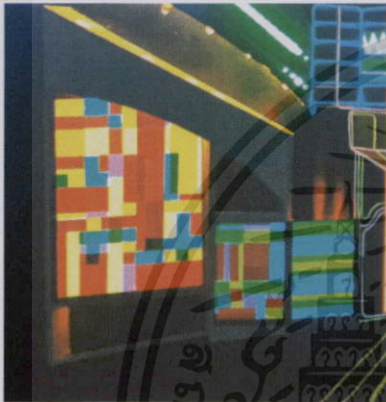
ก. รูปทรงสี่เหลี่ยมตามลักษณะของเส้นเปอร์สเปกตีฟ เป็นรูปทรงที่ตัดทอนมาจากตัวโครงสร้างอาคารและรายละเอียดของเส้น โครงสร้างภายใน

ผลงานชิ้นที่ 2 รูปทรง (Forms)

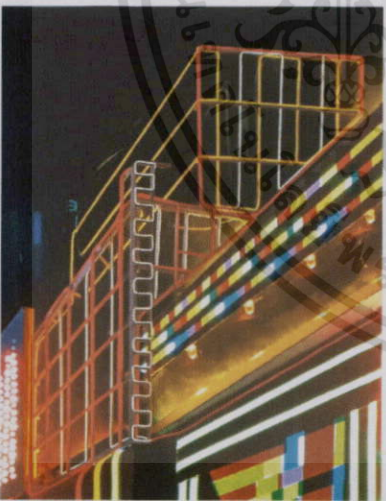
ภาพที่ 60 ภาพ รูปทรง

ก. เป็นรูปทรงสี่เหลี่ยมที่มีความโค้งงอ ทางด้านซ้ายจะมีขนาดใหญ่กว่าทางด้านขวาเนื่องจากด้านซ้ายจะอยู่ทางด้านหน้าและไล่ลึกลงไป และใช้ไฟวิ่งจากด้านซ้ายไปขวาเกิดความรู้สึกที่เคลื่อนไหวแสดงถึงรูปทรงของป้ายไฟที่มีลักษณะนูนออกมา

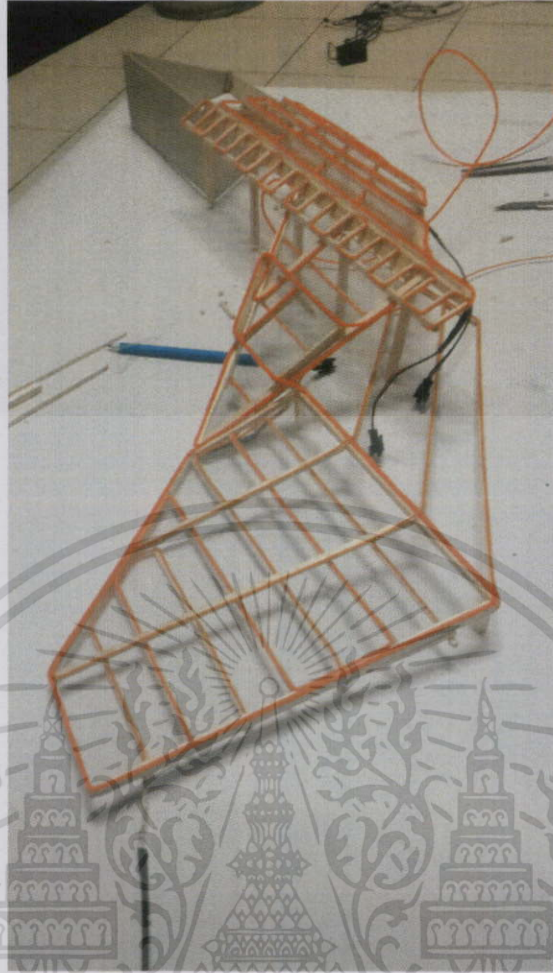
ภาพที่ 61 ภาพ รูปทรง

ข. เป็นรูปทรงสี่เหลี่ยมตามลักษณะของประตู ประกอบเข้ากับแผ่นไฟ EI Backlight ให้ความรู้สึกเป็นระนาบแผ่นใหญ่ที่อยู่ด้านหน้า

ภาพที่ 62 ภาพ รูปทรง

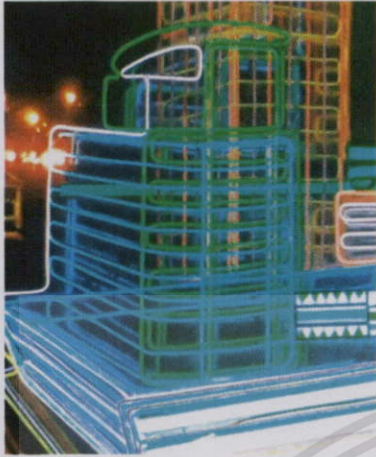
ค. รูปทรงที่เกิดจากเส้นมาเรียงประกอบสร้างกันเป็นรูปทรงของอาคารด้านหน้า โดยให้มีลักษณะนูนขึ้นมาจากการประกอบสร้างกันของไม้บัลซ่าเพิ่มความเป็นมิติออกมาจากเฟรม และติดแผ่นฟิล์มใสให้เสมือนราวกับกระจกของอาคารซึ่งอยู่ทางด้านหน้าของตัวผลงานเกิดการปะทะต่อสายตาเกิดเป็นภาพลวงตาของเส้นที่ประกอบสร้างกัน

ภาพที่ 63 ภาพ รายละเอียดโครงสร้าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่ 3 รูปทรง (Forms)

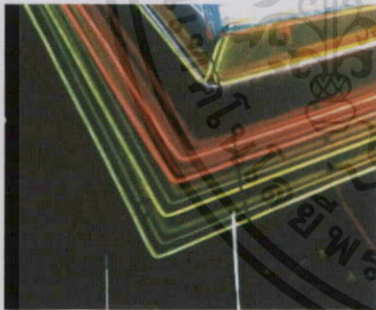
ก. รูปทรงของอาคาร เช่นทรัลเวิลด์ ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวแสดงถึงความเป็นสถานที่บริเวณนั้น การจัดลานกิจกรรม เป็นต้น ได้ตัดทอนรูปทรงโดยใช้เส้นมาเรียงประกบกันขึ้นเป็นรูปทรง ใช้เส้นให้เกิดมิติ

ภาพที่ 64 ภาพ รูปทรง

ข. เป็นรูปทรงด้านหน้าของอาคาร มีลักษณะแบนราบตามระนาบด้านหน้า

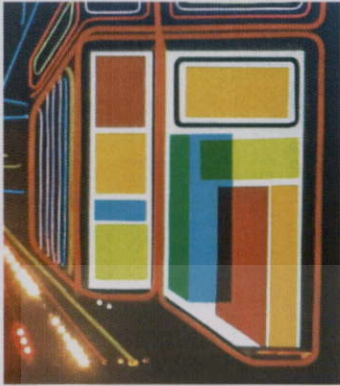
ภาพที่ 65 ภาพ รูปทรง

ค. รูปทรงที่เกิดจากการใช้เส้นนำสายตาของเปอร์สเปกตีฟ เรียงประกบกันเพื่อให้เกิดความรู้สึกที่คล้ายตามเหมือนลักษณะของเส้นถนน

ภาพที่ 66 ภาพ รูปทรง

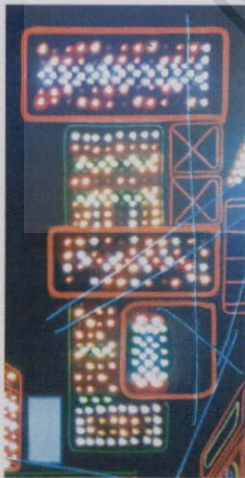
ผลงานชิ้นที่ 1 ลักษณะผิว (Textures)

ภาพที่ 67 ภาพ ลักษณะผิว

ภาพที่ 68 ภาพ ลักษณะผิว

ภาพที่ 69 ภาพ ลักษณะผิว

ก. ลักษณะเป็นแผ่นไฟ (EI Backlight) บางๆ ความหนา 1 มิลลิเมตร และเรียบแบนเหมือนแผ่นกระดาษที่ปล่อยแสงสว่างออกมา แทนค่าเป็นระนาบรูปทรงของอาคารที่มีพื้นที่ใหญ่ๆ นำมาประกอบกับพื้นที่บริเวณนั้น

ข. เส้นสายไฟวางเรียงแสง (EI Wire) ลักษณะเป็นเส้นกลมขนาดแตกต่างกันออกไป 5 , 2.3 , 1.5 มิลลิเมตร แทนค่าความงามของเส้นอาคารที่ถูกตัดทอนนำมาเป็นเส้นนำสายตา และประกอบเข้ากับส่วนอื่นๆ ของผลงาน

ค. หลอดไฟ LED เป็นลักษณะดวงไฟเล็ก แทนค่าความเป็นจุด และสามารถกระพริบเคลื่อนไหวได้ตามจังหวะที่เรา กำหนด เปรียบเสมือนเป็นความละเอียดของหน้าจอภาพป้ายโฆษณาที่เมื่อขยายเข้าไปใกล้ๆ แล้วจะมีความละเอียดเป็นจุดๆ

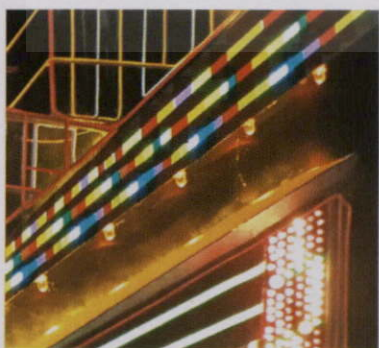
ผลงานชิ้นที่ 2 ลักษณะผิว (Textures)

ภาพที่ 70 ภาพ ลักษณะผิว

ภาพที่ 71 ภาพ ลักษณะผิว

ภาพที่ 72 ภาพ ลักษณะผิว

ก. ผลงานชิ้นที่ 2 นี้ได้เพิ่มความพิเศษโดยการประกอบกล่องเป็นชั้นๆ ตามรูปทรงของอาคารที่เป็นลักษณะเปอร์สเปกตีฟ เพื่อที่จะทำให้ดูเป็นมิติที่ดูนูนออกมาจากเฟรมเกิดการลวงตา

ข. ลักษณะเป็นแผ่นไฟ (EI Backlight) บางๆ ความหนา 1 มิลลิเมตร และเรียบแบนเหมือนแผ่นกระดาษที่ปล่อยแสงสว่างออกมา แสดงความเป็นระนาบของพื้นผิวที่ประกอบกับรูปต่างๆ ในผลงาน แล้วติดสติ๊กเกอร์สีลงไปเพื่อสร้างรายละเอียดความเป็นระนาบที่เล็กลงไปอีกพื้นผิว

ค. หลอดไฟ LED ที่เป็นลักษณะดวงเล็กๆ และได้ประกอบให้หลอดไฟนั้น ได้ยื่นออกมาเพื่อที่จะสามารถมองเห็นได้ทั้งหลอด แสดงถึงรายละเอียดของตัวหลอดไฟ และเมื่อแสงไฟได้สาดส่องลงมาบนระนาบของรูปทรงด้านบนของตัวอาคารด้านล่างแล้วจะเกิดเป็นภาพดวงไฟกลมๆ ที่ส่องลงเป็นริเฟ็ลของตัวหลอดเอง ทำให้ตัวงานมีลักษณะพื้นผิวที่นุ่มนวล และเพิ่มรายละเอียดมากขึ้นด้วย

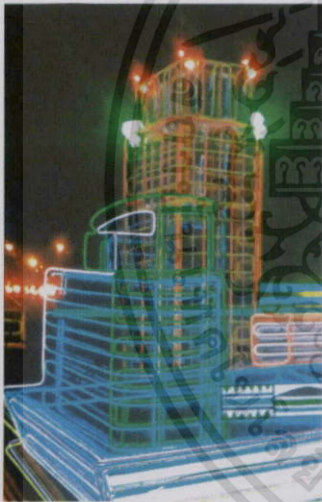
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้拿去ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่ 3 ลักษณะผิว (Textures)

ก. ผลงานชิ้นที่ 3 นี้ได้ปรับเปลี่ยนกระบวนการสร้างงาน โดยเลือกวัสดุที่มีความโปร่งใส ซึ่งเป็นแผ่นอะคริลิก เข้ามาร่วม เป็นเฟรมรองรับวัสดุแสงไฟ ในตัวผลงานและเพิ่มความเป็นมิติ ด้วยการนำแผ่นอะคริลิกมาซ้อนทับกันอีก 3 ชั้น รวมเป็น 4

ภาพที่ 73 ภาพ ลักษณะผิว

ข. เส้นสายไฟยางเรืองแสง (EL Wire) ลักษณะเป็นเส้นกลมขนาดแตกต่างกันออกไป 5 , 2.3 , 1.5 มิลลิเมตร แทนค่าความงามของเส้นอาคารที่ถูกตัดทอนนำมาเป็นเส้นนำสายตา และประกอบเข้ากับส่วนอื่นๆ ของผลงาน

ภาพที่ 74 ภาพ ลักษณะผิว

ค. หลอดไฟ LED มีลักษณะเป็นดวงจุด นำมาเรียงเป็นเส้น แสดงถึงเส้นของแสงไฟตามท้องถนนในลักษณะเห็นออกไปไกลๆ

ภาพที่ 75 ภาพ ลักษณะผิว

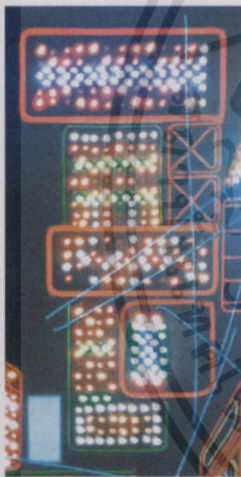
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชั้นที่ 1 สี (Colour)

ภาพที่ 76 ภาพ สี

ก. สีแดงให้ความรู้สึกถึงความมีพลัง ร้อน รุนแรง จึงได้นำสีแดงมาใช้เพื่อบ่งบอกถึงอารมณ์ความรู้สึกทางการรับรู้ที่ถูกกระตุ้นท่ามกลางภายใต้เส้นพู่ของตัวอาคารภายในผลงาน ให้ความตื่นเต้น ไร่ใจปะทะกับสายตา

ภาพที่ 77 ภาพ สี

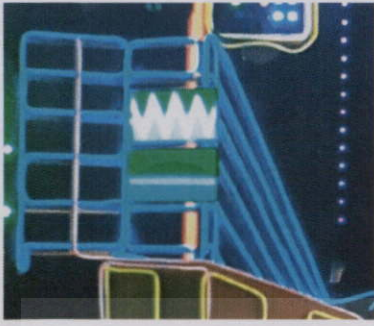
ข. สีส้มให้ความรู้สึกที่ร้อน อบอุ่น ความสดใส มีชีวิตชีวา จึงได้นำสีส้มมาประกอบกับรูปทรงของป้ายโฆษณาด้วยความสดจัดของสีส้มแสดงถึงความเบิกบานและความรื่นเริงเป็นความรู้สึกที่อิสระและได้รับการปลดปล่อย

ภาพที่ 78 ภาพ สี

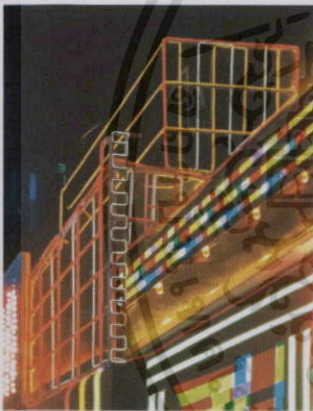
ค. สีเขียวให้ความรู้สึกที่งอกงาม สดชื่น รื่นรมย์ การพักผ่อน การผ่อนคลาย จึงเป็นอีกสีหนึ่งที่น่ามาใช้ในผลงาน สีเขียวจะช่วยสร้างสรรค์บรรยากาศของความสบายผ่อนคลาย ก่อให้เกิดความรู้สึกที่ว่างเปล่าและสมดุล

ผลงานชิ้นที่ 2 สี (Colour)

ภาพที่ 79 ภาพ สี

ก. สีน้ำเงินให้ความรู้สึกสงบ สุขุม สุภาพ สง่างาม แสดงความนุ่มนวลด้วยคุณสมบัติของสีซึ่งนำมาใช้เพื่อให้เกิดความขัดแย้งกันของสีระหว่างโทนร้อนกับโทนเย็น และเป็นสีที่มีความเกี่ยวข้องกับจิตใจได้สูงมีความหมายถึงเวลากลางคืนจึงทำให้เรารู้สึกสงบได้ลึกกว่าและผ่อนคลายกว่า เราจะยิ่งเข้าสู่ความสงบสงบได้อย่างลุ่มลึกเมื่อสัมผัสกับสีน้ำเงิน (สุภวรรณ พันธุ์จันทร์ : 2550) เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงนำสีน้ำเงินมาเป็นสีหนึ่งในการสร้างสรรค์ผลงานเพื่ออธิบายถึงความผ่อนคลายอย่างลุ่มลึก

ภาพที่ 80 ภาพ สี

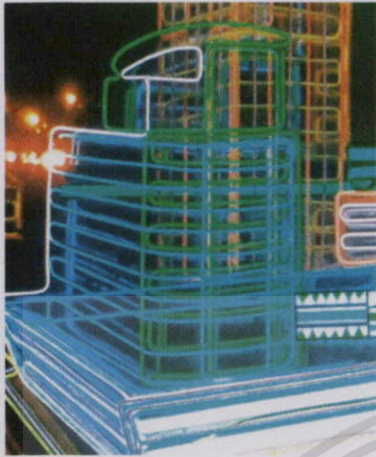
ข. สีส้มให้ความรู้สึกร้อน อบอุ่น ความสดใส มีชีวิตชีวา จึงได้นำสีส้มมาประกอบกับรูปทรงของอาคารด้านหน้าด้วยความสดจัดสีของสีส้มแสดงถึงความเบิกบานและความรื่นเริงเป็นความรู้สึกที่อิสระและได้รับการปลดปล่อย

ภาพที่ 81 ภาพ สี

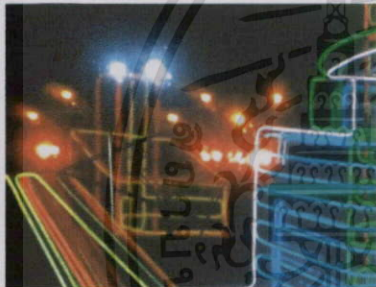
ค. สีชมพูให้ความรู้สึกถึงลักษณะปลอดภัยและให้ความรู้สึกต่างๆสงบลงในขณะเดียวกันก็ให้ความรู้สึกของการมีน้ำใจดี จิตใจกว้าง อบอุ่น การนำสีชมพูมาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานนั้น อาจบรรเทาคนที่มีความรู้สึกโดดเดี่ยวมีอารมณ์ท้อแท้ คนที่เปราะบางหรือไม่มีความมั่นคงทางอารมณ์ทำให้เกิดความผ่อนคลายช่วยสร้างความรื่นรมย์

ผลงานชิ้นที่ 3 สี (Colour)

ภาพที่ 82 ภาพ สี

ก. สีเขียวให้ความรู้สึกงอกงาม สดชื่น รื่นรมย์ การพักผ่อน การผ่อนคลาย จึงเป็นอีกสีหนึ่งที่น่ามาใช้ในผลงาน สีเขียวจะช่วยสร้างสรรค์บรรยากาศของความสบาย ผ่อนคลาย ก่อให้เกิดความรู้สึกกว้างเปล่า และสมดุล

ภาพที่ 83 ภาพ สี

ข. สีส้มให้ความรู้สึกร้อน อบอวน ความสดใส มีชีวิตชีวา จึงได้นำสีส้มมาประกอบกับรูปทรงของอาคารด้านหน้าหลัง ความสดจัดสีของสีส้มแสดงถึงความเบิกบานและความรื่นเริง เป็นความรู้สึกที่อิสระและได้รับการปลดปล่อย

ภาพที่ 84 ภาพ สี

ค. สีน้ำเงินให้ความรู้สึกสงบ สุขุม สุภาพ สง่างาม แสดงความนุ่มนวลด้วยคุณสมบัติของสีซึ่งนำมาใช้เพื่อให้เกิดความขัดแย้งกันของสีระหว่าง โทนร้อนกับโทนเย็น และเป็นสีที่มีความเกี่ยวข้องกับจิตใจได้สูงมีความหมายถึงเวลากลางคืนจึงทำให้เรารู้สึกสงบได้ลึกกว่าและผ่อนคลายกว่า เรายังเข้าสู่ความสงบสงบได้อย่างลุ่มลึกเมื่อสัมผัสกับสีน้ำเงิน (สุภวรรณ พันธุ์จันทร์ : 2550) เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงนำสีน้ำเงินมาเป็นสีหนึ่งในการสร้างสรรค์ผลงานเพื่ออธิบายถึงความผ่อนคลายอย่างลุ่มลึก

ผลงานชิ้นที่ 1 น้ำหนัก (Volume)

ก. น้ำหนักในการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้านั้น หมายถึงแสงสว่างและสีที่มีความจัดจ้านมีความชัดเจนและค่อนข้างสว่างมากกว่าส่วนอื่นเนื่องจากอยู่ในระยะหน้าของตัว ผลงานเกิดการปะทะต่อสายตาเป็นจุดสนใจ

ภาพที่ 85 ภาพ น้ำหนัก

ข. น้ำหนักต่อมาเป็นน้ำหนักที่อยู่ในระยะกลางก็จะมี ความสว่างอ่อนลงและวัสดุของไฟนั้นก็จะเล็กลงมาด้วยเพื่อ ผลักระยะออกมา

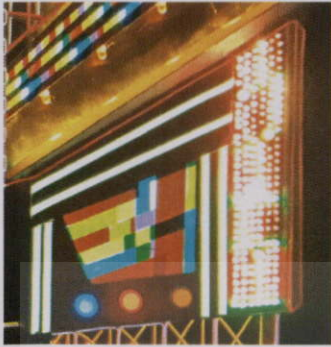
ภาพที่ 86 ภาพ น้ำหนัก

ค. น้ำหนักสุดท้ายเป็นน้ำหนักในระยะหลังที่มีความสว่าง น้อยกว่าระยะอื่นเพื่อผลักระยะให้ไกลออกไปดูเป็นมิติ

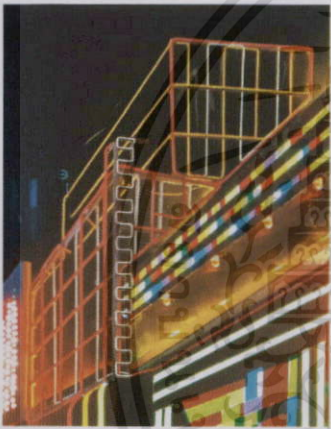
ภาพที่ 87 ภาพ น้ำหนัก

ผลงานชิ้นที่ 2 น้ำหนัก (Volume)

ภาพที่ 88 ภาพ น้ำหนัก

ก. น้ำหนักในการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้านั้น หมายถึงแสงสว่างที่มีความจัดจ้านมีความชัดเจนและค่อนข้างสว่างมากกว่าส่วนอื่นเนื่องจากอยู่ในระยะด้านหน้าของตัวผลงานเกิดการปะทะต่อสายตาเป็นจุดสนใจ

ภาพที่ 89 ภาพ น้ำหนัก

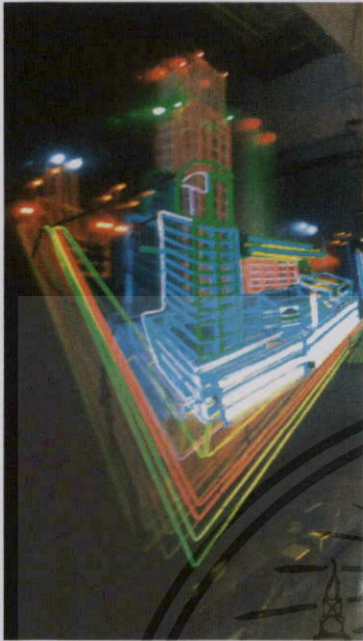
ข. น้ำหนักต่อมาเป็นน้ำหนักที่อยู่ในระยะกลางก็จะมี ความสว่างอ่อนลงและวัสดุของ ไฟนั้นก็จะมีเล็กลงมาด้วยเพื่อ ผลักระยะออกมา

ภาพที่ 90 ภาพ น้ำหนัก

ค. น้ำหนักสุดท้ายเป็นน้ำหนักในระยะหลังที่มีความสว่าง น้อยกว่าระยะอื่นเพื่อผลักระยะให้ไกลออกไปดูเป็นมิติ

ผลงานชิ้นที่ 3 นำหนัก (Volume)

ภาพที่ 91 ภาพ นำหนัก

ภาพที่ 92 ภาพ นำหนัก

ภาพที่ 93 ภาพ นำหนัก

ก. นำหนักในการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้านั้น หมายถึงแสงสว่างและสีที่มีความจัดจ้านมีความชัดเจนและการใช้ระนาบมาบังซ้อนกัน 4 ชั้น โดยใช้แผ่นอะคริลิก มาติดไฟบน แต่ละแผ่นจากระยะหลัง ระยะกลาง ระยะหน้ามาซ้อนกัน ด้านหลังก็จะเบลหรือปรับระยะให้ไกลออกไปเป็นผลมาจากการทับซ้อนกันของระนาบ นำหนักด้านหน้าค่อนข้างสว่างมากกว่าส่วนอื่นเนื่องจากอยู่ในระยะหน้าของตัวผลงานเกิดการปะทะต่อสายตาเป็นจุดสนใจ

ข. นำหนักของรูปทรงอาคารด้านหน้า ให้แสงสว่างมากที่สุดเพราะเป็นจุดเด่นของภาพ

ค. นำหนักสุดท้ายเป็นนำหนักในระยะหลังที่มีความสว่างน้อยกว่าระยะอื่นเพื่อผลัดระยะให้ไกลออกไปดูเป็นมิติ

4.2 วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบภาพ

การใช้ทัศนธาตุทางศิลปะและการจัดองค์ประกอบภาพนั้นเป็นการแสดงออกทางความงามของศิลปะส่งผลต่อผู้ดูให้เกิดความชื่นชมในสุนทรียภาพของผลงาน การวิเคราะห์องค์ประกอบจะมีลักษณะการแสดงออกทางความงามและเนื้อหาสาระดังนี้

ภาพที่ 94 ภาพ ผลงานชิ้นที่ 1

1. ความกลมกลืน (Harmony)

ความกลมกลืนในผลงานของข้าพเจ้านั้นเกิดจากเส้น รูปทรง ที่มีลักษณะที่เป็นเส้นพุ่งของเปอร์สเปกตีฟเกี่ยวโยงด้วยเส้นรูปทรงของอาคาร สัมพันธ์กันกับน้ำหนักของสีและความสว่างมีการโต้ตอบกันตามจังหวะของแสงไฟทำให้เกิดอารมณ์ความรู้สึกที่เคลื่อนไหว แสดงถึงภาพบรรยากาศของสถานที่ที่ไม่หยุดนิ่ง

2. ความหลากหลาย (Variety)

รูปทรงและวัสดุที่นำมาประกอบสร้างกันนั้นเป็นวัสดุที่มีความแตกต่างกันตามลักษณะเฉพาะของตัววัสดุทำให้มีความหลากหลายเกิดขึ้นในผลงาน อาทิ หลอดไฟมีลักษณะความเป็นดวงจุด แผ่นไฟเป็นระนาบเรียบแบน และสายไฟมีลักษณะความเป็นเส้น วัสดุที่มีความหลากหลายนี้สามารถสร้างรายละเอียดและความงามที่เพิ่มมากขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ความสมดุล (Balance)

ความสมดุลของรูปทรงด้านซ้ายและด้านขวา รูปทรงทางด้านขวาจะมีลักษณะรูปทรงที่ใหญ่กว่าทางด้านซ้ายเนื่องจากวางตำแหน่งให้เป็นจุดเด่นของภาพแต่มีพื้นที่น้อยกว่าทางด้านซ้ายส่วนทางด้านซ้ายจะเป็นรูปทรงที่มีขนาดเล็กหลายรูปทรงมารวมกันและมีพื้นที่รวมมากกว่าด้านขวา ทำให้เกิดความสมดุลกันระหว่างซ้ายขวาด้วยขนาดของรูปทรง

4. สัดส่วน (Proportion)

สัดส่วนนั้นเป็นไปตามลักษณะของเปอร์สเปกตีฟที่เป็นเส้นพุ่งออกมาแล้วใส่รูปทรงหรือโครงสร้างตามจินตนาการให้อยู่ในสัดส่วนของเปอร์สเปกตีฟขนาดเล็กใหญ่ไม่ให้ผิดเพี้ยน

5. ความเป็นเด่น (Dominance)

ความเป็นเด่นเกิดจากการใช้แสงไฟที่ให้ความสว่าง สีสดใส โดยกำหนดให้จุดเด่นของผลงานชุดนี้อยู่ทางด้านขวาของภาพให้มีลักษณะรูปทรงที่ใหญ่กว่าส่วนอื่นประกอบกับการใช้สีส้มที่มีความสดจัดจ้านและส่องแสงสว่างมากกว่าบริเวณอื่นเพื่อความเป็นเด่นและความชัดเจนของภาพทำให้จุดเด่นนั้นมีความรู้สึกดึงดูดสายตาเป็นอันดับแรก

6. การเคลื่อนไหว (Movement)

วัสดุแสงไฟที่ข้าพเจ้านำมาประกอบสร้างกันนั้นเป็นแสงไฟที่มีความเคลื่อนไหวและจังหวะการกระพริบที่เร้าใจ รวดเร็ว มีความระยิบระยับ ทำให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินกับการโต้ตอบกันของจังหวะแสงไฟ และประกอบกับการวางตำแหน่งที่ลือกันระหว่างเป็นเปอร์สเปกตีฟกับเส้นไฟเกิดมิติที่สัมพันธ์กัน

7. การจำกัด (Economy)

ภาพต้นแบบและภาพร่างของผลงานชุดนี้ เป็นโครงสร้างของอาคารสถาปัตยกรรมที่มีรายละเอียดซับซ้อนและรูปทรงที่ค่อนข้างมากจึงตัดทอนรูปทรงบางส่วนที่ไม่จำเป็นให้เป็นทรงที่เรียบง่ายและลบในส่วนที่ไม่ต้องการออก แล้วใส่ภาพโครงสร้างใหม่ที่มาจากจินตนาการสร้างสรรค์เพิ่มเติมโดยนำภาพโครงสร้างต้นแบบมาเป็นส่วนประกอบ

ภาพที่ 95 ภาพ ผลงานชิ้นที่ 2

1. ความกลมกลืน (Harmony)

ความกลมกลืนในผลงานของข้าพเจ้านั้นเกิดจากเส้น รูปทรง ที่มีลักษณะที่เป็นเส้นพุ่งของเปอร์สเปกตีฟเกี่ยวโยงด้วยเส้นรูปทรงของอาคาร สัมพันธ์กันกับน้ำหนักของสีและความสว่างมีการโต้ตอบกันตามจังหวะของแสงไฟทำให้เกิดอารมณ์ความรู้สึกที่เคลื่อนไหว แสดงถึงภาพบรรยากาศของสถานที่ที่ไม่หยุดนิ่ง

2. ความหลากหลาย (Variety)

รูปทรงและวัสดุที่นำมาประกอบสร้างกันนั้นเป็นวัสดุที่มีความแตกต่างกันตามลักษณะเฉพาะของตัววัสดุทำให้มีความหลากหลายเกิดขึ้น ในผลงานอาทิ หลอดไฟมีลักษณะความเป็นดวงจุด แผ่นไฟเป็นระนาบเรียบแบน และสายไฟมีลักษณะความเป็นเส้น วัสดุที่มีความหลากหลายนี้สามารถสร้างรายละเอียดและความงามที่เพิ่มมากขึ้น

3. ความสมดุล (Balance)

ความสมดุลของรูปทรงด้านซ้ายและด้านขวา จะมีความเท่ากัน รูปทรงทางด้านซ้ายจะมีลักษณะรูปทรงที่ใหญ่กว่าทางด้านขวา ส่วนทางด้านขวาจะเป็นรูปทรงที่มีขนาดใหญ่พอประมาณกับด้านซ้ายแต่ใส่รายละเอียดมากกว่า ทำให้เกิดความสมดุลกันระหว่างซ้ายขวาด้วยขนาดของรูปทรง

4. สัดส่วน (Proportion)

สัดส่วนนั้นเป็นไปตามลักษณะของเปอร์สเปกตีฟที่เป็นเส้นพุ่งออกมาแล้วใส่รูปทรงหรือโครงสร้างตามจินตนาการให้อยู่ในสัดส่วนของเปอร์สเปกตีฟขนาดใหญ่ไม่ให้ผิดเพี้ยน

5. ความเป็นเด่น (Dominance)

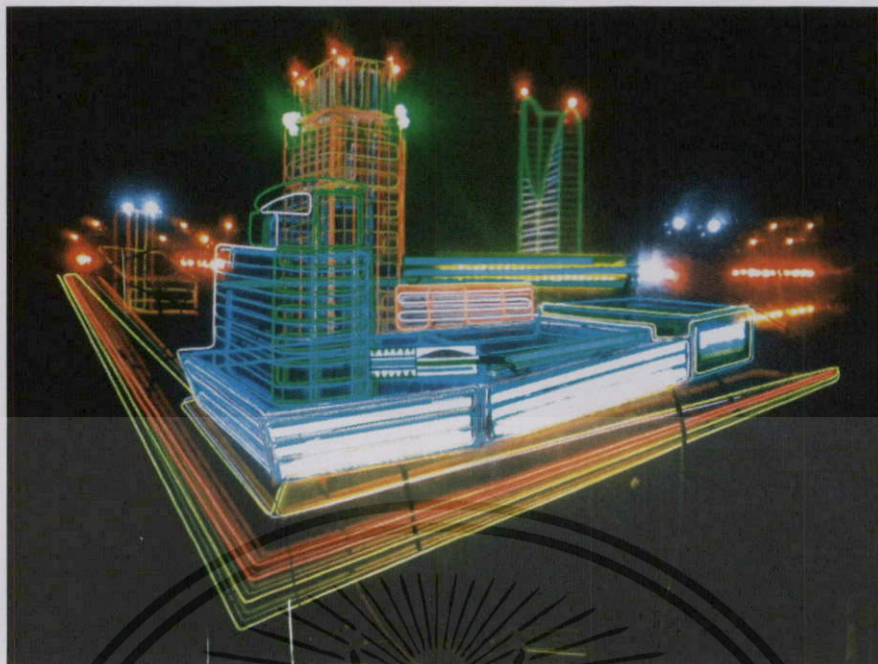
ความเป็นเด่นเกิดจากการใช้แสงไฟที่ให้ความสว่าง สี สันสดใส โดยกำหนดให้จุดเด่นของผลงานชุดนี้อยู่ทางด้านขวาของภาพให้มีรายละเอียดที่มากกว่าส่วนอื่นประกอบกับการใช้สีส้มที่มีความสดจัดจ้านและส่องแสงสว่างมากกว่าบริเวณอื่นเพื่อความเป็นเด่นและความชัดเจนของภาพ ทำให้จุดเด่นนั้นมีความรู้สึกดึงดูดสายตาตามมาเป็นอันดับแรก

6. การเคลื่อนไหว (Movement)

วัสดุแสงไฟที่เข้ามามีมาประกอบสร้างกันนั้นเป็นแสงไฟที่มีความเคลื่อนไหวและจังหวะการกระทบที่เร้าใจ รวดเร็ว มีความระยิบระยับ ทำให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินกับการโต้ตอบกันของจังหวะแสงไฟ และประกอบกับการวางตำแหน่งที่ลือกันระหว่างเป็นเปอร์สเปกตีฟกับเส้นไฟเกิดมิติที่สัมพันธ์กัน

7. การจำกัด (Economy)

ภาพต้นแบบและภาพร่างของผลงานชุดนี้ เป็นโครงสร้างของอาคารสถาปัตยกรรมที่มีรายละเอียดซับซ้อนและรูปทรงที่ค่อนข้างมากจึงตัดทอนรูปทรงบางส่วนที่ไม่จำเป็นให้เป็นทรงที่เรียบง่ายและลบในส่วนที่ไม่ต้องการออก แล้วใส่ภาพโครงสร้างใหม่ที่มาจากจินตนาการสร้างสรรค์เพิ่มเติมโดยนำภาพโครงสร้างต้นแบบมาเป็นส่วนประกอบ

ภาพที่ 96 ภาพ ผลงานชิ้นที่ 3

1. ความกลมกลืน (Harmony)

ความกลมกลืน ในผลงานของข้าพเจ้านั้นเกิดจากเส้น รูปทรง ที่มีลักษณะที่เป็นเส้นพุ่งของเปอร์สเปกตีฟเกี่ยวโยงด้วยเส้นรูปทรงของอาคาร สัมพันธ์กันกับน้ำหนักของสีและความสว่าง และใช้ระนาบมาบังซ้อนกัน 4 ชั้น โดยใช้แผ่นอะคริลิก มาติดไฟบนแต่ละแผ่นจากระยะหลัง ระยะกลาง ระยะหน้ามาซ้อนกัน ด้านหลังก็จะเบลอหรือปรับระยะให้ไกลออกไปเป็นผลมาจากการทับซ้อนกันของระนาบเกิดเป็นมิติ เมื่อมองด้านข้างของตัวผลงานจะเห็นเป็นภาพซ้อนกันหลายชั้นมีความลึกสอดประสานกัน

2. ความหลากหลาย (Variety)

รูปทรงและวัสดุที่นำมาประกอบสร้างกันนั้นเป็นวัสดุที่มีความแตกต่างกันตามลักษณะเฉพาะของตัววัสดุทำให้มีความหลากหลายเกิดขึ้นในผลงานอาทิ หลอดไฟมีลักษณะความเป็นดวงจุด แผ่นไฟเป็นระนาบเรียบแบน และสายไฟมีลักษณะความเป็นเส้น วัสดุที่มีความหลากหลายนี้สามารถสร้างรายละเอียดและความงามที่เพิ่มมากขึ้น

3. ความสมดุล (Balance)

ความสมดุลของรูปทรงด้านซ้ายและด้านขวา รูปทรงทางด้านซ้ายจะมีลักษณะรูปทรงที่ใหญ่กว่าทางด้านขวา ส่วนทางด้านขวาจะเป็นรูปทรงที่มีขนาดเล็กกว่า เพื่อเน้นความเป็นจุดเด่นของภาพให้พื้นที่ทางด้านซ้าย ทำให้เกิดความสมดุลกันระหว่างซ้ายขวาด้วยขนาดของรูปทรง

4. สัดส่วน (Proportion)

สัดส่วนนั้นเป็นไปตามลักษณะของเปอร์สเปกตีฟที่เป็นเส้นพุ่งออกมาแล้วใส่รูปทรงหรือโครงสร้างตามจินตนาการให้อยู่ในสัดส่วนของเปอร์สเปกตีฟขนาดเล็กใหญ่ไม่ให้ผิดเพี้ยน

5. ความเป็นเด่น (Dominance)

ความเป็นเด่นเกิดจากการใช้แสงไฟที่ให้ความสว่าง สี สันตติยะ โดยกำหนดให้จุดเด่นของผลงานชุดนี้อยู่ทางด้านขวาของภาพให้มีลักษณะรูปทรงที่ใหญ่กว่าส่วนอื่นประกอบกับการใช้สีส้มที่มีความสดจืดจางและส่องแสงสว่างมากกว่าบริเวณอื่นเพื่อความเป็นเด่นและความชัดเจนของภาพ ทำให้จุดเด่นนั้นมีความรู้สึกดึงดูดสายตาตามเป็นอันดับแรก

6. การเคลื่อนไหว (Movement)

วัสดุแสงไฟที่ข้าพเจ้านำมาประกอบสร้างกันนั้นในครั้งนี้ แนวความคิดหลักคือต้องการให้แสงไฟนั้นไม่มีความเคลื่อนไหวจึงหว่านการกระพริบ แสดงถึงความนิ่งของแสงไฟและใช้โทนสีเย็นเพื่อให้เกิดความรู้สึก นิ่ง เย็นสบาย ต่างจากผลงาน ในชั้นที่ผ่านมาจะแสดงอารมณ์ถึงความร้องแรงแรงและจังหวะการกระพริบโต้ตอบที่เร็ว การเคลื่อนไหวอีกรูปแบบหนึ่งก็คือ การเคลื่อนไหวของมิติที่สร้างความลึก ทับซ้อนกันของระนาบบนแผ่นอะคริลิก

7. การจำกัด (Economy)

ภาพต้นแบบและภาพร่างของผลงานชุดนี้ เป็นโครงสร้างของอาคารสถาปัตยกรรมที่มีรายละเอียดซับซ้อนและรูปทรงที่ค่อนข้างมากจึงตัดทอนรูปทรงบางส่วนที่ไม่จำเป็นให้เป็นทรงที่เรียบง่ายและลบในส่วนที่ไม่ต้องการออก แล้วใส่ภาพโครงสร้างใหม่ที่มาจากจินตนาการสร้างสรรค์เพิ่มเติม โดยนำภาพ โครงสร้างต้นแบบมาเป็นส่วนประกอบ

บทที่ 5

บทสรุป

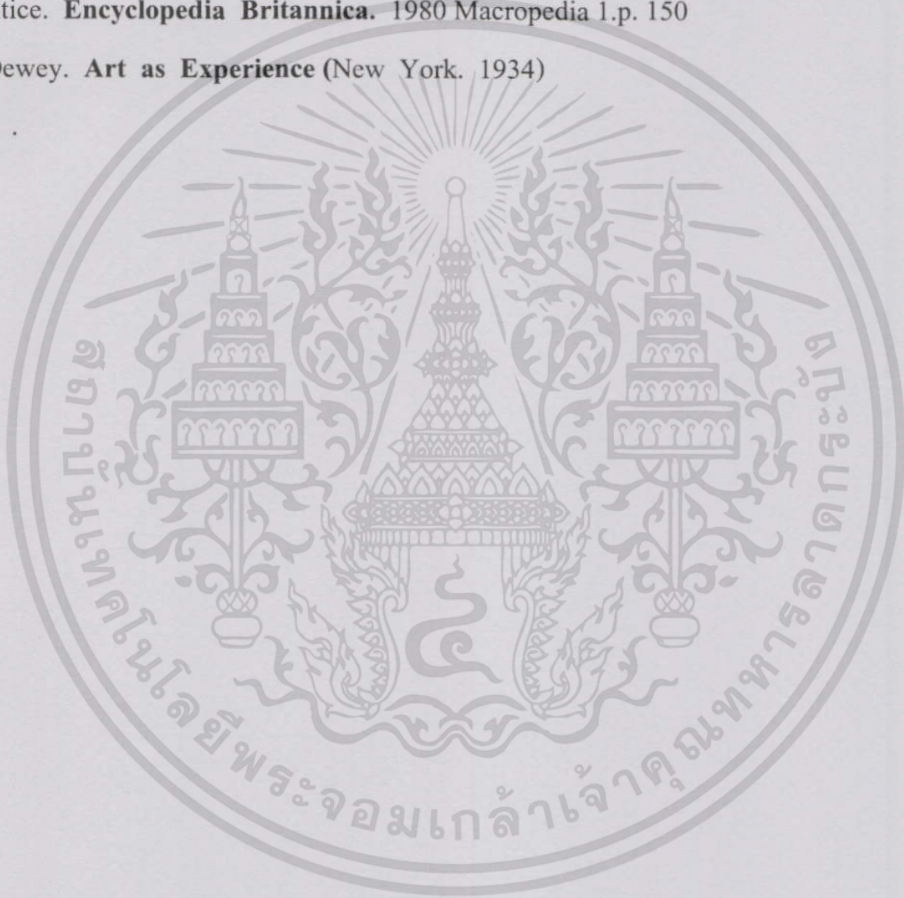
การสร้างสรรคผลงานศิลปนิพนธ์ “สี แสง สถานที่” ชุดนี้ ได้แสดงออกถึงความรู้สึกและอารมณ์ของสีที่มีผลกระทบต่อความรู้สึกของจิตใจ มุ่งเน้นให้เกิดความรู้สึกร่วมกับภาพความเป็นสถานที่ ที่มีความสัมพันธ์กับการใช้ชีวิตยามค่ำคืน

ซึ่งอาจได้รับแรงบันดาลใจ หรือเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมส่งผลให้เกิดอารมณ์ความรู้สึกและความคิด และชอบที่จะใช้ความคิดถึงอยู่กับมันเสมอ ผลงานของข้าพเจ้า แสดงถึงสีต้นของบรรยากาศยามค่ำคืน สีต้นแสงไฟที่ให้ความงาม ความสุนทรีย์ ข้าพเจ้าต้องการสร้างภาพบรรยากาศของภาพให้มีลักษณะที่ให้ความรู้สึกสดจริง จึงได้ใช้วัสดุแสงไฟ ให้ความสว่างของสีต้นออกมาจริง เพื่อให้ได้ความรู้สึกและอารมณ์ตามต้องการ มีการประกอบกับเฟรมด้านหน้า แล้วติดไฟตามตำแหน่งที่กำหนด และด้านหลังของเฟรมก็ต่อวงจรไฟฟ้าเข้าด้วยกัน

สำหรับการจัดแสดงงาน จัดขึ้นในห้องมืด เพื่อสร้างบรรยากาศและความเด่นชัดของตัวผลงานที่ใช้แสงไฟ การเชื่อมต่อวางแผนกำหนดทิศทางที่จะเดินสายไฟ ใช้เป็นแบบอย่างในการเชื่อมต่อครั้งต่อไป มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ผู้ชมจะได้รับความรู้สึกถึงภาพความงามของสีต้นแสงไฟ ความสดจัด ให้อารมณ์ครึกครื้นของการเคลื่อนไหวจังหวะการกระพริบของแสงไฟ

บรรณานุกรม

- ชลูด นิ่มเสมอ. 2531. **องค์ประกอบของศิลปะ**. กรุงเทพฯ : บริษัทไทยวัฒนาพานิช.
- ปิยะแสง จันทรวงศ์ไพศาล. 2556. **นิตยสารไฟน์อาร์ต**. กรุงเทพฯ : บริษัท เดอะเกรทไฟน์อาร์ต.
- สมชาย พรหมสุวรรณ. 2548. **หลักการทัศนศิลป์**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุภวรรณ พันธุ์จันทร์. 2550. **สีบำบัด**. กรุงเทพฯ
- Aesthetice. **Encyclopedia Britannica**. 1980 Macropedia 1.p. 150
- John Dewey. **Art as Experience** (New York. 1934)

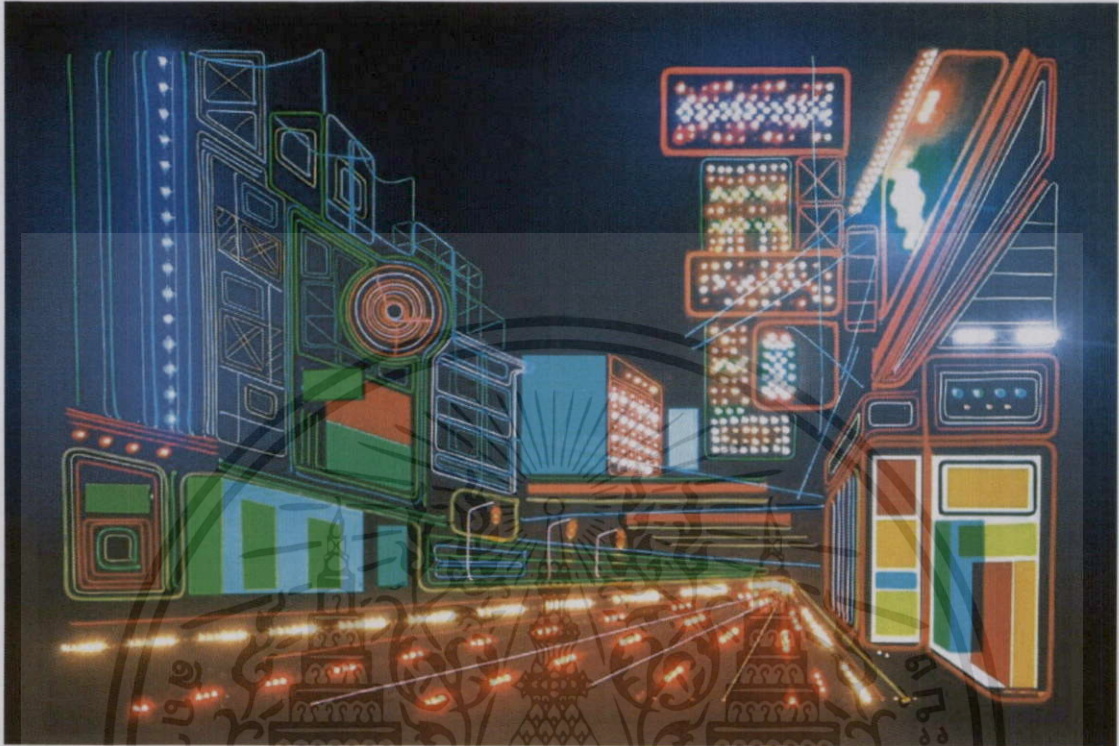

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ

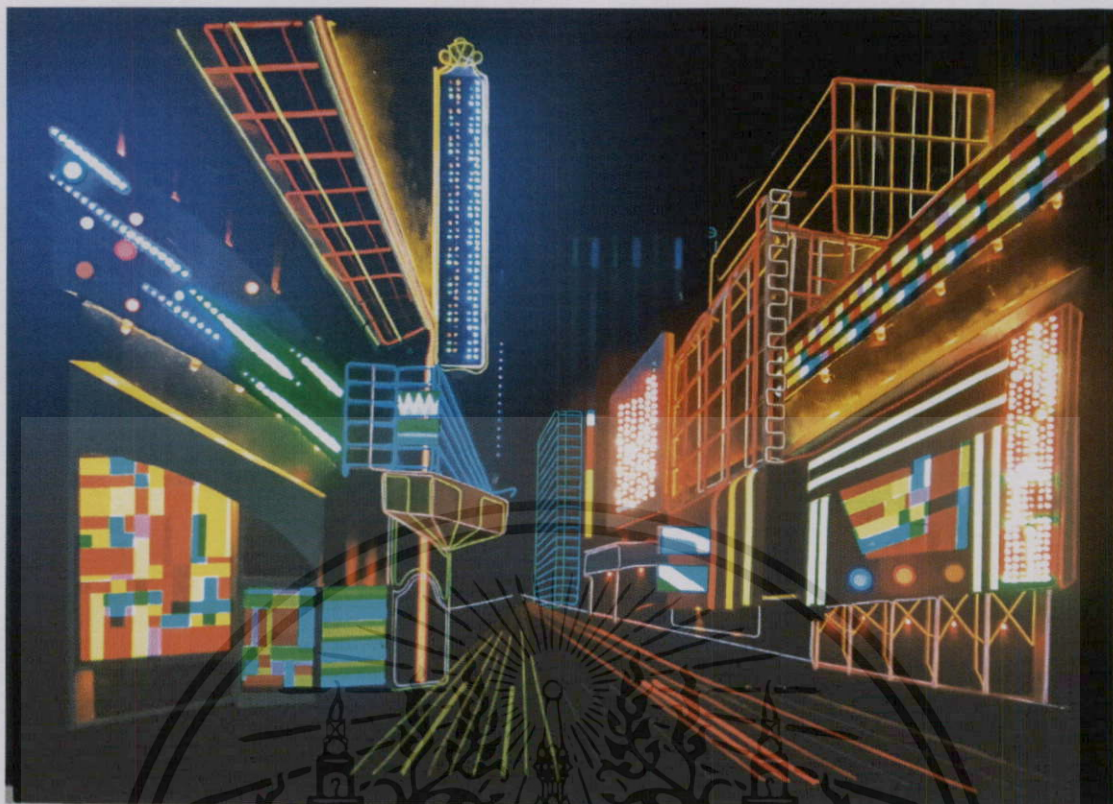

ภาพที่ 97 ชื่อผลงาน Para – para – paradise 1 , 2556

เทคนิค สื่อผสม

ขนาด 80x120 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

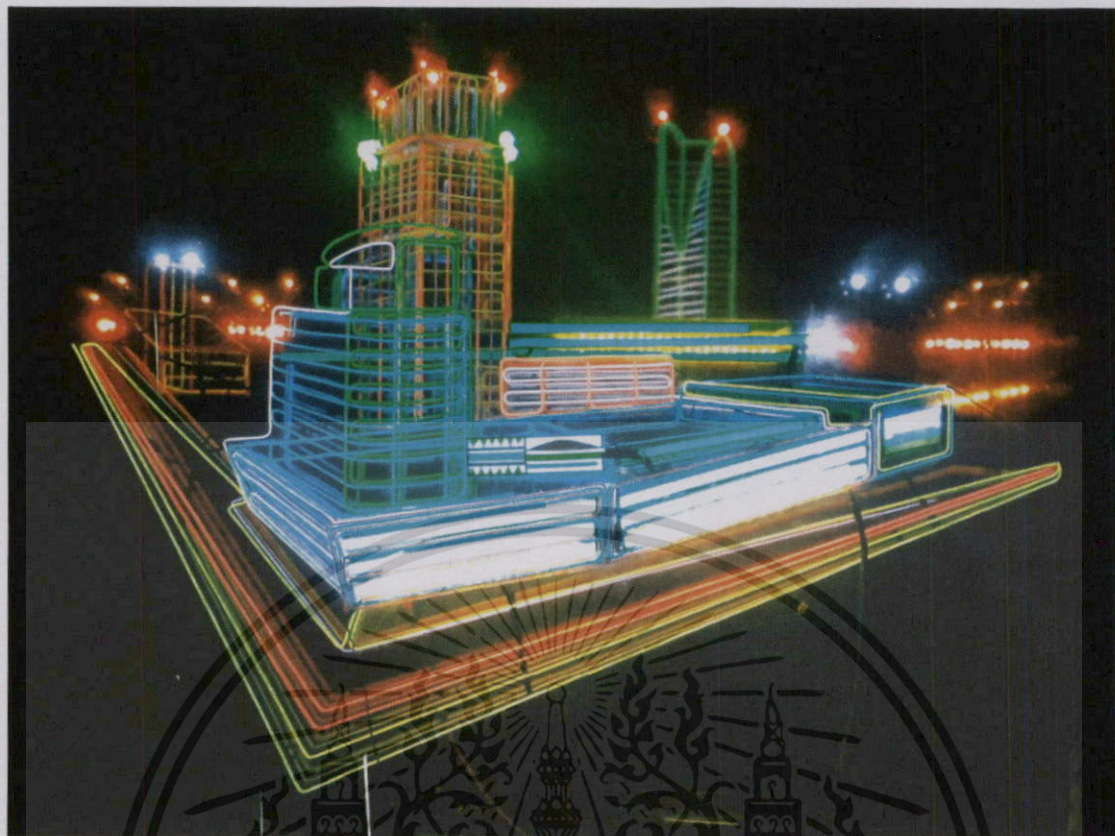

ภาพที่ 98 ชื่อผลงาน Para - para - paradise 2 , 2556

เทคนิค สื่อผสม

ขนาด 110x160 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 99 ชื่อผลงาน Para – para – paradise 3 , 2557

เทคนิค สื่อมสุม

ขนาด 100x120 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล นายสรรัถ สุวรรณ
 วัน เดือน ปีเกิด 15 สิงหาคม 2534 ที่กรุงเทพฯ
 ที่อยู่ 89/79 ซ.นวมินทร์ 81 ถ.นวมินทร์ คลองกุ่ม บึงกุ่ม กรุงเทพฯ
 โทร.0-2379-2269

ประวัติการศึกษา 2553 ร.ร.สาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายมัธยม)
 2557 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สาขาวิชาจิตรกรรม

รางวัลและเกียรติประวัติ

- 2554 Mixmedia Readymade and Kinetic Art Exhibition at Fine art KMITL gallery
- 2556 3rd Contemporary Art Exhibition Line at Chiang Mai City & Cultural Centre
- 2557 ร่วมแสดงผลงานศิลปกรรม อมตะ อาร์ต ฮอว์ด ครั้งที่ 5